

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXXI.

CHICAGO, 15. ÚNORA 1909

Číslo 2

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Osud tomu chtěl, že Washington vedl poslední ránu za svobodu vlasti své na půdě vlastního státu. Cornwallis octl se ve Virginii ku konci května. Washington pospíšil si s lidem svým a francouzskými přáteli provedl plány svého tažení a Cornwallis byl ztracen. Za nedlouho padla hrdá vlajka anglická, Cornwallis vzdal se 19. května 1781. A proč toho vzpomínáme? Protože na den 22. tohoto měsíce připadají narozeniny velikého Jiřího Washingtona, pravého to vzoru muže statečného, obětavého a vůdce lidu svého. My jako Sokolové ctíme velikány své, muže a ženy české, i velikány lidstva vůbec, však těch Američanů prvních také nesmíme zapomenouti a před šikem aspoň připomenouti jich junům našim, sestrám, dorostu i káňatům. Vzpomeňmež tedy Washingtona i Lincoln. Poslednějšího stoletá památka připadla na 12. únor a celá Amerika sklonila šij svou před velikou prací srdce šlechtěného, velikého člověka.

Tomáš Paine, veliký svobodomyšlník, nadšený pracovník o svobodu lidstva, vyniknuvší v americké i francouzské revoluci, spisovatel znamenitých prací volných, narodil se 29. ledna 1737 v Thetfordu, v okresu Norfolk v Anglii. Jeho plamenná a nadšená slova byla, jež vedla pluky Washingtonovy k vítězství u Trentonu, jeho "Crisis" nadchávala vojíny k boji za neodvislost, kdežto knihy jeho učily lid přemýšlet, rozumovati a vymaňovati se z podejha různých církví. A ten lid, ty davy jeho pro které nejvíce se napracoval za časté jej hanou a surovostí odměňoval, co za tím statečný ten muž svou stezkou přímou dále se bral. Na kolik americký národ vděčí Painovi a na kolik velikých zásluh jeho se zapomělo i na místech nejvyšších této veliké republiky. U nás leckde památky Painovy se vzpomělo před šikem a jinde přednáškou. Tak sluší se lidem svobodomyšlným a zásad našich. V některých kruzích chybná panuje domněnka, jakoby Pain i prohlášení neodvislosti byl podepsal, tot' nesprávné, byl Robert. Treat Paine. To však na věci vlastní mnoho nemění, Tomáš Paine proto přec jen velikým zůstává vzorem, mužem zásad a hlubokého přesvědčení, jehož heslem bylo činiti dobré jen.

Sotva si ten "Sokol" náš tak trochu ty perutě k novému rozmachu načebral, zobec přiostril, spáry narovnal a brka očistil, již tu nová řada útoků, nové příkoří a nové zvěsti o hanobení práce naší z mnohých stran. Listům katolickým a jiným nedíváme se docela, ale že propůjčí se tak často k práci

nečisté i jiní, skoro se divíme. Nu, jaká porada, my na vzdor tomu půjdeme dále se šíjí vztýčenou, půjdeme tou cestou neschůdnou; kde bude třeba, přeskočíme, jinde přelomíme, ale že nikdy a nikde nepodlezeme, na to mohou ti různí přítelínkové naši vzíti — jed, aneb nějakou tu "hořkou", jestli chtějí. Čeká nás tolik opravdové práce, tolik nové námahy, že bylo by mrháním času zabývat se každým nesmyslem "malých lidí". A tu připojujeme se jen ku slovům vrchního náčelníka naší N. J. S., jenž v čísle minulém volá: "K dílu!"

Pravý význam otevření tělocvičny v Cedar Rapids není snad ani posud v plném svém významu pochopen. My na udalost tu pohlížíme jako na počátek nové doby. Bylo u nás ustáleným zvykem, at' stavěli jsme tělocvičnu nebo školu, že hlavní pozornost věnována byla té části nové budovy, která slibovala býti zdrojem příjmů a tím se stalo, že ten hlavní účel, pro jaký budova byla postavena, musil býti pošinut do pozadí. Vystavěli jsme tělocvičny a školy — ale tělocvik a škola byly pak jen pouhými nájemníky domácího pána — tanečních zábav. Praví se nám, že tělocvičnu pouhou udržeti nelze, — že příspěvky členstva na něco podobného nestačí. Ve velkých městech ovšem ne, a proto v Chicagu usilovali jsme o to, aby o zřízení skutečné tělocvičny pokusilo se jednot několik. Leč marné volání — láska k věci sokolské u nás není po dnes tak vyspělou, aby překonati mohla osobní revnivost, směšné furianství, žárlivost — šat! To, co se o "vznešené myšlence sokolské" píše a mluví, jsou jen slova a nic než slova, jimiž hází se veřejnosti písek do očí. Stereotypní pochvalné fráze, "že jsme zásady Tyrše pochopili a je věrně provádíme", už nám tak utkvěly v myslí, že jim sami věříme a proto se při jich čtení už ani dost málo nezardíme. Nuže, co nebylo možno ve velkém Chicagu, o to pokusily se malé Cedar Rapids — kamž nyní zraky všech upřímných Sokolů budou obráceny. A proto, bratři, dokončením vašeho ústavu není ještě dokončena vaše práce — ona teprve nastává. Musíte starati se o to, aby tělocvičný ruch pod střechou vaší neochaboval; musíte toho dbáti, aby blahodárný vliv výchovné práce vaší pocíťován byl v obci celé — aby každý mladík, každá dívka, muž i žena spěchali do vašeho středu a zde učili se znáti tu pravou výchovu tělesnou, z níž jedině vyplyne každému obrození tělesné i duševní. Toho-li docílíte, pak i řady vaše zmohutní, neb každý Čech pyšným bude na to, hlásiti se do středu vašeho a pak nebude obtížno stánek

udržeti i bez jarmarečního výdělkářství. Ale minete-li se posláním svým, pak ani ta nejkrásnější tělocvična nepřinese nám to, co od ní očekáváme a vinu nezdaru budete nésti jen vy. Na vás, bratři cedar-rapidští, jest, ukázati, že lze uskutečniti heslo "Co Čech, to Sokol" — a budoucnost nám ukáže, je-li ve vašem středu dosti sil, dosti lásky, dosti uvědomění, dosti upřímného bratrství, dosti pravého pochopení toho, co výchova tělesná znamená. My pevně doufáme, že důvěra naše ve vás kladená zklamána nebude. Na zdar! č.

V tom New Yorku dějí se prapodivné věci, jež ve světle velebené Svobody americké vypadají trochu "na šišato". Tak nedávno jeden tamní český časopis pro otisk jisté práce pokrokového evropského spisovatele ztratil málem poštovní dopravu, kdežto jiný hned v zápětí téměř byl udán zrovna pro takový a podobný 'přečin' proti mravopoečnosti atd. A to, prosím, jednalo se o cenné práce literární. Později "Veselá vdova" Lehárova nesměla projíti v neděli po prknech Národní Budovy, protože se jednalo prý o přímé porušení "nedělního klidu", ač pořadatelé vysvětlovali policii, že dávati se mělo k účelu dobročinnému a jen pro český kruh příznivců Národní Budovy. Dva z účinkujících zatčeni a soudem později propuštěni. Tak v New Yorku, kdežto my sami měli kdys kus perné práce, abychom dokázali, že ten náš list odborný není snah "podvrtných" atd. a do druhé třídy poštovní dopravy již od dávna náležel. Jak vidět, zmohli jsme se již i v té české Americe na udavače, tam "černé havrany", jinde "holubice míru a snášenlivosti", hloupé "vrány".

Obracejíme se opět jednou k našim švarným Sokolkám v naději, že nepřejdou přes toto včasné upozornění k dennímu pořádku, jako to často činí Sokolové. Letos odbývá Nár. Jednota Sokolská svůj slet, který dle všech známek má býti jedním z největších až posud pořádaných. Zvláštního lesku dodá sletu našemu přítomnost poselstva z Čech. Že v slavnostní ty dny uvítáme v Chicagu i naše Sokolky, jest jisté — neboť jejich vystoupení bývá obyčejně okrasou sokolských slavností. A tu měly by se Sokolky naše domluvit na tom, aby vystoupily v stejném evičebním kroji, čímž by evičení jejich na kráse získalo. Viděli jsme již několikrát společná evičení Sokolek, ale vždy různost kroje a různých ozdůbek byla celkovému dojmu velice na újmu. Nejkratší cestou k docílení stejnosti by bylo: vyhotoviti dva neb tři vzory kroje, tyto v příštím čísle "Sokola" uveřejniti a Sokolky at' pak hlasováním pro ten neb onen vzorek rozhodnou.—č.

V Čechách se dnes všeobecně uznává, že styky vzájemné s cizinou udržované jediné napraviti mohou to bláto, hanobení a pomlouvání českého člověka, jakž soustavně se děje německou žurnalistickou pražskou a přímo zběsilou chátrou novinářskou ve Vídni. Měli jsme příležitost si přečíst několik takových ukázek německé kultury, kde se bije i do

toho Sokolstva i podivili jsme se věru. Vypadá to zrovna jako ty zálesácké útoky mnohých našich přítelinků. Však co na tom, kde nejlepší odpovědi jest práce a zase plodná práce. Styky s cizinou, styky s americkými kruhy pak zvláště, však ani u nás nelze podceňovati a proto si myslíme, že bylo by jen dobře již od nynějška do odborných a jiných listů anglických a německých psáti o příštím sletu Sokolstva v Chicagu, ba i listů jiných vůbec a vyzvednouti zejména tu velikou obět' bratří našich českých, již ku společnému zápolu se dostaví na naši posilu i povzbuzení. A co zatím bude se z ústředí tak a podobně seznamovati cizina s posláním Sokolstva, mohli by bratři v pořadajícím výboru o svých pracích přípravných atd. referovati také do listů sokolských, zejména toho listu našeho.

Minulý měsíc stáli jsme nad rakví jednoho z nejstarších pracovníků sokolských, člena Slovanské Lípy v Chicagu, Jindřicha Hájka — a znajíce ty naše neblahé zvyky, že zásluhy věrných lidí oceňujeme vždy až po jejich smrti, ostýcháme se skoro vzíti do ruky péro, abychom tomuto upřímnému bratru věnovali malou vzpomínku. Hájek nebyl si ce uhněten z takové hmoty, z níž tvoří se vůdčí duchové — a byt' by nescházelo mu na schopnostech, jeho vrozená skromnost by mu vždy v tom bránila, zjevovati se na prvním místě — v první řadě. Ale ve věrném plnění povinností svých, v lásce k věci sokolské, mohl Hájek býti mnohým příkladem zářícím. Dobře o něm napsal sokolský básník: "Na hlavě stříbro — v hrudi zlato..." At' voláno bylo k službě jakékoliv, Hájek byl vždy pohotov — vidíme ho na jevišti, v řadách sokolských, u stolu činovníků spolkových a za to vše spokojoval se pouze blahým vědomím vykonané poctivé práce. To byl "starý Hájek". V této práci viděli jsme ho před třiceti lety — a v této práci viděli jsme ho již jako starce, krátce před jeho smrtí. Zemřel v činné službě — čili, jak v Americe se říká — "died in harness". A uvážíme-li při tom, jak taková poctivá snaha mezi námi bývá zlehčována, jak poměry přímo nutí každého obracet pozornost k potřebám hmotným, pak Hájkovi projevení musíme zasloužený obdiv. Budiž Ti, Ty věrný, starý Sokole, zachována v srdcích všech upřímných Čechů věčná paměť! č.

Nemůže býti pochyby o tom, že vedle náležité životosprávy, výživy a hlavně čistého vzduchu soustavný tělocvik prospívá i lidem tuberkulosou plie stíženým. V případech tuberkulosy kloubové nadprosná, hry a dávku lehčích eviků tělesných ani není. Na místo různých projímadel působí pohyb na zdravém vzduchu velice blahodárně, protože zlepšuje se chuť k jídlu a to u souhotináře více znamená, nežli celé spousty všelijakých léků a patentních breček. Na tyto pak nutno zvláště pozor dáti, neobsahují-li celé spousty alkoholu, opiátů aneb jiných, srdci nebezpečných dráždivel. Rozumný lékař dnes souhotinářů poradí, jestli případ počáteční a lehký, jak evičiti, co jísti a jak na zdravém vzduchu pohy-

bovati se a spáti možno, aniž bychom museli měnit podnebí; řekne vám, abyste kol sebe neplivali i vystříhali se všeho, co by vám uškoditi mohlo aneb vašemu okolí.

Nikomu snad ani nenapadne, na kolik se ve všech jednotách našich do roka vybere k účelům národním, dobročinným a českým, ba při žádné veliké živelní pohromě, at' stihla kohokoliv, jako bylo zemětřesení své doby v San Franciscu a nedávno v Messině, na Sicilii, nešťastníků postižených se nezapomnělo. Na účele do vlasti staré se sbírá skoro v každé schůzi každé jednotlivé jednoty, nemluvě ani o mnohých darech bratří a sester ještě zvlášť. Nikde tito dárcové naši ve veřejnosti jmény svými neparádují, sebrané peníze se jednoduše na místo svého určení zašlou a v tom právě jeví se ta pomoc sokolská lépe, nežli všechny ty bombasticky oznamované třeba tisícové dary boháčův, již dávají jediné proto, aby dělali si oznámku a z oznámky té později zase tyli.

Naše veřejné školství, tak jak jest, musí i zůstat. Kdekoliv se opováží učitel aneb učitelka vašich dětí předčítati před zahájením vyučování z bible, modliti se a žactvo k modlitbě nutiti, promluvte si s ní a upozorněte na ústavu Spojených Států, jež zaručuje každému z nás svobodu smýšlení a náboženství. Řekněte jí, že škola musí pěstovati naprostou snášenlivost ke všem náboženským vyznáním žactva, nikomu nesmí činiti násilí a tedy také ne dětem vašim, jež jsouce v duchu svobodomyslném vychovány, v bibli nevěří, aniž co jiného božského. Jestli takovýto pokyn, pokud vašich dítek se týče, učitelce aneb učitelé nestačí, stěžujte si u superintendenta a později, kdyby třeba bylo, u školní rady, již spolu s druhými občany, rovněž tak postiženými, pošlete silný protest.



SVAZ SLOVANSKÉHO SOKOLSTVA V AMERICE A NÁŠ SLET.

Po tolika sklamáních, po tolika nezdařených pokusech, ba rozeštvání bratří nejlepších navzájem, nemůžeme a nepodáváme se dnes žádným illusím, třeba na dně srdce upřímného dosud a stále ozývala se touha po sblížení toho našeho Sokolstva vůbec. Vypočítávati prospěch kroku takového, vyprávěti řadám našim, že bylo by uvítáním bratří našich z Čech nejlepším, dar nejskvostnější, dnes nehodláme a jen obmezíme se na to pouhé faktum, že z popudu bratří našich Slováků usnesení našeho sjezdu v Detroit, Mich., pomalu a jistě vchází v platnost, že staly se již kroky přípravné, že odbyla se porada zástupců Národní Jednoty Sokolské, Jednoty Dělnického Amer. Sokola, Slovenské Těl. Jednoty Sokolské, kdežto bratři Chorvaté a snad již i bratři Poláci o věc nejen se zajímají, ale po stránce technické v postup jednotný věříce, slibují učiniti, seč bude lze nejvíce. Průběh porady dne 10. m. m. byl jen důstojným, jakž "Besídka Sokolská" zvěstuje a

my se jen na další úrady a dobrý jejich výsledek těšíme...

Majíce na paměti, jak vzácné budeme míti hosty, jak dalekosáhlého významu dostoupiti může návštěva boreů veliké České Obce Sokolské z naší staré vlasti, jak působiti bude po všech našich osadách návštěva junáků českých, vedle všech těch, kdož s nimi přijedou a výpravy české se účastní, radujeme se a těšíme, že bude nám popřáno tisknouti pravice bratří našich nejlepších, silám vůdčím v Sokolstvu vůbec. Jen čtete, co píše br. Očenášek v článku úvodním "Věstníku Sokolského", zda-liž hrdostí a radostí nezvedá se vaše hrud', zda-liž oko nezajiskří a mozkiem neprolétá myšlenka za myšlenkou. Dočkáme se toho, o čem jindy jsme ani sníti se neodvážili. Proto musíme nasaditi všechny páky, každé páže, každého svalu je třeba, aby zdar nás neminul... Píše se:

"Čeká nás dále výprava do Ameriky. Američtí bratři vážili již po třikráte cestu přes okeán do staré vlasti. Nyní zvou nás, abychom i my se vydali přes moře k nim a osvědčili tak lásku k odříznuté větvi české, posilivše a osvěživše ji v zátopě anglosaského živlu.

Návštěva z Čech bude velkým svátkem nejen pro americké Sokolstvo, ale i pro všechny český lid v Americe. Zas bude tu jednou Sokol představitelem češství a kěž náklad, který na to Č. O. S. věnuje, přinese hojné ovoce, totiž to, že přispěje návštěva naše ku skutečnému zorganizování českého života v Americe, ku vytvoření skutečného ústředí českého života v Chicagu, které by pak bylo vedoucím českého života v Americe vůbec. Myslíme, že kdyby tři veliká ústředí a sice sokolské, školské a literární se spojila ku společnému cíli, byla by schopna vytvořiti a zachrániti svébytnost českého živlu v Americe. Sokolské zřízení učiní počátek, školské bude následovati, vyvreholení přijde vznikem vlastní literární činnosti česko-americké. Pak bychom neslyšeli nářku na ubývání znalosti češtiny mezi americkými Čechy a pak by též odpadly obavy, které důvodně mnozí mají, že omezením přistěhovalectví do Ameriky zanikne pozvolně česká větvev americká v anglosaském moři vůbec. — Američtí bratři potřebují naší návštěvy v nejvyšší míře právě pro tyto uvedené příčiny, ale jsme jí povinni ještě z jiných důvodů.

Jestliže oni tak štědře podporují naše národní podniky a jejich výpravy do Čech stály je statisíce, pak nesmí nám býti náklad 10.000 K, které Č. O. S. na tuto výpravu věnuje, velikým, zvláště když postará se Č. O. S., aby nebyl hrazen z výdajného jmění, nýbrž získán nějakým podnikem. Za tím účelem odhlasoval výbor Č. O. S., aby závody Č. O. S. položeny byly do Prahy, místo na Moravu, neboť v Praze doufáme potřebný obnos při těchto závodech vytěžiti. Výprava do Ameriky sestáváti bude ze závodního družstva s dvěma průvodci a dobrovolně se přihlásivších účastníků."

Nevíme, zda-li všude postup náš dojde pochopení, nevíme jestli již návštěva bratří z Čech stačí, abychom konečně všude a bez rozdílu šli do sebe,

ale tolik víme, že ani naši N. J. S. **NA DOBRÉ VŮLI NESCHÁZÍ!** Na důkaz toho stůjž zde jen rozeslané pozvání, jakž Výkonný Výbor náš poslal všem jednotám sokolským v Americe. Mluví samo za sebe:

“VŠEMU SLOVANSKÉMU SOKOLSTVU! —
Věrní synové a decry jedné matky Slavie! — V radostném očekávání, že upřímné pozvání naše přijmete, zveme Vás ku největšímu vystoupení, ku nejslavnějšímu svátku slovanského Sokolstva, jakého dosud v Americe nebylo ku **VŠESOKOLSKÉMU SLETU**, jenž odbývati se bude ve dny 26., 27. a 28. srpna 1909 v Chicagu, Ill. Padesátičlenný výbor sletový, zvolený ze sokolských jednot chicagských, pilně již na přípravách ku sletu pracuje. Česká Obec Sokolská v Čechách účastenství své na sletu již přislíbila, a účastní se též celým družstvem na závodech a veřejném cvičení. Těšíme se tedy, že ani Vy účastenství své při památné slavnosti této neodřeknete, a že kladně nám odpovíte, načež ihned pošleme Vám podrobný program závodů, veřejného cvičení a slavnosti. Během tohoto neb nejdéle do konce příštího měsíce (února) stačí prosté oznámení, že sletu se účastníte, do 15. června pak si vyprosíme oznámení určitého počtu účastnících, kolik k závodům, kolik k vřejnému cvičení a kolik účastnících vůbec. Na zdar! Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech Severní Ameriky. Ferd. Martyny, starosta; Jan Černý, jednatel. V New Yorku, dne 4. ledna 1909. Laskavé odpovědi zašlete jednateli pod adresou: 437 E. 71st St., New York, N. Y. Přikládáme výtisk cvičení prostných ku sletu.”



HRY A SOKOLOVÉ.

V lednovém čísle “Den. Novověku” uveřejněna jest zpráva o pokusu, jak vzpružiti tělocvičnou činnost v clevelandské jednotě “Čech” a zpráva ta končí následující poznámkou:

“K tělocviku náleží ovšem i pěstování oblíbených her, na něž Sokolové naši hledí sice s patra, domnívajíce se mylně, že to k tělocviku nepatří, ale hry jsou nejsilnější a tělesně i duševně prospěšnou atrakcí mládeže.”

Truchlivé jest předně, že poznámka ta jest až příliš pravdivou, za druhé, že veřejný časopis musí upozorňovati Sokoly na to, že pomíjejí jednu z nejdůležitějších částí výchovy tělesné, a za třetí, že orgán náš stále a stále na důležitost her naše cvičitele upozorňoval a že si četní naši cvičitelé pokynů svého listu tak málo berou k srdci — čtou-li je vůbec.

Hlavní příčinou truchlivého zjevu toho jest, že mnohým učitelům tělocviku schází ten stupeň intelligence, aby věděli, jaký vliv dobře volené hry mají nejen na tělesný, ale i duševní a mravní vývin dorostu a proto pohlízejí na hry tak, jak pohlíží na ně obyčejný člověk, který o tělesné výchově ponětí nemá. Slyšeli jsme nejednou poznámku: “K čemu hráti v tělocvičně, když si mládež hraje ven-

ku?” A zde právě vystupovati má do popředí ten veliký mravní vliv hry, prováděné pod dozorem svědomitého učitele — vychovatele. Hraje-li mládež venku, bez dozoru, vidíme, že utíká se k různým úskokům, podvodům, neboť má jen jediný cíl před sebou a cílem tím jest: zvítězit — at’ pak cíle toho dosáhne cestou jakoukoliv. Pozorujme bedlivě mládež při jakékoliv hře a uvidíme, jak uplatňuje se zde ta nepěkná zásada, že “moc je právo.” A když tyto vlastnosti se v dorost vžijí, provádí pak nepěkné zásady své i v životě, v obchodě, v politice — a proto jest příměst a poctivost až posud tak vzácným úkazem. Jakou zásluhu získalo by si Sokolstvo o lidstvo, kdyby z jejich ústavů vycházely povahy přímé, neohrožené — povahy, které raději by klesly, nežli dopustily se činu nečestného. A jest možno takto na povahu děcka působiti? Každý svědomitý vychovatel nám dosvědčí, že ano. Ale tu musí cvičitel stále poctivost při hře dětem před zraky stavěti, musí poctivost odměňovati, poctivého hráče za vzor jiným stavěti, každý úskok na místě přísně pokárati. Jen tak lze na vyvíjející se povahu mládeže působiti — jen tak lze klásti základy budoucím charakterům. Věříme, že vyžaduje to poněkud více práce a námahy, nežli šablonovitě odbyti cvičební hodiny — ale stavíme-li se do popředí co vychovatelé mládeže, měli bychom se též o to snažiti, mládež skutečně vychovávat — nejenom umělým evikům ji učiti, ale též na vývin povah působiti.

Druhou příčinou, proč v mnohých českých tělocvičnách hry jen málo neb docela nejsou pěstovány, jest, že naučili jsme se na ně pohlížeti jako na tak zvaný “americký sport.” Ale jaký je to rozdíl, pěstujeme-li hru původu německého, anglického nebo hru americkou? Česko-americký dorost tíhne k americkým hrám jako kachna k vodě — proč nezískat ten dorost tím, že mu poskytneme příležitost k takovému tělesnému pohybu, po jakém touží? Někde zavírají dvěře před americkými hrami jen proto, že tyto přinášejí do tělocvičny všechny nepěkné, výstřední zjevy, jaké vidáme tam, kde hlavním cílem hry jest vítězství za každou cenu. Ale při dobré vůli můžeme snadno přísným dozorem zjevů těch se vystříhati. Dále namítá se, že mládež o jiné eviky pak nestojí a učiní z tělocvičny jen americké hřiště. Kdo na to si stěžuje, ten dává si vysvědčení slabosti. Silný, taktní cvičitel dovede si cvičební večer tak rozdělit, aby každý odbor cvičení měl svůj vykázaný čas a dovede-li nad přísným dodržením programu bdíti, nebude mítí příležitosti k stížnostem, že hry “celou tělocvičnu demoralisují.”

Zanedbáváním her zanedbáváme jednu z nejdůležitějších částí tělesné výchovy a zanedbávání her jest jednou z příčin těch stálých nářků na ochabující tělocvičnou činnost v našich řadách. č.



Tož k dílu a na svá místa každý spěj, milujme se vespolek a mějmež trpělivost s chybami a poklesky druhých co nejvíce, protože zítra již umřeme.



Executive Mansion
Washington, Nov 21, 1864

To Mrs Birly, Boston, Mass.

Dear Madam,

I have been shown in the files of the War Department a statement of the Adjutant General of Massachusetts that you are the mother of five sons who have died gloriously on the field of battle. I feel how weak and fruitless must be any word of mine which should attempt to beguile you from the grief of a loss so overwhelming. But I cannot refrain from tendering you the consolation that may be found in the thanks of the republic they died to save. I pray that our Heavenly Father may assuage the anguish of your bereavement, and leave you only the cherished memory of the loved and lost, and the solemn pride that must be yours to have laid so costly a sacrifice upon the altar of freedom.

Yours very sincerely and respectfully

A. Lincoln.

“V sídle výkonném,
Washington, 21. listopadu 1864.

Paní Bixleyové, Boston, Mass.

Drahá paní:

Byl jsem upozorněn v zápisech Válečného Odboru na zprávu generálního adjutanta z Massachusetts, že Jste matkou pěti synů, již zemřeli slavně na poli válečném. Pochopuji, jak chabé a marné musí býti každé slovo mé, jež by se pokusiti snažilo o zmírnění žalu nad ztrátou tak ohromnou. Však nemohu oddolati, abych nevyslovil Vám útechy, jež najíti lze v díku republiky, za které záchranu zemřeli. Prosím jen, aby otec nebes zmírnil bol žalu Vašeho, a zanechal Vám pouze blahou vzpomínku milovaných a ztracených a tu hrdost, jež Vaši býti musí, že tak drahocennou obět' přinesla Jste na oltář svobody.

Váš zcela upřímný a oddaný

A. Lincoln.”



ŘEČ LINCOLNOVA PŘI OTEVŘENÍ POHŘEBIŠTĚ U GETTYSBURGU, 19. LIST. 1863.

“Čtyry období a sedm let tomu, co otcové naši na této pevnině uvedli nový národ v život, jenž vědom si svobody, zasvětil se tužbě té, že všichni lidé jsou si rovni. Nyní my vedeme velikou válku občanskou, abychom se přesvědčili, jestli ten národ aneb jiný národ tak povstálý a takým tužbám zasvěcený, může míti dlouhého trvání. Shromáždili jsme se na bojišti této války. Přišli jsme, abychom část' toho pole posvětili jako místo posledního klidu těch, kdož věnovali životy své, aby národ žíti mohl. Jest jenom zcela vhodné a správné, abychom tak učinili; však, v širším smyslu slova, nemůžeme věnovati, nemůžeme zasvětit, nemůžeme prohloubiti půdu tuto. Oni stateční mužové, žijící i mrtví, kdož zápasili zde, již zasvětili ji a to nad naši slabou sílu, jež ani přidati, ani ubrati nemůže. Svět sotva zaznamená aneb na dlouho pamatovati bude, co zde pravíme, však toho nikdy nezapomene, co oni tu vykonali. Nám žijícím zbývá spíše, abychom zasvětili služby své dílu tu nedokonanému, o jehož postup ti, kdož zde bojovali, tak statečně se přičinili. Nám žijícím zbývá spíše, abychom zasvětili se zde úkolu, jenž nastává — abychom pro tyto zde mrtvé a ctěné se zvýšenou oddaností věnovali se věci, pro niž oni obětovali svrchovanou měrou oddanost svou — abychom si zde nade vše slíbili, že tyto mrtvé nezemřeli nadarmo — že tento národ, pod bohem, má míti své znovuzrození Svobody — a že vláda lidu, lidem pro lid, nemá smetena býti se světa!”



VÝROKY ABRAHAMY LINCOLNA.

— Jsem pro vše, cokoliv směřuje k zlepšení postavení poctivého, lopotícího člověka.

— Moje zkušenosti a pozorování naučily mne, že ti, kteří nejvíce naslibují, obyčejně nejméně vykonají.

— Vážím si přistěhovalců — ne jako lepších lidí jiných — ale také ne horších.

— Mravní zbabělost jest něčím, co, jak doufám, nikdy nebylo mojí vlastností.

— Nekonejme ničeho v návalu vášně...

— Ti, kdož upírají svobodu jiným, sami žádné nezaslouží.

— Dle obyčejných zákonů, náš život i naše údy musí býti chráněny. Ovšem, někdy obětován býti musí úd, aby zachráněn byl život — život však nikdy neobětujeme k záchraně údu.

— My nemůžeme stále jen kráčet v šlépějích otců; tím bychom dali výhost pokroku.

— “...Trochu více světla — a trochu méně křiku...”

— V demokratickém státě, kde většina vládne zákonitým balotem, veškeré vzpoury jsou zradou.

— Kapitál jest jen ovocem práce — a nikdy by nestával, kdyby nebylo dříve práce...

— At' stane se cokoliv — já vždy dostojím slovu danému jak příteli, tak i nepříteli.

— Zlato má svoji cenu na svém místě — ale žijící, udatný a vlastenecký lid jest nad veškeré zlato.

— Žádný člověk na světě není tak dokonalým, aby mohl panovati nad jiným proti jeho vůli.

— Nestřídmost jest jedno z největších — ne-li tím největším — zlem lidstva.

— Za vše, čím jsem neb čím státi se doufám, děkuji své matce.

— Dáme-li svobodu otroku, pojistíme tím svobodu lidu svobodnému...

— Úřadovci jsou kletbou země!

— Kdo bojuje a zápasí proto, aby zůstatí mohl otrokem — zaslouží býti otrokem.

Sebral č.



BESEDA.

Chicago, v lednu 1909.

Řekl nám kdysi kdosi: “Vy Sokolové jste příliš ideálními a nedosti praktickými. Kdežto jiná sdružení snaží se všemožným způsobem zásady své šířiti v nejširší vrstvy lidu, vy zůstáváte úplně netečnými a na místě abyste lidu vycházeli v ústrety, čekáte, až lid přihlásí se sám. Jste jako obchodník, který spoléhá se pouze na hodnotu svého zboží — nedbaje, že jeho praktický konkurent své chatrnější zboží spíše odbude, poněvač ví, jak na to své zboží lid stále upozorňovati. To týká se hlavně dorostu — který vám stále schází.”

Přemýšlejme o těchto slovech, Sokolové — nemyslíte, že obsahují trochu pravdy? Co činili jsme, aby pravé poznání důležitosti tělesné výchovy šířeno bylo v širších vrstvách lidu? Kolik populárních spisků vydali jsme, kolik řečníků vyslali jsme mezi lid? Stojím v řadách Sokolstva česko-amerického od dob, kdy o nějaké Nár. Jed. Sokolské se nám nezdálo a pohlédnu-li na tu naši minulost, přiznati musím, že ten občan “kdosi” mluvil pravdu. Nevěřím, že zakládáním jednot pouze myšlenkou so-

kolskou šíříme. Šířiti ono poznání, je to hlavní — jednoty pak budou vznikat z potřeby.

Což naše veřejná cvičení — nejsou ona dosti vydatným agitačním prostředkem? Doba nás přesvědčila, že nejsou. Ještě žádné veřejné vystoupení naše nemělo v zápětí zmohutnění řad sokolských, t. j. řad členů cvičících, a to proto, že lid naučen jest choditi na naše vystoupení pouze se bavit. Hlavní příčina leží v tom, že to, čím bychom měli veřejnost poučiti, získati, čím by se v každém měla probouzeti touha po cvičích tělesných, to vše pomíjíme, to vše obětuje okázalosti, zábavě. Chceme buditi obdiv, a to-li se nám podaří, jsme spokojeni, namlouváme si, že sokolská myšlénka výchovy tělesné zase slavila veliký triumf. Ale lid, jenž nás byl obdivoval, odchází s poznámkou: "Krásné to bylo — je pravda — je to obdivuhodné, co ti Sokolové dovedou, ale to pro mne už není. . . To je jen tak pro ty mladé. . ."

Ach ano — pro ty mladé! Kdybychom aspoň o to se poctivě snažili, získati ty mladé! O tom, aby naše veřejná vystoupení více poučovala než bavila, o tom zbytečno dnes ještě u nás mluvit. To poznání musí přinést doba. A až ta doba přijde, pak naše vystoupení budou míti zcela jiný vzhled. Pak budeme obdivovati pěkný svižný krok, klenutou hrud', hrdě vztýčenou šíj, krásné, souměrně vyvinuté tělo — a ne znetvořeného akrobata, který souměrný vývin obětuje touze po tom, aby mohl před zraky lidu prováděti eviky, jimiž ten lid od myšlénky výchovy tělesné spíše odvrací. Kdy ta doba přijde, nelze předvídati, ale povinností každého jest, k tomu cíli pracovati, aby příchod její byl co nejvíce uspíšen.

Vrat'me se ale zase k té mládeži.

Přehlédněme si ročníky našeho orgánu a seznáme, že stále a stále vyzývání jsme byli, abychom snažili se o to, získati česko-americký dorost a když jej získáme, dorost ten si pak udržeti. Dorost jest zárukou našeho budoucího žití — nebudeme-li míti dorostu, nebudeme s to rychle řídnonou řady naše doplňovati a za takových poměrů doba zániku není daleká. I kdybychom nezanikli úplně — budeme pouze živořiti. Tam, kde cvičí nanejvýš 5—10 procent členstva, tam nelze mluvit o nějakém žití — tot' pouhé živoření.

Jak jinak počínají si v jiných táborech. — Vezměme na příklad dva sobě nanejvýš protivné tábory — náboženské české osady a socialisty. Zmiňuji se o těchto dvou schválně, abych poukázati mohl na to, jak taková sdružení, v ustavičném boji proti sobě stojící, utíkají se k stejné taktice, kde se jedná o jejich zachování, o jejich budoucnost.

Známo je, že náboženství každé šlechtění těla zavrhovalo. Kněží brojili proti evikům tělesným, cvičení dívek prohlašovali za nemravné! Ale mládež po tělesném pohybu toužila a když nenalezala vyplnění své touhy v kostelních spolecích, rozbíhala se jinam. A tu zbožní pastýři viděli, že jsou nuceni změnit taktiku: počali sami zakládati spolky tělocvičné, ano dnes není snad kostela, při němž by ne-

byla zřízena tělocvična pro mládež obojího pohlaví. Ba dočkali jsme se i "katolických Sokolů".

Nyní se podívejme na ono druhé sdružení.

Pamatuji doby, kdy Sokol byl českým socialistům jen pro posměch. Cvičení tělesná byla u nich pouhým komediantstvím, nemajícím žádného účelu. Ano jeden z nejpřednějších socialistů nazval mne před 25 lety "velikým světlem na poli kotrmelců". Uvádím to ne proto, abych se tím vyznamenáním chlubil, ale pouze jako doklad, jak socialističtí žurnalisté, tedy vůdcové, na myšlénku výchovy tělesné pohlíželi. Ale, právě jako mládež katolická, tak i mládež socialistická, chtěla cvičit. Socialisté viděli, nevyjdou-li té touze mladého lidu vstříc, že tento ukojení své přirozené touhy bude



Pomník presidenta A. Lincolna v Lincoln Parku, Washington, D. C.

hledati jinde — snad dokonce i mezi námi — a proto byli nuceni své názory o tělocviku změnit. Tělocvik přestal býti rázem "komediantstvím", stal se u nich potřebnou věcí pro zdravý vývin lidu, počalo se hlásati, že "i dělník musí pro tuhý boj existenci býti otužen" a výsledek? Zakládání "Dělnických Sokolů".

A nyní — co činíme my k zachování česko-amerického dorostu našim řadám? Poukazovali jsme na to už drahnou řadu let; poukazovali jsme na to, že dorost česko-americký, nenalezne-li mezi námi to, co hledá, bude to hledati v ústavech cizích. Pro potvrzení našich slov nemusili bychom choditi daleko. Kdyby jen polovina česko-amerických mladíků, kteří navštěvují ústavy cizí, vstoupili do na-

ších tělocvičen, vyhlíželo by to mezi námi dnes jinak. A otáče-li se nás někdo, čím bychom mládeži té měli přijít v ústřety, na to opakujeme, co jsme na tomto místě již nejednou řekli: "Obrát'me svoji snahu k zřizování slušných, čistých tělocvičen, přestaňme již jednou starati se o to, aby i ostatní spolky měly kde tančit, kde divadla hrát, pečujme o to, kde bychom mohli slušně cvičit, zavádějme tělocvik lidový, každému přístupný, a uvidíme, jak řady cvičícího členstva u nás zmohutní.

Při dobré vůli, svorné práci jest to možné. Dobrou vůli už máme, na tu jsme se už po tolika letech zmohli — až ~~znůžeme~~ se na svornou práci, až dovedeme se povznést nad spoustu malicherností a společnému cíli dovedeme obětovati své osobní choutky, svoje ctižádosti, pak teprv objeví se červánky nové, slibné budoucnosti veškerého Sokolstav česko-amerického. č.



Joža Kotrbatý:

SEDMNÁCTÝ LEDEN V CEDAR RAPIDSÍCH.

Den ten byl významným pro Cedar Rapids, byl den jakých v Americe tak, tak říd'ounce málo jest. — Otevření vlastní tělocvičny! — Co dojmů skýtá tato věta pro upřímného Sokola! — Leč není mým úkolem rozbíratí citově tuto radostnou stránku rapidských.

Byl jsem vyzván, abych podal posudek o veřejném cvičení. Dříve však bude mi zajisté dovoleno učiniti malinkou zmínku o tom, co posudek jest, — poměr kritika k věci, neb podnik, který posuzovati máme a — jak posudek nésti se má.

Posudek (kritika) jest souhrn dojmů o tom co jsme viděli. Pakli cítíme uspokojení citlivosti naší duše, že to co jsme viděli, naše citové stránky neuráží, pak říkáme, že věc neb podnik ten byl krásný neb zdařilý. Ovšem více ale jest se řídití kritikovi, který má věc neb podnik posuzovati, a který jaksi stojí k podniku více nežli pouhý lajk — kritik. Nutno mu dbáti, aby posudek byl nejspravedlivější, nejvěrnější. Rozumově mohlo by býti uznáno právo posudku vyzvaného, ale neoprávněného posuzovatele, pakli se řídí zásadami čistého posuzování, ale jinak jest, kritizuje-li někdo jaksi neoprávněně, náhodně.

Kritika jest zdraví lidských snah. Mají-li snahy lidstva dýchatí zdravím a čistotou, jest třeba kritiky, jest třeba to, co hyzdí tyto snahy, vyříznouti rázem, aby celý úd nebyl zachvácen chorobou. Provádíme-li ale tento očist'ující "řez" jest nutno též dbáti okolí oné "rány" t. j. poměrů, za kterých a v kterých podnik ten byl připravován a řízen. Jest tudíž právě velice nutno, aby kritik byl se vším okolím podniku, ne-li dobře, tož aspoň přibližně obeznámen, neb mnohdy za neznalosti poměrů může svojí, třeba co nejlépe myšlenou kritikou otupiti ono jemné duševní nadšení posuzovaného. Nutno též bráti poměr obou s hlediska hmotného.

Pak-li jest posuzovatel ve stejném hmotném postavení jako posuzovaný, jest pak velice kritika ta stížená. Na jedné straně mohlo by se vykládati, že posuzovatel chce svojí kritikou, chtějí jak chtějí vyniknouti nad kritizovaného. A protož s hlediska tohoto bylo mi za těžko přijati napsání posudku o veřejném cvičení C. R. Nevím proč jsem byl vyzván k napsání této kritiky, když byl též přítomen lepší theoretik mne, br. A. Haller, cvičitel Plzeňského Sokola z Chicaga. — Přijal jsem však z toho důvodu, že jsem již "jednou nohou" na dovolené, a tudíž mě nemůže býti snad prisuzovaná jiná pohnutka, kdybych snad v doleji položené kritice něco více posuzoval.

Mám za to, že by měl stávatí řádný úřad župního zpravodaje, který by byl přímo oprávněn podávati zprávu nejen o veřejných cvičeních té neb oné jednoty, nýbrž měl by i právo přesvědčovati se o tom, jak se v jednotách pracuje, jaký skutečný stav členstva cvičícího nalezl a jaké opravy atd. bylo by třeba k obrození činnosti té neb oné jednoty a podávati župnímu předsednictví o tom zprávu a toto pak mohlo by ve výroční zprávě, veřejně před zástupci ostatních jednot dotyčnou jednotu pochválit, pak-li činnost její byla dobrá, na druhé straně poraditi jak by si počínati měla, čímž by rozhodně pomalu sice, ale jistě závaživost pro lepší práci v jednotách povstala, — kdyby bylo ovšem župní zřízení v tom smyslu sestaveno.

Není možno se zde rozepisovati o této věci, podotýkám toto jenom proto, že necítím se oprávněným posuzovatelem právě z těchto důvodů nezorganizovaných, tohoto zpravodajského odborného tělesa.

Podotýkám ještě, že nemůže, má-li kritika prospěti činnosti posuzované jednoty, býti kritikem každý, zejména ne odvislý a ještě k tomu stejný úkol zastávající člen, neboť tím by se spíše dráždila neshoda mezi těmito činiteli.

Však k věci!

"V Auditorium ve dvě hodiny odpoledne" — tak zní program, a skutečně, několik málo minut po druhé hodině vehází sokolská drobotina do prostranné síně. V předu kráčeji žáčky v počtu ku 40, za nimi žáci v počtu přes 60, a tvoří u středu 4stupový proud. Za těmito u dolení mety sráží se Sokolky v řad (počtem 12) proti hlavní galerii, načež za těmito postupují borei, počtem do osmdesáti a sráží se do 4stupového proudu po levé straně žactva.

Po případném přivítání obecnstva br. Dr. Rudišem-Jičínským, které zaplňovalo úplně nesčetná sedadla galerie, a další řeči Mr. J. M. Redmonda odchází žactvo v levo kolem sálu, za těmito pak Sokolky a členstvo, ale již opět u dolení mety nastupují žákyně, berouce se středním směrem, aby provedly cvičení prostná s praporečky upravená k naší hymně "Kde domov můj!"

Vycit'uji účel, proč dal si br. B. Trefný, cvičitel, tu práci a upravil cvičení tato, aby se hodila k naší hymně; chtěl vstřípit více citu v ta dětská srdéčka, chtěl aby i tím "podupem" při slovech: "a tu sílu vzdoru zmar" jaksi se rozehlála ta srdéčka! Leč žel, že číslo toto nezanechalo lepšího dojmů! A proč? Inu, stará bolest! Páni muzikanti jsou snad všude stejní, myslí, že zahrajou všechno na světě — bez zkoušky! Kdo ví co to dá práce cvičiteli, aby vstřípil zapamatování si sestavy podobné, kdo ví, co to dá práce, aby ta srdéčka pochopila co se od nich chce, a tu potom, kdy má býti práce jeho korunována, začnou to muzikanti vrtat, že to dál nejde . . .

Samozřejmě, že nebyly pohyby stejné. Byla to směsice pohybů nestejných, tak že bylo těžko mnohemu vystihnouti správné sestavení cvičení vlastního. Žačky odchází čtyřstupem pod galerii, a již opět žáci nastupují za stejného pochodu pětistupem. Nejhorší je, že ta mládež náramně povrne, vlastně nic nemyslí, neb marno jest stále jí připomínat "měj zákryt" — "pamatuj na rozstup", — a tak se stává, že se zadní tlačí bez rozmyslu na přední, a tím se dojem kazí. Po zřízení rozstupu cvičili hoši skupiny pětičlenné. Skupinky byly pěkně vybrané a vhodné pro hochy různého stáří. Byl jsem až překvapen tím, že se to vůbec naecvičilo při známé té ténosti, nestálosti a nezbednosti hochů. Leč jak jsem měl příležitost průběhem se přesvědčiti, jsou hoši na venkově mnohem klidnější, tudíž ta možnost s nimi něco složitějšího naecvičiti.

Skupinky prováděny s chutí až na malé výjimky, s pevným dodržením posice, což se právě nejlépe zamlouvalo. Trochu snad rušilo to, že byl dáván příliš rychle povel ku provádění skupiny a hned k započetí následující, čímž byl

do hochů uváděn roztržitý chvat. Ovšem měli hoši připraveno více jak 20 podobných skupinek, a tu br. evičitel hleděl aby čas nebyl snad zbytečně prodlužován. Že se skupinky tyto všeobecně líbily dalo přítomné obecenstvo na jevo obvyklým způsobem.

Společná rej provedená žáky a zákyněmi byla jaksi rušená tím, že špatně udržovali rozstup a tím při provádění určitých obrazců na povel v zastavení, nebyly tyto tak jasné jak měly býti. Rej vyznačovala se kombinováním přímých čar s lomenými a kruhovými. Útvar byl poněkud čtyř a dvojstupový. Žel, že bylo děvčat mnohem méně neb tím zůstávaly některé obrazce neúplné.

Kroužení kůželi provedené Sokolkami mělo opět svoji vadu v hudbě. Sestavy byly lehounkého ale pěkného slohu, ale ta hudba! . . . Při první sestavě nemohla hudba přijíti nijak do rytmu a to bylo zajisté pro Sokolky strašně tísnivé! Při dalších sestavách přece jakž takž se muzikanti rozebrali. Nebylo by lépe podruhé nechat muzikanty sedět a odevíčet bez nich? Jak k tomu má přijíti evičitel, když se mají teprve o veřejném evičení učít číst noty? Nezasvěcenec nedá vinu hudbě, nýbrž evičiteli, a ten pak má zbytečně radost zkaženou. Býti sebrané hudby, mohlo býti toto číslo jedno z nejlepších.

Však ještě na něco chci poukázat. Proč tak malý počet evičenek? Vždyť v Cedar Rapidsích jest přec tak velká síla dívek a proč nechť se tužiti? Proč nechť zachovati si a udržeti a i rozmnožiti jak tělesnou krásu svoji tak i duševní v příjemném, svorném, sesterském obcování v tělocvičně? Zajisté se to ale nyní změní, kdy nová síň sama láká ku ztrávení několika chviliek při sesterském tužení se.

Cvičení společné s praporky a tyčemi žákyň a hochů bylo již provedeno dobře. Snad páni muzikanti se již nabazili blamáže, kterou si utržili, a pak čtyřtřetěnní takt je přece jen snazší než předešlé tempo bylo. Žactvo evičilo nyní s chutí, hudba hrála stejněji, a tím úspěch byl zaručen. Cvičeny byly čtyry sestavy. Nálada byla ihned veselejší a obecenstvo projevovalo tím větší uznání.

Šerm šavlí provedený šesti sokolkami byl jedním číslem bez obavy provedeným. Cvičeno bylo na povel br. evičitele. První sestava zahrnovala v sobě různé polohy končím jakož i máchy. Provedená byla stejně, ač jaksi tísnivě. Při druhé sestavě se již více Sokolky rozebraly. Sestava tato zahrnovala v sobě různé polohy a střehy. Při třetí sestavě zmizela tíseň naprosto, neb obecenstvo bylo nyní přesvědčeno, že Sokolky byly dobře na vše připravené a neskrbliho tudíž uznáním. Sestava skládala se ze střehů a seků šikmých obdobně prováděných.

Čtvrtá sestava skládala se ze sestavy třetí a připojeno evičení z místa (posun a odsun spojený se seký a kryty). Tato sestava vázla trochu nestejností při provádění, pro větší kombinovanost, což ale v celku se vytratilo. Tím vydobyly si Sokolky opět svoje místo a byly proto obecnstvem hlučně při odchodu provázeny.

Následovalo pak cvičení boreů na náradí a nastoupilo pokud jsem měl příležitost viděti, I. družstvo C. R. a evičilo na bradlech, II. družstvo evičilo na koni na šír, III. družstvo skok vysoký, dále pod galerii po pravé straně při vechdu evičeny byly skupiny bratří z Iowa City a Solon. Ale kolika evičenci tyto byly evičeny, a zda ještě jiná družstva při této straně se nacházela nevím, neb byl jsem požádán o referát tento teprve až večer po cvičení, a tudíž musí mě býti prominuto, pak-li tento referát jest kusým snad, neb jsem si žádné poznámky nečinil a píšu jenom o tom co jsem viděl a co jsem si byl s to z tolika dojmů zapamatovati. Ani nevím, poněvač jsem nebyl dříve o to požádán, které br. jednoty evičily a tím se tudíž nemohu o nich zmíniti, což mě bude jistě prominuto. Myslím, že budou tyto br. jednoty jmenovány v jiné zprávě.

Není mým zvykem všechno pochvalovati, neb jsem toho názoru, že je-li něco dobré, že chválí se samo sebou, přec ale s chutí patřil jsem na pěkné držení těla a napínání nohou při evičení I. družstva C. R. Ale ještě něco v celém tom družstvu, v každém tom těle evičencově bylo viděti: jistou svěžest; ta barva těch holých paží a plecí rovněž hlásala a dodávala mi radosti nad tímto obrazem zdravého vybraného mužstva.

Viděti 10 boreů v družstvu, přibližně stejných postav, viděti je, jak jeden jako druhý stejný výkon téměř s nerozeznatelnou lehkostí provádí, to přiznám se, bylo pro mé oči potěšením. I obecenstvo postřehovalo tuto souladnost a zbytečně stále opakovat o projevech jeho. Trochu bych mohl vytknouti to, že bylo evičeno příliš dlouho na náradí a tu se dojem můj tím jaksi kalil (jsem snad už takový bručoun!) neb zdálo se mi to prodlužování evičení, že se již již zvrhává ve všední, obyčejné ukazování se "kdo co umí", což z celkového dojmu (ač mi snad na tom nemá záležet — přec ale jako horlivel čistě myšlenky sokolské) bych nerad u C. Rapidských viděl. Chci si uchovati dojem, že se statečně a rozumově drží!

Následovalo pak cvičení hostů a sice četa Plzeňského Sokola z Chicaga, a dále k účasti vždy ochotná Župa Fügner-Tyrš rovněž z Chicaga. Prvnější družstvo evičilo na bradlech, ono Zupy F.T. na hrazdě. Konečným číslem byla prostná evičení. Lehce a pevně vchází as 46 boreů a utvořivše rozstup, počínají evičiti prostná.

První tři sestavy jsou lehounké ale pěkné, čtvrtá skládá se z těžkých druhů evičebních. Zastoupeny jsou bez mála všechny druhy evičební v těchto sestavách.

Prováděny byly sestavy v celku velmi přesně, jenom ve čtvrté sestavě doba 36. byla velmi těžká, takže nebylo možno, zejména slabším boreům na ráz, jak evičení popsáno, přijíti do vztyku a stoje přednožného v pravo a tím tato doba nebyla tak přesně prováděná. Jinak bylo evičeno s chutí a stejně.

Jest viděti, že venkovští bratři mají přec jen lepší vyhlídku svoje zdraví si udržet, neb jsou a mohou býti vytrvalejšími.

Celkem shrnutý posudek byl by ten, že Těl. Jed. Sokol v Cedar Rapidsích může státi každé jednotě za vzor. Ještě považují za dobré zmíniti se o tom, že síň v nové tělocvičně nebude pronajímána k jiným účelům, než čistě, že bude ponechána výhradně evičení, což svědčí o dobré snaze bratří tamních a o dobrém pochopení myšlenky vzdělávací. Avšak střežte si bratři tuto svoji shodu, síň máte, necht' tudíž nevkrade se mezi vás nic co by vás rozdvajiti mohlo. A vystane-li vám snad dosud neviděný nepřítel vaší svornosti, obořte se na něho s veškerým právem mravním a nedopust' te, aby nějaké zlo zapustilo mezi vámi kořenu! Tak zachováte si prvenství v ušlechtilých snahách sokolských!

Ku konci přeji br. Těl. Jed. Sokol v Cedar Rapids mnoho dalšího zdaru!



Nikdy nevykonáme dílo veliké, nevšední bez jiskrného vzletu, bez plamenného nadšení.

"Výchovu tělesnou sluší považovati za základ k obrození a zušlechtnění pokolení lidského. Tělocvik jest společným dobrem všech národů moderní vzdělanosti, kteří vtisknouce mu svůj ráz, nemění přece jeho vlastní povahy. Dokonalost, dosažená zladňováním tvarů a tělesných sil, přivádí na též stupeň schopnosti mysle i mravní a utvrzuje povahu. Tělocvik sesiluje jednotlivce, činí jej lepším a zároveň méně sobeckým, činí jej vnímavým a přístupným cizím vznešeným, učí jej milovati bližního a sbližuje lidi i národy."—(Wachmar.)

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 566 W. 18th St., Chicago, Illinois.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa.
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.

Editors:

JOSEF ČERMÁK, 898 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. } Část povšechná
B. TREFNÝ, 916 S. 3rd St., Cedar Rapids, Ia. } tělocv. a technická.

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatná, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce. V němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL



CO PRÝ VYKONALO SOKOLSTVO A N. J. S. ZVLÁŠTĚ?

Tak se táže texasská "Svoboda" a hartusí na řady naše zle, ba skoro hůře, nežli kterýkoliv jiný nepřítel zjevný i skrytý. Co řekne tento list, pravda, nelze bráti vážně, neboť jeho také redaktor hodí se ku všemu, jen ku psaní ne. My s každým člověkem "lehké váhy", politickým šplhavcem a ramenářem se obírat nemůžeme, jako se "Svobodou" nevyměňujeme od té chvíle co jsme vynášeli jak snadno lze to drzé péro koupit za oznámku, jak v plachtě té dovede se štvát "Moravci proti Čechům", na jedné straně velebit spolek věřících a hned na druhé lidí svobodomyšlných, když se za každý řádek zaplatilo, aneb chtěly se lovit hlasy ku příští politické kampani. Tam kde vždy jen osobní panuje zisk ušlechtilějších směr marně bychom hledali a napsati, že to Sokolstvo naše a ono v Čechách největším jest nepřitelem národa — může s dovolením spáchat jen blbec, aneb demagog, jemuž na vědomé lži nezáleží. Jen čtěte a zasněte:

"Svoboda" trvá, že Sokolská Jednota málo prospěje naší národnosti v Americe, třebaž by zde působila ještě i druhého půlstoletí a to z té příčiny, že ona rozštěpuje naši národnost, místo co by ji měla sjednocovati. Kdo nás rozštěpuje, jest úhlavním nepřítelem našeho národa a ve skutečnosti nám škodí. Že se to tak děje, dokazují mezvratné

"Zásady Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech". První odstavec zní: "My, Sokolové česko-američtí, sdružení v Národní Jednotu Sokolskou ve Spoj. Státech, chceme se o duševní a tělesný vývin mládeže, žen i mužů zasazovati a dle zásad občanských a svobodomyšlných pracovati na pokroku a vzdělání lidu svého v zemi této." Tedy Sokolská Jednota se zavazuje, že bude vzdělávat naši mládež, ženy i muže dle zásad svobodomyšlných. Takovéto vzdělávání je nemožné, protože naši rodáci nerozumí pravé svobodomyšlnosti, tedy nejsou způsobilí vyučovati někoho dle svobodomyšlné zásady. Svobodomyšlnost u našich rodáků jest nevěrectví a nic jiného. Oni nepovažují nikoho za svobodomyšlného, kdo není nevěrcem. Každého věřícího považují za zpátečníka a zatemnělce. Tak dalece jak jest známo "Svobodě", naši mladíci v Texasu jsou skoro všichni věřícími v nějaké náboženství, a dobře se shodují, což však by se nedělo, kdyby někteří z nich se stávali nevěrci, což by se stalo zajisté, kdyby byli učeni dle zásady nevěrectví. Jaký prospěch by měla z toho naše národnost, kdyby naši mladíci se rozštěpovali? Škodilo by to naší národnosti. Na to však naši velikáni neběhou žádného ohledu, jen když oni mají z toho užitek."

Tolik o útoku samém a nyní povšimněmež si k poučení těch lidí našich dobré vůle, již na slunném Jihu o šíření myšlenky sokolské se přičiňují, nové jednoty zakládají, pracují ku povznesení jména českého vůbec. Roku 1862 k popudu několika šlechtických mužů sešla se hrstka 70 členů a založila v Praze jednotu, kde by se pěstovalo evičení tělesné za účelem udržení zdraví a zvláštní síly národa i postupuvalo se soustavně ku vypěstování charakterů. Dnes po 40 letech to Sokolstvo české má 700 jednot a to s 60,000 členy, k nimž druží se 7,000 členek odborů ženských, 11,000 dorostu řemeslnického (od 14 do 18 let) a skoro 12,000 žáků a žákyň. Každé práci národní stál Sokol vždy v čele, konaje vše nezištně i přispívaje měrou značnou k výchově lidu, pořádaje proň přednášky, jichž jen za minulý rok bylo přes dva tisíce, kdežto v uzavřeném území zachovával mládež českou svému rodu, podporuje vydatně české školství a za heslem "Volnosti, rovnosti a bratrství" napomahal národnímu ruchu všude tam, kde zpupný Němčík drzou rukou sahal na nezadatelná práva lidu, ponejvíce dělnictva. Všude kde sokolské jednoty jsou panuje svěží ruch práce radostné, jeví se pokrok, volné snahy, pěstuje se zpěv, divadlo i čte se v knihovnách Sokolstvem zakládaných, aneb vydatně podporovaných, kdežto tělocvičny sokolské jsou pravé chrámy té pravé výchovy vůbec. Vždyť již sám Komenský výchovu sokolskou jako jedinou zdravou doporučoval a tu přijde nějaký ten otravný plátek a novinářské nedochůdky, jako texasská "Svoboda" a zlehčí zásady Sokolstva, vrhá se na ně proto žeť svobodomyšlné, pokrokové i nestydí se tak přiznati. Co ona zná o té mravení práci České Obce Sokolské v Čechách, kdež jednotné řízení z ústředí, jakž Vaníček píše, "projevuje se na venek shodným krojem slavnostním i evičebním, společnými řádami a vůbec vším, co jednotlivé jednoty i členy vzájemně zavazuje. Obdivuhodná kázeň dobrovolná, vládnoucí v řadách sokolských vysvětluje úspěchy zdánlivě nepochopitelné, jakých se dodělalo toto sdružení bratří a sester, směřujících k cíli společnému — dobru národa i vlasti.

Měřítkem úspěchů těchto nejlepším jsou slety všesokolské, spojené s veřejným evičením členstva činného. Těch kolik dosud pět a vykazují číslíce následující:

- I. roku 1882. Účastníků v kroji 1600, evičících 700.
- II. roku 1891. Účastníků v kroji 5600, evičících 2500.
- III. roku 1895. Účastníků v kroji 7366, evičících 4271, dorostu 700.
- IV. roku 1901. Účastníků v kroji 11,000, evičenců 6705, žen 867, dorostu 1988.

V. roku 1907. Účastníků v kroji 12,770, cvičenců 7800, žen 2400, dorostu 500 a žactva 1800.

Od konce let osmdesátých navázalo Sokolstvo československé styky odborné s gymnasty francouzskými a když založen mezinárodní svaz tělocvičných jednot evropských (mimo německých), též s ostatními členy svazu tohoto, kteříž četně účastnili se mezinárodních závodů r. 1907 v Praze, z jichž tuhé soutěže, vyšlo závodní družstvo české jako vítěz první. Že udržován bratrský styk se Sokolstvem ostatních Slovanů, jest přirozeno, vždyť Sokolstvo československé dalo vznik jednotám sokolským u Poláků, Slovinců a Chorvatů v Rakousku, Srbů a Bulharů balkánských, nověji pak i v Rusku, kam četní odchovanci jednot sokolských odešli jakožto učitelé tělocviku na gymnasiích a realkách ruských. Podotknouti dlužno, že Čechové američtí udržují si na 100 jednot sokolských, k nimž druží se na 120 slovenských a četně polských, chorvatských a slovinských.

Stránce duševní slouží četné knihovny při jednotách sokolských, čítající na 80,000 svazků, dále četné přednášky (průměrně 2000 za rok), ušlechtilé zábavy pak různé podniky zábavní, předem ovšem proslulé "šibřinky", maskarní to ples, oplývající zdravým humorem a vtipem. V době letní časté vycházky a výlety pochodové zajišťují členstvu jednak libý požitky z přírody, jednak vydatné tužení vytrvalým pochodem.

Poslání jednot sokolských jest blahodárné, výchova mužná, postup veskrze čestný. Ony jsou školou zdraví a síly, vytrvalosti a kázně, národ český má v nich záštitu osvědčenou.

A co to Sokolstvo americké, co ta N. J. S. as vykonala?

První jednotka založena jsouce 1865 v St. Louisu, Mo. měla co zápasiti s jiným prostředím, jiným materiálem členským a jinými poměry nové vlasti a o těchto prvotních počátcích dnes leckdo nemá ani potuchy, třeba byly to právě ty řady sokolské, jež své doby rovněž muže a junáky své na obranu Unie byly dodaly. Či snad proto by měli dnes býti nenáviděni a na Jihu hanobeni? Pochybujeme, že soudný člověk uzná tak, jako spíše víme, že prodlením doby máme v N. J. S. dnes přes 70 jednot, jichž jmění jde do tisíců, po celých Spojených Státech, čili přes 6,000 bratří a junáků zdatných, již mnozí od let soustavnému tělu cvičení holdují, mimo to jsou tu ještě dvě jiné organizace sokolské a mají spolu s našimi řadami as 12,000 členů, pak přijde jednotka slovenská, polská, chorvátská, do tisíců jdoucí žactvo a dorost náš, žactvo jejich a ženské odbory Sokolek. Každá jednotka sokolská vydrží si své učitele, školu tělocvičnou sama, mají své knihovny odborné i české, své svobodomyšlné školy, aneb podporují výdatně, pořádají poučné i jiné přednášky, mají mnohé ochotnické, pěvecké a jiné odbory, školy pokračovací, besídky i udržující styky vzájemné s jinými americkými a německými jednotami tělocvičnými na poli tělocvičném vynikají, pořádají veliké slety na průkaz práce své výchovné i sjezdy a v mnohých tělocvičnách svých vykonávají na záchranu mládeže naší, aby zůstala nám českou, pevných povah a volnou zcela, utuženou, ozdravenou a silnou, daleko více jiných spolků, ba přímo starají se o dodávku zdravého členstva spolkům českým podpůrným a jiným vůbec, čili pracují přímo a nepokrytě na záchranu naší a budoucnosti, dbajíce při tom povinnosti občanských a vlasteneckých i země této nad jiné. O vystoupení českého Sokolstva při kolumbijské slavnosti v New Yorku své doby, práci jeho na světové výstavě o českém dnu v Chicagu, v Omaze a St. Louisu, ve veliké Coliseu v Chicagu, v Philadelphii, Drexel park pavilionu, Baltimore a o všech sletech N. J. S. promlouval nejen český tisk, slušný tisk, s obdivem a zaslouženou pochvalou, ale i tisk cizí i za časté ty české Sokoly, co do výchovy mládeže jiným za vzor kladl . . .

A jako to Sokolstvo české a slovenské vůbec má dnes doma již svou odbornou literaturu, tak i Sokolstvo ame-

rické pochlubiti se může prací vzdělavací brků svých písmáků, jichž má dnes celé řady a k tomu tři vlastní listy odborné, úřední orgány českých organizací, mimo orgánů bratří slovenských a polských, s nimiž po stránce technické vzájemně udržují se styky a co nevidět doufejme, že tyto styky bratrské vyvrcholí ve velikém Svazu Sokolstva amerického vůbec. N. J. S. podle statistiky své ročně na dva tisíce věnuje k účelům národním v jednotách svých i jinde, tolikéž na školství i mnohé dary do Čech a po stránce tělocvičné nikdy nebála se nákladu i obětí účastníci se každého ruchu sokolského, velikých sletů českých i zápolů mezinárodních a cizích vůbec. Jeden jedinký pohled stačí na tu naši drobotinu, ta naše káňata v šiku přikřehle, reji, aneb prostných, aby jste ihned vystihli, že ty děti vycvičené, kázní podrobené docela jinak pohlížejí do světa, jinak se připravují,



Dům, v němž Lincoln zemřel ve Washingtoně, D. C.

jiných jsou tváří, postavy a co hlavního úplného zdraví a což teprve ti naši jaří junáci, pevných paží a bystrého oka . . .

Nu, a tohle všechno, že by bylo ničím? Taková práce titanská, že ještě dnes proti vlastní krvi, vlastním lidem téhož původu potřebuje obhajoby?

Minule měli jsme i zde velikou manifestaci práce sokolské, odevzdávající moderní ústav náš tělocvičný svému účelu a tu na zakončení věru nemůžeme učiniti lépe, jako říci co o sokolské práci soudí jiní. Jen slyšte:

"Republican" píše: "Sokolové ze Cedar Rapids odezdali novou tělocvičnou svému účelu. Bylo to v dějinách jednoty jejich skutečná udalost. Jednota ta svým vlastním způsobem rozřešila některé tajnosti výchovné. Spojili s vývojem ducha vývoj těla, věřice, že mužnost a cnost a dobré občanství vůbec zakládá se na vývoji těla a souladném jeho vzrůstu. Je to práce dobrovolná, jejíž výlohy kryl lid, jenž se zajímá o blaho svých dětí. Ve spojení se slavnostmi uspořádal spolek řadu veřejných cvičení, jež byly překvapením pro každého, kdo je spatřil. Cvičení byla úchvatná.

Přinutila k závěrku, že by se ostatní s prospěchem mohli učiti od Sokolů a následovati jejich snahy. Tělocvik mládeže jest předmět, jemuž se věnuje stále větší pozornost ve všech třídách vychovatelských, ale Sokolové dali nám vzor, který sotva lze překonati. A neobmezují se pouze na tělesnou stránku své výchovy, nýbrž věnují pozornost duchovní a mravní stránce, chtějí vyvinouti vše, co je dobrého v člověku. Jest to spolek, který zasluhuje největší zájem a největší úctu..."

Gazetta píše takto: "Nová Sokolovna hodí se obdivuhodně pro účel, pro nějž byla stavěna. Sokolové věří, že výchova těla má jíti ruku v ruce s vývojem ducha a mravů."

Iowa Post píše: "Zdejší Čechové uctili nejen sebe, ale zavázali k díku všechny přistěhovalce, neboť ukázaly, že plní svoji kulturní úlohu. Proto si vynutili dosti často odpírání úctu Američanů."



Fr. Vůch:

OBOJŽIVELNÍCI.

Jako jest jistý druh zvířat, kterým jest možno žiti tak dobře ve vzduchu, jako ve vodě, tak jest také druh lidí, jímž jest zcela přirozeno žiti ve světle, jako ve tmě. Mezi první druh patří též záby. Na pohled zába jest jedno z těch nejošklivějších zvířat na světě a právě proto, že jest ošklivá, mnozí lidé, obzvláště ženy a děti se jí bojí. K druhému druhu patří lidé, kteří v mnoha případech se zábě podobají. Jsou to osoby, často žel i Sokolové a Sokolky, kteří za příznivých okolností pro Sokolstvo a svobodomyslnost horují, ale jakmile se v jejich životě nějaká příležitost jako svatba, narozeniny neb pohřeb vyskytne, zapomenou na sebe, zapomenou na spolky, Sokolstvo a svobodomyslnost a pádí rovně pro kněze, aby jim tuto událost posvětil a požehnal. Jakou radost musí cítiti kněží, když takový zpupný svobodář skroušeně se před ním na kolenou jako zmiže plazí a jakou zbraň proti nám dává jim tímto do rukou! Jak nemile dotkne se takový podlý čin soudného člověka. Jak dlouho zůstaneme vůči podobným lidem neteční? Jak dlouho je v našich řadách budeme trpěti a si jich vážiti?

Až dosud jsme si podobných přestupků zásad svobodomyslných mnoho nevšímali. Vyslovili jsme o nich naše mínění buď soukromně, nebo ve schůzích, obyčejně když nebyli přítomni, výsledek čehož byl, že zůstali našimi vážnými členy na dále. Někdy také takový člen ve schůzi si žádá o slovo při čemž kněžím a věřícím nadává, my mu za to tleskáme a na jeho přestupek rázem zapomeneme. Takých obojživelníků najdeme téměř v každém svobodomyslném spolku a my místo, abychom se jich jako žab stranili často je do zodpovědných úřadů volíme. Tomu musíme jednou učinit konec. Jednoty sokolské a spolky svobodomyslné jsou spolky zásadní a člověk, který své dítky odnáší do kostela pokřtít, který je posílá do sektářských škol, a který sám se pomocí kněžské dovolává ten nemá zásady žádné a tudíž mezi nás nepatří. Učíme jednou těmto hanebným kouskům přítrž, dejme jim na srozuměnou, že jsou mezi námi nežádoucími, vložíme do našich stanov, že člen, který se podobných přestupků dopustí, přestává býti naším členem a uvidíme jak opatrně budou si počínat, nežli opětně k podobnému činu se odhodlají.

Jaké podivné jsou to charaktery a jak se protivují myslí soudného člověka. Představme si muže svobodáře, který dá své svolení k pokřtění svého dítěte. Zapomíná, že tímto činem odevzdává dítko svoje do lůna církve římsko-katolické. Zapomíná, že křest ukládá jistě povinnosti na rodiče a kmotry, kteří mají dbát a pečovat o to, aby dítky takto pokřtěné vychovány byly ve víře nám nepřátelské. Pak-li že o všem ví a přec tak činí pak se dopouští přestupku trojnásobného a sice: předně na dítěti, za druhé na víře a za

třetí na svobodomyslnosti. Zasluhuje člověk, který si takto z jiných tropí bláznů naše uznání? Pravím že nikoliv.

"Co jest mi do jiných, řekne mnohý takový hrdina, žiju ve svobodné zemi a mohu si dělat co chci!" Máš pravdu človče, žiješ ve svobodné zemi ale jako jsi svoboděn jen potud dokud z ní táhneš dolláře a bylo by ti všechno jedno, kdyby tu svobodu na vidlice brali, jen když by při tom hodně sypali. Věru není třeba mnoho charakteru býti nábožným a ještě méně býti obojživelníkem, ale býti svobodomyslným jest třeba nejen charakteru ale také mužnosti, statečnosti a odhodlanosti.



PAMÁTCE HÁJKOVĚ.



(Jestli kdo z našich lidí, činovníků upřímných a Sokolů tělem i myslí, zasloužil si kdy vřelé vzpomínky, tož byl dojista nedávno zesnulý bratr Jindřich Hájek, tajemník "Slovanské Lípy" v Chicagu a bývalý pořadatel "Sokola Amerického", přítel náš dobrý. Dnes není jej více mezi námi a proto na paměť jeho a k povzbuzení těch mladších přineseme na těchto místech tři statě brků sokolských. Dnes br. Fr. B. Zdrůbek: "Hájek český člověk a pracovník spolkový", v čísle příštím br. St. J. Halíka: "Hájek, Sokol", a konečně br. Jos. Jurky: "Hájek, ochotník.")

Fr. B. Zdrůbek:

HÁJEK ČESKÝ ČLOVĚK A PRACOVNÍK SPOLKOVÝ.

Jindřich Hájek jakožto upřímný Čech a národovec, jenž po celou dobu svého působení v Americe obětoval dle možnosti své všechny síly a všechn čas mu zbývající po práci za výživu své rodiny ku povznesení a zušlechtnění svého národa, vykonal věrně své poslání, nebo životní svůj úkol, jak významně promluvil bratr J. Jurka nad jeho hrobem na národním hřbitově a zemřel sice chud na statky pozemské, ale za to jako boháč na dobré skutky. Nebylo z přítomných snad ani jediného, aby nepřiznal pravdu tohoto blahoslavení, aneb aby je zesnulému kmetu záviděl, neb si toho uznání a díky zasloužil v plné míře. Opravdu byl jeden z nejhorlivějších a nejnezištnějších Čechů v Chicagu, kteří se přičinili horlivě a upřímně budovati mezi Čechy zdejšími národní ušlechtilý a se svobodou zdejší souhlasící život. Nejen sám pracoval věrně pro povznesení národního života českého v Americe, zvláště v Chicagu, ale i svou rodinu vedl k tomu a vychovával dítky své v souhlasu se svými vždy hlásanými zásadami na dobro národního života a na prospěch svobodomyslnosti, jejíž byl horlivým přívržencem a zastancem až do své smrti.

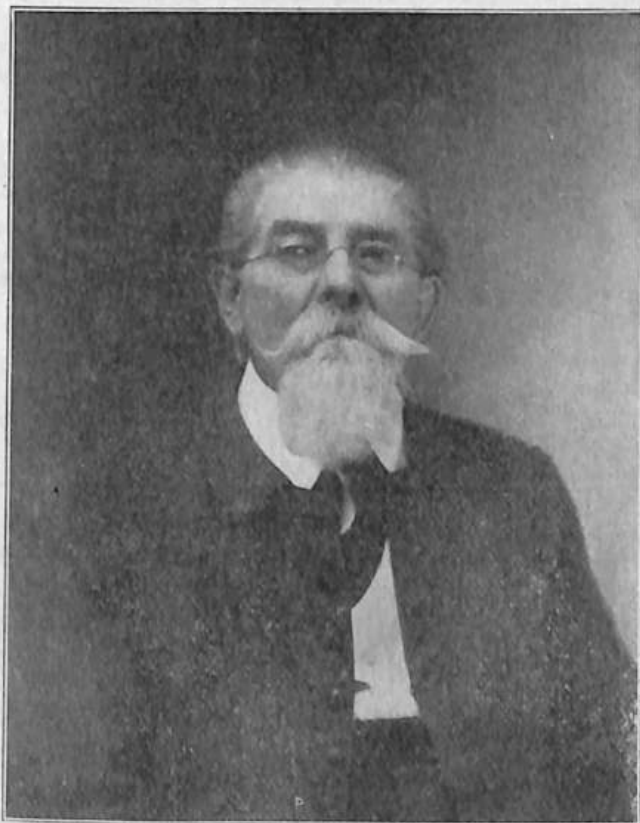
Narodil se v Liblíně u Plzně 1834 a 34 roky starý jsa přijel do Chicaga v 1868, když byl zkusil žiti v New Yorku a v Madison, Wis., ale zde se mu nejlépe zalíbilo, a to nejen proto, že tu měl nejvíce příležitosti pro své řemeslo klempířské, jež pilně provozoval na výživu své četné rodiny, ale zvláště proto, že česká společnost zde, arii ještě skrovná na počet, ale upřímná, svorná, národně silně probudilá, pěstovala zde už tehdy život národní tak svorný, utěšený a upřímný, že se v kruhu tom cítil jako doma v nejkratší době, a také hned přiložil pracovní ruku k dílu tak krásně vzrůstajícímu a radostnému pro všechny.

Přinesl s sebou z vlasti ducha probudilého, vlasteneckého, svobodomyslného a pro dobro národnosti horlivého slovem i skutkem, a v tom duchu set-val až do posledka, plných 40 roků, zůstávaje neúnavným pracovníkem, poctivým mužem, obětavým národovcem a neústupným svobodářem, věrným bratrem bez falše a přetvářky, slouže všem slovem i činem, třeba viděl před sebou zneuznání často a nevděk, čemuž nedověde se vyhnouti člověk ten nejlepší.

Nesčíslné byly služby a oběti, jež přinášel všem spolům národním, k nimž přistoupil, a nesčíslněkrát, jak to vyžadoval národní náš život, přispíval ochotně ke všem dobrým účelům prací svou horlivou a věrnou bez nejmenší naděje na odměnu, na zisk.

Z počátku arci stal se vítanou silou sboru ochotnického, k čemuž přinesl schopnosti a zkušenosti už z vlasti a byl tu vzorem i učitelem velmi četných mladých sil, pomáhaje je vycvičiti a vésti stále výše v umění vzdělávati, poučovati i baviti na prknech svět znamenajících. Zároveň stal se členem jednoty sokolské, kdež se mu dostalo hned úřadů, jež věrně a schopně zastával jak v Tělocvičné Jednotě tak později ve Slovanské Lípě. O tom v dalších vzpomínkách obou oborů těchto bude jistě napsáno.

Mnoho práce vykonal pro Česko-Národní Hřbitov, jehož sboru byl dlouholetým členem a tajemníkem. Pracoval nezištně skoro jeden rok při výboru pro postavení pomníku



Jindřich Hájek.

prof. Klácela, ač mu nejmenší odměna z toho nekynula. Stal se také členem podpůrných řádů Občanských při jich založení a byl vážen bratry tak, že jej při svém sjezdu v Peorii v 1886 zvolili za hlavního účetníka. Později stal se členem podpůrného řádu Rytířů a Dam Cti v loži Přemysl, kteráž se později spojila s loží Garfield, a u obou byl také volen do úřadů.

Zůstává po něm šest dětí vychovaných v jeho duchu, poctivosti a svobodomyšlnosti, a sice z prvního manželství Karel Hájek v Chicagu, chvalně známý ochotník, Jindřich Hájek v Portlandu, Oregon, a pí. Marie Tarabová, vdova po ochotníku Fil. Tarabovi; z druhého manželství v 1871 spojeného Cecilie, provdaná za obě. Smrže, Otto a Robert, oba také už ženatí. První jeho manželka, již pojal v Kralovicích, byla rozená Liškova a po její smrti pojal druhou pí. Annu Peroutkovou, roz. Ezenterovu.

Zemřel tiše a spokojeně po vykonané životní úloze, na níž pracoval věrně a svědomitě po 75 roků a svobodomyšlně

přesvědčení těšilo jej do smrti a všechny pověřené strachy od něho zapuzovalo. Zůstává příkladem pro naši mládež co Sokol, ochotník, a svobodář následování hodný.



PRO PÉRO SOKOLÍ.

Bylo jednoho krásného jitra nedělního v Brusnici, německé to vesnici, kde strýc můj lékař praktikoval. V nedalekém Královém Dvoře tehdy také více se němčilo a tak byla tu jen Nová Paka svérázná a vždy pokročilá. Její jednota sokolská již v těch začátcích náležela do šiků prvních. Proto také jak vyšlo heslo, že na Zvičíně odbývati se bude "tábor lidu českého", kde promluví se o nezadatelných právech národa našeho, na vzdor Němčika uchvatitelského a drzého, zejména v Podkrkonoší, vyšla i jednota z Nové Paky a vybrala se na Zvičín, nad Brusnicí....

Úředních zákazů bylo dost. Každé hnutí jednot sokolských se sledovalo, každé české slovo rázněji pronesené zapovídalo a policie v těch dobách šedesátých i četnictvo plno mělo práce. Vy mladí, již zde se narodili, aneb vychováni byli, jsouce občany americkými, aneb nadějnými syny této veliké republiky nemáte ani ponětí o pronásledování dědův, otečův vašich ve staré vlasti, o zkouškách matek vašich, bratrů a sester....

S bratřími z Nové Paky vyjelo i několik bratrů z Jičína na žebřinových vozích a na cestě k Brusnici se setkavše pěli společně písně vlastenecké a sokolské.

Jedou již Horní Brusnicí, když tu z nenadání vyrazí proti nim luza německá a německými fanatiky poštvání sedláci, kluci a kde jaká holota, čeled' a výrostci vidlemi jinak ozbrojení a dají se za huronského řevu, nadávek a láteření do kamenování Sokolů. Útok byl neočekávaný. Junáci nemeškali i mnohý ten přiletuvší kámen vrátili. Zraněných však, nežli projelo se německou vesnicí bylo dost.

A z těch jednoho s tváří krví zbrocenou přináší k lékaři, strýci mému. Německá holota ještě venku povykuje. Držel jsem se tetiny zástěry a tetelil na celém těle, nahlížeje z kuchyně do strýcovi pracovny. Teta byla Češka, strýc Němec, ale dobrý člověk.

"Verfluchte Bande", zvolal, obvazuje ránu na hlavě — mého tatínka....



J. A. Hospodský:

VZPOMÍNKY Z CEST.

(Dokončení.)

Loď zastavila. Čtyři svátečně oděni námořníci přinesli černou rakev, zabalenou v americkém praporu, a donesli ji na zád' loď, kde nalezal se kapitán a důstojníci v parádních uniformách a kazatel presbyterské církve Rev. Hayward z naší kajuty, který nad mrtvolou měl dojemnou řeč. Na to rakev připevněna na lano, prapor sejmuto, rakev zdvižena přes zábradlí na kladce, upevněné na železném rahu, a mezi tím, co kapitán odříkával formuli: "Jménem zákonů božských a lidských, poroučím tělo tvé vlnám mořským," spuštěna rakev do moře a za ní vhozeno lano.

Voda poněkud se v těch místech zčeřila, několik bublinek tancujících objevilo se na povrchu. Loď se opět hnula a záhy zmizelo nám místo mořského hrobu na vždy z očí...

Nedočkalat' se ubohá dívka okamžiku, aby ještě jednou zřela temena věčným ledem pokrytých Alp, aby ještě jednou nadýchati a osvěžiti se mohla horským vzduchem a uložití mohla unavenou hlavu svou ve stínu hor a zeleného stromoví.

Dokonala na moři a ve studených jeho vlnách nalezla svůj hrob...

Mezi Kolínem nad Rýnem a Frankfurtem.

Někdy koncem června 199* nastoupil jsem cestu přes Kolín a Frankfurt do Čech. Jel jsem po pravém břehu romantického Rýna, zřel ty nesčetné trosky hradů a zámků loupeživých německých rytířů, ty vysoké hory, pokryté bohatou vinnou révou, ty utěšené vísky horské, a při březích šumného Rýna, této chlouby každého potomka Teutonů, ty útulné stanice, zahalené v bujnou zeleň stromů a vroubené pestrým kvítím.

Na jedné takové stanici vyložím se z okna, abych si koupil láhev pravého rýnského vína a nějaký zákusek, když tu vsune se do kupé, kde jsem dosud sám se nalézal, mladý párek lidiček. Dle zaprášeného oděvu, který i jinak jevil jakýs nepořádek, bylo zřejmo, že mladý párek musel vykonati delší cestu.

Obo vrhli se na sedadlo, těžce oddychující.

“Byl již nejvyšší čas,” podotkl mladý muž, jinak inteligentního vzezření. Dívka mlčela, opravuje si šat, klobouček a účes.

Nabídl jsem jim víno a zákusky, což bylo s vděkem přijato, a sotva že se poněkud občerstvili, tu mladík chopil dívku do náruče a jako by mne tu ani nebylo, počal ji náruživě líbat, aniž by děvče kladlo toho nejmenšího odporu.

Pohlížel jsem na toto podivné a zamilované intermezzo překvapen, nevěda, co mám vlastně činit. Toto milkování ale nemělo konce. Z počátku popíjel jsem víno, dojezd druhý párek frankfurtské uzenky — první slupli moji podivní spolucestující — a konečně zapáliv si doutník, pohlížel chvílemi ven do kraje, na nějž zvolna ukládala se noc, chvílemi na milující se párek.

Konečně mne ale omrzelo dívati se stále na tyto výbuchy náruživé lásky a prohodím z pola žertem k mladému muži:

“U všech rohatých, pane, nechte pak už toho milkování. Jsem vdovcem (tot’ se rozumí, že jsem lhal, ale za vdovce se vydávalo v Čechách více mých známých, a proč bych nesměl i já?) a na mou duši, že dostávám také zálsuk na několik takových hubiček.”

Mladí lidé dali se pouze do smíchu, pokračující ve svém objímání dál.

Konečně asi po půl hodině stal se mladý muž sdílným. Děvče vyvinulo se mu zvolna z objetí, položilo hezkou svou hlavičku na opěradlo a zamhouřilo očka, jako by dřímalo.

A mladý muž spustil pěknou němčinou:

“Vím, pane, že se vám naše jednání zdá podivným, ale my přestáli právě krisi naší lásky, a doufám nyní, že vše šťastně skončí. Vidíte před sebou snoubence, kteří před hodinou byli oddáni a kteří nachází se na svatební cestě. Jsem účetníkem továrny v Magdeburgu a jmenuji se Mayer, zde moje nevěsta jest ale dcerou bohatého továrníka v Solingen, a ten láске naší postavil zuřivý odpor, v němž šel tak daleko, že se pokoušel zbaviti mne mého místa, ač jest mne živiti starou matku a dvě malé sestry. Nevěstu svou neviděl jsem již přes půl roku, poněvač otec a najatí ním lidé střežili každý její krok a otec sliboval, že nás oba na místě zastřelí, dopadne-li nás pospolu. Leč za pomoci staré služky, bývalé to chůvy mojí Laury, domluvili jsme se a včera společně uprchli. Leč útěk náš byl záhy prozrazen a jen s největším namáháním podařilo se nám uprchnouti z nádraží v Solingen, kde nás hledal otec s policií. Uprchli jsme do hor v okolí starého hradu Burgu, kde skryli jsme se v jedné z odlehlých chodeb a zde jsme také přenocovali.

Ráno všelikými oklikami dostali jsme se šťastně do Elberfeldu, kde nechali jsme se oddati, a odtud jeli jsme pak do Kolína. Než z obav, aby nás zde otec nebo někdo z najatých lidí nedopadl, vydali jsme se pěšky na cestu až na stanici, kde jste nás poznal. Nyní ubíráme se do Frankfurtu,

kde máme oba přátelé a kde vyčkáme dalšího vývinu věci. Zda jste někdy opravdu miloval, tedy zajisté nebudete se diviti našemu chování. Ostatně vaše přímá a dobrácká tvář a z ní vyzírající sympathie nás posilovaly v důvěře, že se vás ani styděti, ani obávati nemusíme. Jak vidím na zavadlech, jste Američan a proto přítelem všech, kdož pro lásku a své přesvědčení jsou pronásledováni.”

Skončil, podal mně svou pravici a s veselým smíchem, jako by se jednalo o šťastné skončení nějaké frašky, obrátil se k své nevěstě se slovy:

“Lauro, když to vše tak šťastně skončilo a my zde nalezneme tohoto pána z dálných amerických končin, jemuž jsme pomohli snísti večeři a vypiti víno a který tak přátelsky k nám se chová, dej mu také jednu hubičku, aby mu to nebylo líto.”

Nu, tohle jsem si přece nemohl nechat ujít, a odmítnutí bylo by dle mého názoru negalanční. Odložil jsem doutník a jelikož dáma nahýbala již svou hlavinku ke mně, chopil jsem ji za krk a vtiskl na korálové její rty dlouhý polibek...

A ženich se tomu z plna hrdla smál.

Mluvili jsme pak o Americe, o mé cestě přes oceán, o jejich plánech do budoucnosti, až konečně vlak zastavil na nádraží v Strassburgu.

Srdečně jsem se s mladým párkem rozloučil a od spanilé nevěsty dostal na památku ještě jedno sladké políbení...

Na mou milou, za dva doušky vína a frankfurtskou uzenku stálo toto dobrodružství mezi Kolínem a Frankfurtem...



Mějme vzájemnou dobrou vůli pracovat všichni na povznesení toho celku našeho a při tom nemusíme ani tolik vytýkat, jako konat.



Z NAŠICH KRUHŮ.



Hlídka domácí.

— Naši N. J. S. dostalo se velice lichotivého pozvání ku veliké manifestaci sokolské bratří Bulharů ve Srdeci a pořadatelstvo sletu bulharské tělocvičné jednoty “Junak”, jež soustřeďuje veškeré Sokolstvo našich pobratimů těší se, že v roce 1910 bude s nimi i Č. O. S., jež uspořádá výpravu na Jih slovanský. Všem bratřím a sestrám N. J. S. v Americe posílají bratrský pozdrav, který tímto milerádi tlumočíme.

— V některých jednotách panuje rušný život a namnoze i Sokolky se činí. Pamatujme, žeť před závody, jichž význam jest tentokráte dalekosáhlý. Borce do Chicaga vyslati musí i jednoty nejslabší a nejchudší. Dá se snadno zaříditi, jen když bude trochu dobré vůle a začne se pracovati již od nynějška.

— Činovníci jednotlivých jednot měli by se tak ob čas přesvědčiti, jak vypadá v jejich tělocvičně, měli by se podívat, jestli cvičitel před šikem promlouvá se svěřenými mu řadami o věcech sokolských.

— Tricátá slavnost turnéřského Bundu odbývati se bude od 19. do 27. června 1909 v Cincinnati, O. První den prohlídka sletového místa, večer hostina a na square, u středu města vrhati a promítati budou obrazy z turnéřského sletu ve Frankfurtě. V neděli otevření závodního a průvod městem. Veřejné obvodu cincinnatského. Večer koncert německých pěvců. Obrazy frankfurtské na závodisti. Cvičení. V pondělí žactvo veřejných škol na cvičisti. Večer poradní schůze všech výborů. V úterý závody žactva vyšších škol a okolních. Promítání obrazů z Olympiady londýnské a ukázky

práce tělocvičné, prostná atd. na squaru. Ve středu uvítání hostů. Schůze soudečů. Večer úřední uvítání. Veliký koncert. Dětský sbor 1500 dítek školních. Koncert na varhany a veliký ples. Ve čtvrtek začnou vlastní závody. Odpůldne průvod, allegorické vozy a skupiny dějinné a večer společná na podiu evičiště. V pátek pokračování závodů. Cvičení žactva veřejných škol. Večer mysle cvik, přednášky a zpěv. V sobotu zkoušky na prostná, mladších, starších i žen. Odpůldne prostná, cvičení hostů a večer slavnost lidová, "italská noc" a jiné. V neděli zakončení závodů a v pondělí prohlídka města atd.

— Mladistvý sbor D. A. S. v Little Ferry, N. J. usiluje o postavení vlastní tělocvičny a práce přípravná se daří.

— Ubohá jest ta tak zvaná "svobodomyslnost" některých lidí, žel i někdy bratří a sester. Podle jejich člověk svobodomyslný může si věřit co chce, může si dělati co chce, může se proti vlastním lidem svým volným puntovati s jakoukoliv církví a jejími pomahači, může zhanobit vlastní krev a vlastní řady české a nechodí-li ku zpovědi, aneb do katolického kostela jest již svobodomyslným, protiklerikálním atd. Jak směšné, kdyby nebylo přímo hrozné, co tak někdy pod pláštíkem "snášenlivosti" u nás shrnouti se dá.

— Doporučujeme jednotám našim, aby pro své knihovny opatřily si "Sebrané spisy Svatopluka Čecha", jakž za laciný peníz objednat lze u "Českého Lidového knihkupectví, 347 E. 72nd St., New York City. V pracích Čechových obráží se, jako v zrcadle vše nejen co české, ale mužné, silné a nepodajné, rázné a sokolské. Svatopluk Čech byl nejen velikým Čechem, ale i velikým Sokolem, proto díla jeho v žádné knihovně sokolské scházeti nemají.

— Pamatujte, že jste Sokoly a Sokolkami, když i odložíte kroj evičební a kroj vůbec. Snažme se býti vzory jiným a všude pomahejme postupu věci naší sokolské. V jiných spolecích a jednotách poukazujeme na poslání Sokolstva a výchovu mládeže i žádejme přímo a nepokrytě za podporu snah sokolských, podporu mravní i hmotnou.

— Čteme v "New Yorských Listech", jak následuje: Minule večer zápasily v Sokolovně Děd. Am. Sokola ve 72. ulici dvě čety čekanců v ušlechtilém sportu, kterýž závod přilákal do Sokolovny velmi četné shromáždění Sokolů a jich přátel. Čety ony — jedna Těl. Jed. Sokol a druhá Děd. Am. Sokola — závodily ve hře házení míče do koše (basket-ball) a pěkná hra ta sledována byla se všeobecným zájmem od všech přítomných, kteří střídavě dobrý hod odměňovali vžly bouřlivým potleskem. Zápasilo se statečně a přesně dle pravidel na obou stranách od půl osmé asi do 10 hod. s tím výsledkem, že četa čekanců Těl. Jed. Sokol zůstala vítězem, učinivši 22 body proti 9, které docílili čekanci Děd. Am. Sokola. Výsledek ten přijat s potleskem na všech stranách. V četi čekanců Těl. Jed. Sokol, o jejíž pěkných výkonech měli jsme příležitost již několikrát se zmíniti a která vzorně jest spravována Sokolem Fr. Holubem, seskupen jest v pořadí dle hry následující sokolský dorost: Josef Jiráček, Fred. Wojtišek, L. Suchomel, Jan Kroboš a Robert Cihlár (kapitán). — V četi Děd. Am. Sokola zastoupeni jsou následovní čekanci: Frant. Daněk, Václav Vaňkat, Fr. Novotný, Václav Vašák a Karel Rychecký; vedoucím jest Sokol Arthur Kocher. — I nadále budeme míti opět příležitost sledovati střetnutí se obou čet v následování hodném závodění. Dohodla se totiž obě družstva, že sehraji společně pět her o předáctví střídavě v obou Sokolovnách.

— U příležitosti otevření veliké, moderní Sokolny v Cedar Rapids, Ia. vydaly veškeré větší listy anglické čísla, jež obsahovala na celých stránkách informační články o Sokolstvu, práci jeho a místní jednotě i její činovnících. Poslednějších, jakož i obraz Sokolny přinesly oba místní denníky. V Clevelandě napsal Archie Bell pro "The Cleve-

land News" o Česích velice pěkný článek. Jen houšť takového seznamování ciziny.

— Jako my v Texasu, tak bratři naši slovenští ve Wisconsině a jinde sotva založí novou jednotu již zahrnování jsou nadávkami — slovenského, zpátečnického tisku, aneb pisálky nepřátely najatými. Co ještě nevědomosti, co pověr a nesmyslu, co překážek každému pokrokovému hnutí a to vlastními lidmi, vlastního původu.

— V Madison Square Garden v New Yorku odbývati se budou v březnu šestidenní závody chodců. Budou tu borci ze všech možných i nemožných končin.

— K mezinárodnímu zápasu vyšle Sokol Chicago osm svých sil, jsou to zápasníci známí: Peroutka, Vorel, Langer, Doubek, Císař, Stach, Kudrna a Hansa. Mimo to v téže jednotě organisuje se prvá četa, jež byla kdys při založení jednoty.

— Bratři Slováci pořádali si minule v New Yorku pěknou zábavu s cvičením. Jednota ta a borci její zvláště se činí.

— O cvičení bratří našich v Milwaukee má velice příznivou zprávu odborný list "Turnzeitung". Týž vypočítává pořad, jenž patrně se líbil, podotýká, že cvičení takové každoročně se pořádá.

— V "Dennici Novověku" čteme: "Nejstarší sokolská jednota clevelandská činí rázné pokusy o znovuzřízení své. Místo placeného evičitele zavádí evičitelský sbor, jehož členové by měli povinnost evičiti jednotlivé třídy žákovstva a evičící členstvo. Také se náčelník Franta J. Sluka zasažuje o rozmnožení počtu evičícího členstva, což je věc nejdůležitější, protože toto členstvo jest jádrem každé sokolské jednoty. Která jednota nemá dost hojný počet evičícího členstva, nemůže plniti sokolské účely a bude hynouti. Má se to jako se spolkem pěveckým, kde jsou jádrem spolku zpěváci. A takové členstvo si přivábí a udrží jen horlivým, soustavným a pokročilým cvičením a jarým duchem ve cvičeních a schůzích. A ještě něčím: stálým zvelebováním tělocviku a péčí o pohodlí a zdraví evičenců. K tělocviku náleží ovšem i pěstování oblíbených her, na něž sokolové naši hledí sice s patra, domnívajíce se mylně, že to k tělocviku nepatří, ale hry jsou nejsilnější a tělesně i duševně prospěšnou atrakcí mládeže."

— Přímou úžasně zmáhá se udavačství v řadách českých lidí, ba zdá se nám někdy, že jak v New Yorku, tak Chicagu a jinde naučili se této "práci" od nás ze Cedar Rapids, kde vyskytl se kdys "sebevražedný leták" proti svobodomyslným krajanům a pak chrlily se spousty špíny a hany na to Sokolstvo a jeho orgán N. J. S. ze známých kalných pramenů. A z téhož zřídla minule nový, bídný útok spáchán na vlastní krvi, na vlastních lidech volného smýšlení, tiskem anglickým a zase z pera českého. Tak stojí psáno v "Gazettě", ze dne 5. ledna 1909 mezi jiným: "Do třetí třídy českých lidí náleží rozhodně radikální svobodáři čili nevěrci. Málo jest takových ze zásady, zbytek pak jen pro vlastní zisk. To jsou nepřátelé všech věr. Smějí se náboženství, hanobí je. V posměch uvádějí bibli a její učení, nazývajíce ji knihou bájek a na pranýř staví nedostatky, chyby, vady a pád duchovních. Skromnost' u lidí těch jest věcí neznámou a u větší, aneb menší míře patronizují a zbožňují pivní soudek. Rámus a žluč, drzé čelo jsou jejich hlavní zálohou v obohodu. Vychloubají se svou duševní převahou nad věřícími. Stále ujišťují, že jsou vůdci českého lidu a jeho zástupci. I podařilo se jim oklamati americkou veřejnost, protože táž posuzuje celý český lid podle stínu, který naň padá z této třídy. Jsou pouze asi dvě, aneb tři procenta českého lidu, kteří náleží k této radikální třídě, ale poněvadž nemají žádného ohledu na pravdu, podařilo se jim vzbuditi mylný náhled a osmašadesát aneb sedmašadesát procent lidu tím trpí!"

— T. J. S. Oak Park v Chicagu byla uvedena do N. J. S., dne 6. t. m. a sice v Sokolně T. J. S. Tábor, kterážto jednota o získání nové větve se byla hlavně přičinila. Minule vedením náčelníka br. Orta podívali se bratři téže jednoty do cvičební hodiny Sokola Chicago, kde cvičenců vůčhladě přibývá a hoši naši chtějí přivést "na padesátku boreů" ku příštímú sletu.

— Naše obálka, jakž zdobí již číslo prvé nového ročníku jest kreslena sestrou Irmou Rudišovou. Vystihuje dvojhlavím našich zakladatelů myšlenku "Sokolstva v americkém poli" s ozdobou "české lípy" zcela a pokud sděluje se nám nová práce ta se zamlouvá. "Gazetta" vyslovuje se o kresbě té velice pochvalně.

Věci české a slovanské.

— Zemský poslanec Dr. Sobotka v království podal při posledním jednání sněmovním návrh, aby z prostředků zemských věnováno bylo ročně 100,000 korun na podporu staveb veřejných tělocvičen v Čechách.

— Sokolská škola řečnická odbyla se minulého měsíce v Praze na pokus Č. O. S. a průběh vyučování se zdařil i účast byla pěkná. Myšlenka sokolská potřebuje hojně zastanců doma i u nás zde.

— Společným cvičitelem Č. O. S. zvolen byl ve výboru téže známý, pilný činovník br. Franta Erben.

— Němečtí turnéři na Rusi chtěli pořádati sjezd cvičitelů a tělocvičných sdružení. Pozvánky vydali německé a ruské, kdežto jednoty české, sokolské nepozvali a ty co pozvali na štěstí jim nešly do vleku a tak flasko sjezdu bylo úplné. Čeští cvičitelové německému roztahování se na Rusi nechťi patrně rozumět. A kdo může se jim divit, když sami těší se pozornosti kruhů nejvyšších a jsou odchovanci Č. O. S.

— V roce tomto odbývati se bude valný sjezd Č. O. S. Bude se jednati hlavně o dorostu, poměru ženy k Sokolstvu, organizaci vzdělávací činnosti, stavovských otázkách, stycích se Slovanstvem a s cizinou vůbec, organizaci a p.

— Br. Karel Vaníček napsal informační článek o Sokolstvu, který byl přeložen do esperanta. Článek poslán pak do celého světa.

— Dělnické tělocvičné jednoty (sociálně demokratické) združené ve "Svazu" vydaly právě statistiku za rok 1907. Vyjímáme z ní: Svaz dělí se na 12 okresů, z nichž 7 připadá na Čechy, 4 na Moravu a 1 na Vídeň. Celkový počet jednot činí 175 (r. 1906 89), členů činných 4606 (2429), přispívajících 1772 (1115), cvičitelů 875 (438), učňů 1220 (612), žáků 2124 (828). K vojsku bylo odvedeno 216 cvičenců. "Tělocvičný Ruch" (orgán svazu) odebíralo 4419 členů (odebírání je ve většině jednot závazné). Knihovny čítají 7668 svazků kromě 641 odborných knih a konány 323 přednášky a 285 pochoďů. Jmění jednot obnáší 81,476 K vůbec a 52,327 K na nářadí. Vzárust oproti roku 1906 jest patrný, zejména pokud se týče nových jednot (přibýlo 86 jednot) činných členů (+ 2177).

— Veliké závody České Obce Sokolské, sestávající ze závodů na nářadí, cvičení prostných a společných, budou se konati ve dnech Petropavelských 27. a 29. července v Praze na výstavišti.



Pokrok člověčenstva není neomezený a co se obyčejně zove kulturou, není, leč větší přičinlivost a obratnost v kořistění z přírody ve prospěch a pohodlí člověka i jeho nových potřeb.

Málo jest opravdovosti a zájmu našich žen pro činnost tělocvičnou a málo pochopení věci sokolské a hlavní vinou jest, že se činnosti v odborech našich Sokolek, vzdalují tak mnohé vynikající ženy spolků jiných, naše učitelky a ženy inteligentní vůbec. Proč nelze věru pochopiti.

Naším káňatům, našemu dorostu.

Cleveland, O., 25. ledna.

Tak tedy také máme my "káňata" něco do Vašeho listu napsati. Bylo to tuhle v "Sokole Americkém" a zval nás k tomu učitel tělocviku br. Jos. Štíbr, který prý nás už dlouho cvičiti nebude. — Nevím, nevím, jak to u nás bez něho bude choditi. My malí ho neradi ztrácíme.

Co mám tedy ponejprvé psát? — Zdá se mi, že se na mne ten název "káně" dobře nehodí, neboť káně, ať jest, tuším, menší než Sokol a nemusí býti mladým, ba může býti hodně staré. Proto ať tak nebo tak, já se Vám v prvním dopisu dovolím představit, ne jako "káně", ale s chloubou jako junák z rodu a hnízda sokoliho. Slyšte.

Hned můj děd nosil červenou košili, stejnokroj i čapku s pérem sokolským a jezdil v Čechách již v letech 1868. atd. na koni po táborech lidu: v Poděbradech, na Kaňku, Mukařově, na Vysoké a j. Na těch táborech pronásledovali Sokoly i nesokoly četníci a dragouni; dědové naši pak vykupovati musili své Sokolství u soudu velikými pokutami nebo vězením. Ano, byl téhož roku dědeček můj s první poutí vlasteneckých Čechů v Kostnici na památku 500letých narozenin Mistra Jana Husa. — I můj otec, jak mi sám vypravuje, býval ve staré vlasti členem tří jednot sokolských, zúčastnil se také odhalení pomníku Prokopa Velikého na Lipanech a více sjezdů.

Kolínská Sokolovna Tyršova byla postavena prý v Čechách první po pražské a jest tam dnes druhá ještě jednota "Fügnér".

Tím jsem snad dokázal, že právem říká se mému rodišti sokolský Kolín — Hnízdo sokolí.

Podruhé napíšu něco z tělocvičny. Na zdar!

Vladimír Švančara, 14letý.

Chicago, 27. ledna.

Můj tatínek a maminka patří k naší jednotě. Tatínek, když přijde "Sokol" tak nám z něho předčítá, a když odejde do práce čte zase maminka. Mám mladšího bratříčka a protože se mnou ještě do cvičení nemůže, tak ho učím doma sám. Mně je deset let. Cvičitel náš je moc hodný, někdy nás nechá zahrát "házenou", jindy něco jiného, ale vždy je s námi. Je veselý a to se nám líbí. Tuhle jsem vzal "Sokola" nějak neopatrně do ruky, chtěl jsem vyzvědět co tam jako máte těm káňatům, natrhl jsem obálku a tatínek mně vyhuboval. Povídal, že si kněh a listů poučených stejně máme vážit, udržovat je v čistotě a nepoškozené a to nejvíce těch listů našich, co se za nás bijí proti nepřátelům. Chodím do cvičení již dvě leta a jsem tak rád a tolik se těším, že po škole se půjde do Sokola, že nevím proč vlastně někdo může cvičení neuznávat. Vím, že tu mám mnoho chyb, však v české svobodomyšlné škole, již podporuje naše jednota nejvíce, se jistě na příště lépe naučím. Do "Sunday-school" nechodím a ani bych tam nesměl. Náš cvičitel nám slíbil, že budeme mít taky ty skupiny.

J. Kolář.

Cedar Rapids, Iowa, 31. ledna.

Co jsme se natěšili na otevření Sokolny a veřejné cvičení a potom za jeden krátký den bylo po všem. Ale ten jeden den hodně znamenal a ať přijdem do Sokolny kdy chceme, pořád o něm ještě mluvíme. Nikdy na to nezapomenou, jak průvod šel k do Auditoria, a jak každý naň se díval, že jsem se skoro červenala. A zase jsem byla pyšná, že Amerikáni nás chválili. Slyšela jsem nás chválit několikrát. V průvodu bylo hodně hochů i děvčat a hužba Jansova a Sokolové od nás a z Chicaga, ale maminka povídá, to že vy od nás nechcete, že mám psát o cvičení. Byla jsem

(Pokračování na str. 57.)



Práce v tělocvičně.



CVIČENÍ ČINKAMI PRO CHLAPCE.

Činky dřevěné, 2 liberní. Cvičíme-li při hudbě, volíme žilou hudbu polkovou.

Zákl. postavení: připažit, stoj spatný.

Žáci nastoupí následujícím způsobem: Po skončených pořadových octnou se v čtystupovém proudu ve středu místnosti. Pravá dvojice vykoná půl kola v pravo, kol prvního (4 kroky) a hned na to půl kola v levo, kolem druhého opět čtyři kroky. Tedy 8 dob. Levá dvojice půl kola v levo kol 4ho, a půl kola v pravo, kol 3ho. Tím nabyli jsme rozstupu následujícího:

1 2 3 4

Na následující 4 doby první a čtvrtí vykonají dva úkroky na 9., 10., 11. a 12. dobu, čím docílíme volný rozstup:

1 2 3 4

Provádíme-li tento rozstup s hudbou, jako na př. při veřejném vystoupení, stojí žáci následující 4 doby v klidu, do 16. doby, načež začnou cvičiti.

1. a) Paže skrčit zapažmo (ruce v poloze dlanní) 1, třít v před do polohy hřbetní 2, skrčit 3, připažit 4. Opakovat dvakrát, tedy osm dob.

b) Osm kroků na místě s 1/4 obratem (dle české soustavy 1/2 obr.) v pravo. Obrat vykonáme na první 4 doby. Na poslední, osmou dobu, pravá zakončí s mírným podupem. Též 8 dob, dohromady 16 dob.

Cvičení 1. a) a b) opakujeme čtyřikrát, až žáci navrátí se opět do pův. postavení; vykonati musí tedy čtyři obraty; každé cvičení paží s kroky a obraty 16 dob, tedy 4 krát 16, 64 doby.

2. a) Paže skrčit, stoj úkročný v pravo 1—2, předklon a paže dolů třít 3—4, vzpřím a paže skrčit 5—6, stoj spatný a připažit 7—8.

b) Opakovat kroky na místě, s obraty v levo. Dohromady — 64 doby.

(Jelikož pohyby trupu nelze prováděti v tak rychlém tempu, vykonáme každý pohyb ve dvou dobách, takže rytmus hudby netřeba měniti.)

3. Jako cvič. 1., ale paže stranou třít, do polohy dlanní.

b) Obraty s kroky na místě, jako cvič. 1. — 64 doby.

4. a) Stoj úkročný v levo, paže skrčit 1—2, záklon, paže stranou třít, ruce v poloze dlanní, 3—4; vzpřím a paže skrčit 5—6; připažit a stoj spatný 7—8.

b) Kroky na místě, s obraty v levo jako cvičení b—2. Dohromady 64 doby.

5. a) Jako cvičení 1., paže vzhůru třít, ruce v poloze malíkové.

b) Kroky na místě s obraty jako cv. 1.

6. Paže skrčit, stoj předkročný v levo 1—2, vzhůru třít úklon na levo 3—4; paže skrčit a vzpřím 5—6; připažit a stoj spatný 7—8. (Pozn. Při prvních dvou cvičeních stoj předkročný v levo a úklon na levo, 32 doby. Při druhých dvou cvičeních, tedy na druhých 32 dob, stoj předkročný v pravo a úklon na pravo.)

Cvičení zakončíme volným cvičením rovnováhy:

Předpažit a přednožit v pravo jedna! (vydržet dle

schopnosti cvičenců); upažit a unožit — dvě!; vzpažit a zanožit — tři!; stoj spatný a připažit — čtyři! Opakovat s přednožením a zanožením v levo.

Činky v bok — ted'! — výpon — ted'! — zvolna v dřep ted'! jedna! — dvě! — tři — čtyři! — V dřepu: předpažit — jedna! — upažit — dvě! — vzpažit — tři! — činky v bok čtyři!! = Vztyk: jedna! — dvě! — tři! — čtyři! = Sestup: zevní zástupy dvěma úkroky připojí se k vnitřním 1, 2, 3, 4! — dvojice dvakrát půl kolem dovnitř zatočit, pochod! Po sestupu: čtveřice v levo do řadu zatočit — pochod! — 1, 2, 3, 4! — v zástup v pr. (1.) v bok! — pochod! Činky odložit.

Cvičení toho lze provést i s dorostem ano i členstvem. Vyspělejší cvičenci ovšem vymění lehké dřevěné činky za 3 neb 4 liberní železné.

II.

Chceme-li později k úloze této se vrátiti, neb chceme-li v téže hodině tytéž cviky opakovati, můžeme učiniti je zajímavějšími různými způsoby, z nichž některé uvedu:

1. Zástupy odpočítáme na 1. a 2. Při každém cvičení zástupy vykonávají jiný obrat, k. př. když první otáčí se v levo, druzí otáčí se v pravo, atd.

2. Zástupy první počínají cviky paží jak naznačeno, a končí kroky na místě a obraty. Zástupy druhé počínají kroky na místě s obraty, a končí cvičením paží. Totéž při cvičení trupu.

3. První a čtvrtý zástup cvičení paží a kroků na místě s obraty zevnitř; druhý a třetí zástup cvičení trupu a kroky na místě s obraty do vnitř, načež vždy po skončení si cvičení vymění.

4. První zástup cvičení 1, počíná na 1. dobu. Druhý zástup počíná totéž o 8 dob později, tedy na 9 dobu. Třetí začíná o 8 dob později druhého, a čtvrtý o osm dob později třetího. — Když první dokončí cvičení 1., tedy cvičení paží a kroky s obraty, začne hned cvičení 2, a jelikož druhý zástup o 8 dob později skončí, začíná opět o 8 dob později a tak lze probírat celé cvičení. Možná též počínati jen o 4 doby později.

Těmito změnami lze jednoduché, ducha nenapínající cviky upravit si i pro veřejné vystoupení, bez nejmenší námahy jak pro cvičitele tak pro cvičence.

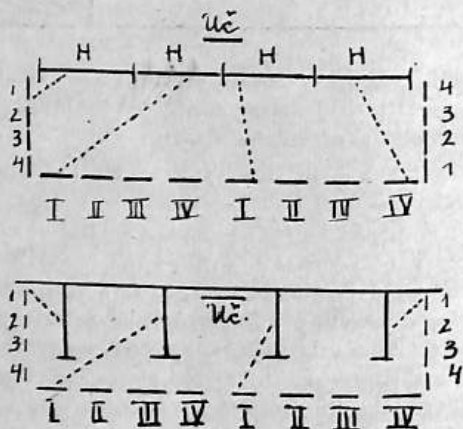


Emil Hocke:

METHODA VYUČOVACÍ PŘI TĚLOCVIKU. (Pokračování.)

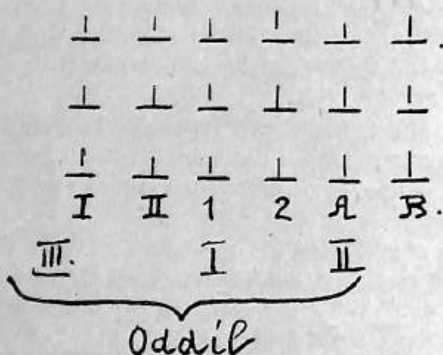
6. Ve vyšších třídách a dospělých jest rozhodně třeba rozdělití třídu v čtyry dle vyspělosti, při cvičení na náčiní, jakož i při lidovém cvičení, aby cvičitel mohl rozdělití cvičení dle schopnosti cvičenců a toto lépe přehlédnout. Takto rozdělené třídy mohou souborně cvičit na jednom nářadí a přece dostanou výkon dle jejich schopnosti. Ku příkladu jest 50 neb 60 žáků ve třídě a mají cvičit na 4 hrazdách doskočných, rozdělím je na 4 čtyry, dle schopnosti a dle velikosti. Cvičím na každé hrazdě po dvou cvičencích. Dám nejdřív výkon pro slabé, pak ty lepší a tak dále. — Čtyry jsou tak rozdělené kolem nářadí, že mám v mém dohledu nejen ty, kteří cvičí, nýbrž též celou třídu:

Dle obrázku jsou poznamenány 1, 2, 3, 4 ty malé dle schopnosti, ony římskými číslicemi I., II., III., IV. velcí dle schopnosti. Řekneme 1 jsou ti slabí, 4 jsou ti nejlepší:



Tímže způsobem se dá pracovat na veškerém náčiní. V menších jednotkách, kde mnoho nářadí nemají, mohou pro jeden a týž druh cvičení různé nářadí upotřebit; tak pro výkony ve visu, hrazdu doskočnou, bradla vysoká a žebřík vodorovný, doskočný.

Taktéž v jednotkách, kdež v jedné třídě jsou žáci různého stáří, může se tento způsob cvičení provádět i při prostných, na příklad: I., II. jsou nejlepší, pracují tyčemi; A. B. prostřední, pracují činkami; 1., 2. nejslabší, prostná.



Oddíl

I. oddíl—předpažit—připažit—upažit—připažit.

II. oddíl—předpažit a přednožit—předpažit a přinožit upažit a unožit—připažit a přinožit.

III. oddíl—předpažit a přednožit—upažit v levo a unožit—přednožit a předpažit—připažit a přinožit.

Do tohoto odstavce též patří cvičení četová pod dozorem četaře, což jest nejoblíbenější cvičení, neboť cvičenec dostane nejlepší příležitost těžším výkonům se naučit a jest nejnevážanější druh vyučování, kde má cvičenec nejvíce svobodné vůle.

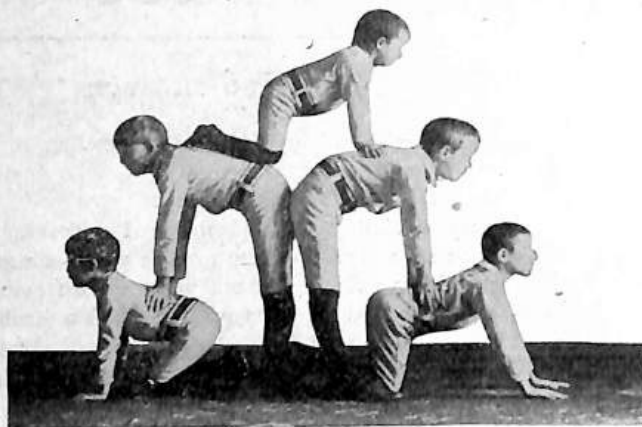
V obou případech se má dát výkon ukazovat těmi nejvolnějšími druhy vyučování, kde má cvičenec nejvíce svobodné vůle.

7. Není doporučitelným mít čtyři postavené při nářadí v zástupu, neboť ti přední zabraňují pohled na cvičení těch druhých, a po čase se stane četa nepokojná a kazí řad. Čelné postavení jest jedině postavení vhodné.

8. Dále není záhodno, aby cvičitel stál povždy jen před třídou, ale doporučuje se, aby měnil týž své postavení. Cvičitel musí býti schopen vésti cvičení s kteréhokoliv místa. Ku příkladu: Cvičitel stojí za třídou a nějaké objasnění jest třeba: obrátí se třída čelem v zad, poskytne jí vysvětlení a obrátí zase třídu čelem v před, aneb vyvolá jednoho žáka a dá výkon ukázat a pokračuje dále.

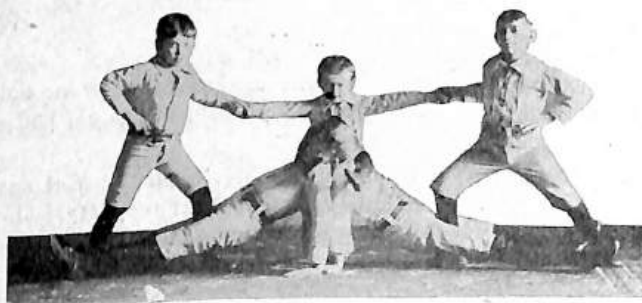
(Pokračování.)

SKUPINY PRO ŽÁKY. (Dokončení.)



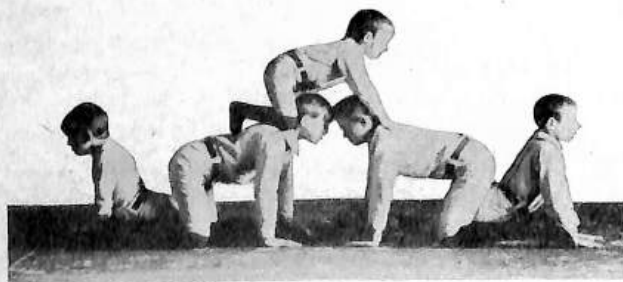
8. skupina.

Na povel: jedna! čís. 1. a 5. obrátí se čelem zevnitř, čís. 2. a 4. zády k sobě přistoupí a čís. 3. krok na zad vykoná; na dvě! přejdou čís. 1. a 5. ve vzpor klečmo; na tři! čís. 2. a 4. vykonají stoj předklonmo; na čtyři! čís. 3. vystoupí a vykoná na čís. 2. a 4. vzpor klečmo.



9. skupina.

Na jedna! čís. 3. krok na zad, čís. 2. a 4. obrátí se čelem zevnitř, čís. 1. a 5. postaví se po stranách čís. 3; na dvě! čís. 2. a 4. přejdou ve vzpor ležmo před rukama; na tři! čís. 1. a 5. posadí čís. 3. na krky čísel 2. a 4.; na čtyři vykonají čís. 2. a 4. výpady dovnitř.



10. skupina.

Na jedna! čís. 3. krok na zad, s 1/2 obrátem v levo, čís. 2. a 4. obrátí se čelem k sobě, čís. 1. a 5. čelem zevnitř; na dvě! čís. 2. a 4. přejdou do vzporu klečmo roznožmo; na tři! čís. 1. a 5. do vzporu ležmo za rukama; na čtyři! čís. 3. vykoná vzpor klečmo na čís. 2. a 4.



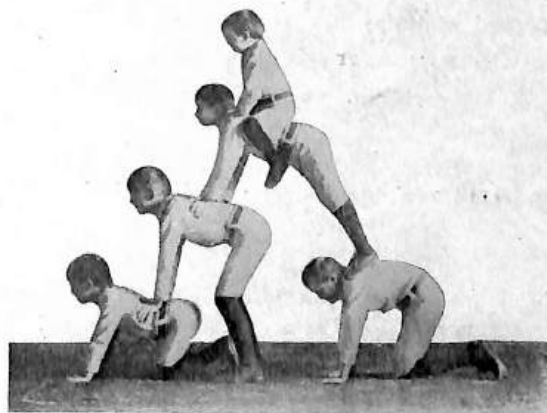
11. skupina.

Na jedna čís. 3. krok na zad, čís. 2. a 4. obrátí se čelem k sobě, čís. 1. a 5. postaví se k sobě před čísla 2. a 4; na dvě! čís. 2. poklek pravou, čís. 4. poklek levou; na tři! čís. 1. a 5. vzpor ležmo stranou oporem o jednu paži, druhou se spojí s čís. 2. a 4; na čtyři! čís. 3. vystoupí na kolena čís. 2. a 4.



12. skupina.

Na jedna čís. 3. krok na zad, čís. 1., 2., 4. a 5. obrát čelem dovnitř; na dvě! čís. 2. a 4. přejdou do vzporu ležmo za rukama; na tři! čís. 1. a 5. uchopí v zanártí čísla 2. a 4; na čtyři čís. 3. přejde v klek na čís. 2. a 4.



13. skupina.

Na jedna! čís. 3. krok na zad a půl obr. v pr., ostatní čísla půl obrát v pravo; na dvě! čís. 1. a 5. vzpor. klečmo; na tři! čís. 2. stoj předklonmo, čís. 4. vystoupí na čís. 5. oporem na paži čís. 2.; na čtyři! čís. 3. vystoupí na čís. 1., 2. a na číslo 4. vysedne.

Aug. Tesař:

SKUPINOVÁ CVIČENÍ SE ŠERPAMI PRO SOKOLKY
NEB VELKÉ ŽAČKY.

(Pokračování.)

I. ODDÍL.

(1. čtvrt.)

1ní, 3tí, 5tý čtyrstup

- 1—2 Upažit — poklek v levo.
- 3—4 podpor klečmo v levo s úklonem v levo — levá ruka opírá se o zem, pravá vzhůru.
- 5—6 Jako 1—2.
- 7—8 Vztyk v stoj spatný—ruce v bok.

2hý, 4tý, 6tý čtyrstup



- 1—2 Vzpažit zevnitř levou, pravá v bok—měnný krok na levo v příš.
- 3—4 Vzpažit zevnitř pravou—levá v bok—měnný krok pravou v před (mezi klečící).
- 5—8 Vzpažit oblouk. v levo — pravá v bok—polkovým poskokem dvojný obrat v levo, čelem opět v před.

Všecky v 8-stupu ruce upažmo skřemo spojit.

- 1 Stoj přednožný v levo v před zev.
- 2 Stoj přednožný skřižný, levá před pravou—levá se mírně podepře.
- 3 Stoj přednožný v levo zev.
- 4 Stoj spatný přísunem levé nohy k pr.
- 5—8 Pak dvě a dvě se pustí a spolu se v pravo zatočí, celým obratem čelem v zad.
- 1ní na místě kroky se obračí.
- 2há vykročí pravou a zatáčí se v pravo 3mi kroky, na 8 přísunem levé nohy k pr. stoj spatný.

Načež všecky opakují totéž cvičení co v druhých 8 dobách na levo.

1ní, 3tí, 5tý čtyrstup dělají totéž cvičení co v prvních 8 dobách, avšak na pravo.

2hý, 4tý, 6tý čtyrstup

- 1—2. Měnný krok pravou na pr. příčně v zad—pr. paže vzpaží zev., levá v bok.
 - 3—4. Měnný krok levou na své místo—levá vzpaží zev. pr. v bok.
 - 5—8 Dvojný obrat polk. poskokem v pr.
 - 5—6 Paže obě oblouk. vzpaží, 7—8 ruce v bok.
- Celkem 32 dob.

(II. čtvrt.)



32 dob—totéž cvičení však opačně a totiž 2hý, 4tý 6tý čtyrstup dělají cvičení v pokleku však v pr. — a posledních 8 dob končí v levo.

1ní, 3tí, 5tý čtyrstup měnným krokem na pr. vzad a v posledních dobách končí měnným krokem na levo v před. V druhých 8 dobách dělají totéž cvičení co v druhých 8 dob. Výše udáno však na pravo.

III. čtvrt.

1ní, 3tí, 5tý čtyrstup.

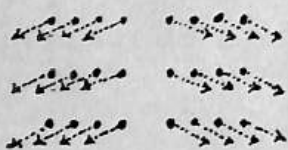
- 1—2. Vzpažit obloukovitě levou — předpažit dolů dovnitř pravou — úskok na levo stranou (měnný krok stranou).

3—4. Vzpažit ozloutkem pravou předpažit dolů dov. levou — úskok zpět.

2hý, 4tý 6tý čtyřstupy.

Na 1—2 též úskok str. v levo v přič s ½ obratem v pr. s téměř pohyby paží.

3—4. Úskok stranou na pravou s celým obratem v levo mezi v předu klečící — na 4 rychle se čelem v před obrátí.



5. Všecky v 8 stupech. Vzpažit zevnitř.
6. Točit trup na levo.
7. Zpět čelem.
8. Ruce spojit 4 a 4.

1. Levé čtyřstupy. Stoj předkroč v levo v před zev.
2. Stoj přednožný v-pravo v před dovn. levá noha po-dřepne.
3. Stoj zákročný pravou vzad zev.
4. Stoj spatný přísun levé nohy k pravé.
- 5—8. Čtyry úskoky stranou zevnitř.

Pravé čtyřstupy totéž ale na pravo.



- 8 dob—Totéž cviče-ní opačně zpět.
- 8 dob—Totéž co v prvních 8 dobách však přední čtyřstupy uska-kují na pr. 1—2—3. 4.

zpět. Zadní čtyřstupy uskakují v zad na pr. v přič 1—2 — 3. 4. na levo s celým obratem v levo — na svá místa.

5—8. Jako v prvních 8 dobách.

Celkem 32 dob.

(4tá čtvrt.)

- 1—4. Zadní čtyřstupy dělají totéž, co dříve přední dělali v 3tí čtvrti, avšak na pravo a zpět — a přední čtyřstupy co dříve zadní na přič na zad, opět v 8-stup mezi zadní.
- 5—8. Pohyby paží tytéž — trup točit na pravo. Pohyby nohou tytéž jako 1—4 v druhých 8 dobách 3tí čtvrti.
- 8 dob. Čtyřstupy úskoky stranou dov., pravé čtyřstupy pře-dem, levé čtyřstupy zadem výhyb.
- 8 dob. Totéž zpět. Čtyřstupy z pravé str. předem — a z levé str. zadem.
- 1—4. Totéž cvičení jako v prvních 8 dobách, však opačně a zpět na svá místa.
- 5—8. Pohyby paží tytéž a trup točit na levo.

II. ODDÍL.

(1ní čtvrt.)

Vnitřní dva zástupy, totiž 2hý a 3tí zástup.

- 1—2. Úkrok k sobě dovnitř, vnitřní paže oblouk. vzpaží — druhá v bok.
- 3—4. Úkrok od sebe zpět, vnější paže oblouk. vzpaží — druhá v bok.
- 5—6. Předklon zev., ½ obratem zev. se zanožením nohy

vnitřní, takže oba zástupy obráceny jsou zev. čelem — předpažit dolů zevnitř.

7—8. V stoj spatný, jsme čelem zev., ruce v bok.

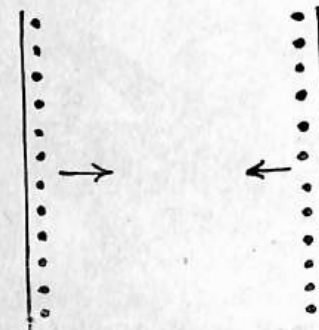
Vnější dva zástupy, 1ní a 4tý; těchže 8 dob.

1—2. Předklon s ½ obr. dov. (ku středu) v stoj zanožný vnější nohou; 1ní zástup zanoží pr., 4tý lev. nohu — předpažit dolů zev. (S pohnutím nohy vnitřní.)



- 3—4. Záklon s přednožením nohy vnější — noha se špičkou země dotýká. Obě paže oblouk. vzpaží.
- 5—8. Čtyrykrát sunný krok dov. str s poskokem — první zástup levou, 4tý pr. nohou začíná, ruce v bok. První zástup na levo, čtvrtý na pr. v přič se pohybují vedle vnitřních zevnitř stojících. Na 8. dobu při sunem vnější nohy k vnitřní též zev. čelem se obrátí, a všecky spo-jí se skřemem ve dvě celé řady zev. čelící.

1. Všecky stoj přednož. s poskokem.
2. Stoj zanožný s poskokem.
- 3—4. Měnný krok v levo v před.
- 5—8. jako 1—4, však pr. nohou, na 8 dobu obratem v levo, čelem v zad, takže pr. noha v stoji zákročném se nalézá, nyní čelí obě řady do-vnitř čelem k sobě.



- 1—8. Totéž cvičení se opa-kuje.
- 1—4. Vnější 4-dobým sun-ným krokem s posko-kem zevnitř na svá místa.
- 5—6. Předklon s ½ obr. dov. jako v prvních 2 dobách

7—8. V stoj spatný ½ obr. čelem v před, vnější noha se přísune, ruce v bok.
Celkem 32 dob.

Vnitřní zástupy:

- 1—2. Jako 5—6 v prvních 8 dobách.
- 3—4. Záklon—oblouk. vzpažit—v stoj přednožný vnitřní nohou.
- 5—6. Úkrok dov. jako 1—2.
- 7—8. Úkrok zev. od sebe jako 3—4 v prvních 8 dobách.

(2. čtvrt.)

32 dob: Celé se opakuje opačně. Co dříve dělaly vni-třní zástupy, dělají vnější a co vnější dělaly, dělají vnitřní, takže vnitřní zástupy jdou sunným krokem mezi vnější, kdež pak v řady čelem ku středu směřují, a cvičení kro-ková začínají nohou pravou.

(Pokračování.)

V této části bude výhradně uveřejňována příležitostná cvičení hodící se pro veřejná cvičení a zároveň postupně látka ku cvičebním hodinám. Pokud možno, hled'te bratří cvičitelé, do této části tělo-cvičné přispívat.

jenom ve cvičení kuželi a cvičitel Sokol Trefný snad byl s námi spokojen a lidi také, jenom že hudba hrála v některých oddílech trochu pomalu a v některých zase čerstva a to nám trochu překáželo. Skupiny žáků rozesmály každého, ačkoliv nebyly k smíchu, každý se smál radostí. Náš Robert ukazoval nám doma každý den, jak to bude, avšak nemohl nikdy sám skupinu udělat. Teprve v Auditorium jsme viděli, proč tolik o skupinách mluvil. Také Sokolové pěkně cvičili, prostná i na nářadí, mne ale zajímala nejvíce četa Sokolek, které šermovaly. Oči jsem na nich mohla nechat, škoda, že jich nebyly asi čtyry čety. Mně se také líbily české kroje Sokolů z Chicaga. Více nevím, co bych mohla napsat, jenom to, že náš cvičitel má s námi hodně práce, a že je na nás hodný a že ho máme rádi.

Irma Hájková.



DOPISY.



Newburg, O., 7. ledna.

„Vít foukal — bláto bylo“, začíná tuším jedna naše národní, a přišlo, musím dodatí sám. A vskutku bylo to škaredé počasí, které nám chtělo zlomyslně zkazit naši radost — založení ženského odboru.

Tak vidíte braši, pořáde se nám říká, že prý jsme u Sokola Tyrše na padnutí — vlastně na umření a tu to máte ještě teplé — my se zmohli i u nás na odbor Sokolek. Nikdy není pozdě, vžlyt' i slepý se zmátne a řekne „uvidíme“, nuž, řekněme si tak i my! Není dobře člověku samotnému. Nyní však se cítíme býti celkem. Nu a víte, či jest zásluhou? Nevíte, protože jsem vám ještě neřekl — ale jest práce br. Pavelky, jemuž uznání za práci tu musí býti dáno. Na ponejprv se přihlásilo těch našich sestřiček dosti, ale tím nemíním říci, že jest jich „dost“, jen ku předu, ku předu, více a více. Jakmile zasedly k volbám, byla radost je sledovati, jak čile se voleb zbyly. Nedivte se, že i „stará pára“ byla veselá. Poprvé se přihlásily následující sestry: Mína Kulhánková, Bož. Pavelková, Far. Novotná, Barb. Soukupová, Alba Ježková, Jos. Ježková, Mar. Svobodová, Ter. Turková, A. Slavičková, Jos. Hrabáková, M. Bahková, M. Petránková, Anna Prášková, Emma Brožová, A. Zborníková, Mar. Vondráková, Ant. Tuháčková, Anna Haskovecova, Anna Fryauffová, Mar. Pencova, Ant. Slámová. Činovnicemi byly zvoleny následující Sokolky: Starostka Prášková, náměstka Petránková, jednatelka Pavelková, účetní Novotná, poklad. Soukupová, náčelnice Hrabáková; výbor majetku Slavičková, Zborníková, Kulhánková. Vidíte jak byly prozíravé, výbor majetku již mají — ale majetek budou teprve mít — přejeme mnoho štěstí. Jen dále a dále, milé setry, se sokolským „ku předu, ku předu, zpátky ni krok! Za cílem, jež nám Tyrš odkázal; cestou, kterouž nám ukázal a dospěti přikázal. To bud' nám více než svato.

Tonda Čermák.

Chicago, Ill., 15. ledna.

„Sokolu Americkému!“

Z Town of Lake. Čekám vždy toužebně na Tebe, „Sokole Americký“, jakých zpráv nám přineseš od jednoty naší, „Sokol Praha“, avšak marně, jako by nás tu nebylo, a přece můžeme s hrdostí psát do „Sokola“, že činíme pokroky. Že na vzdor všem překážkám, jež se nám v cestu stavěly a staví, kráčíme za vytknutým cílem. Byla-li u jednoty naší velká činnost v roce minulém, kdy slavili jsme jednoty své dvacetileté trvání, musí být letos činnost naše mnohonásobnou, neboť budou tak vyžadovat příští závody, jež v Chicagu budou pořádány. Zvláště vy, sestry milé! Zdáli neposkočí radostí to srdce Vaše, když při závodech vřaděny budete v jeden šik s našimi bratry, borci a Sokoly?

Když povznesl vás Sokol na stejnou výši a když rozmachem svých perutí upravit Vám cestu volnou na poli působnosti a vzdělání. Ano, Sokol i ve vás sestry skládá své budoucí naděje, proto že Vy máte býti hlavními činovnicemi a pracovnicemi pro sokolskou ideu, a vštěpovat dítkám od mládí, jak vznešený je úkol Sokolstva. Právě letos při závodech naskytuje se nám, abychom se ukázat mohly pravými Sokolkami. At' ti bratři a sestry, kteří přijedou z celé Unie a i z drahé naší vlasti, nejsou v nás sklamáni. Těšme se, že užíme ty nejlepší hareovnický sokolské i z dob dřívějších, činovnický, jakož i ty, již nezištně a poctivě ještě dnes pro vše sokolskou pracují. Všichni tedy a to bez rozdílu přiložme ruce k práci, at' zase vše jen na bedra několika členům nepadá. Vám, setry milé, všele odporučuji, abyste pilně četli v „Sokole Americkém“, kde čerpat můžete mnoho dobrého, poučného a upřímného, což u Vás jen lásku pro vše sokolskou vznítí a k činnosti další povzbudí.

Tužme se všichni! V rozkvetu k svobodě; Zatkněte nýt, třpytit se bude pak vítězstvím drahý nám sokolský štít!“
Josefa Havlíková.

Mt. Pleasant, P., 19. ledna.

V prosincové schůzi T. J. S. „Lad. Klácel“ měli jsme volbu činovníků pro běžící rok. Zvolení byli následující bratři: Starosta Fr. Hrabák, náměstek Lojza Hrabák, tajemník Fr. Hudec II., účetník St. Pacl, pokladník Jos. Šebek, vnitřní stráž Frant. Štefl, náčelník Lojza Přikryl, místonáčelník Rud. Pryel, cvičitel Jos. Přikryl, místocvičitel Jos. Hrabák, pomahatel Vác. Dezort, dopisovatel do „Sokola Amerického“ Lojza Přikryl, výbor majetku br. Vác. Hrabák I., br. J. Pacl, br. Šmidl.

Byl jsem poctěn při poslední volbě dopisovatelem do „Sokola Amerického“. Není mnoho, avšak u nás moc, neboť vím již dnes co dopisovatel u nás zakusí, a vůbec ten, který jde za pravdou a mrská veškeré zpátečnictví. Nebudu psátí jen chválu a takové zprávy, ale též někdy o našich chybách, jež se stávají v každém spolku a tak může i na nás něco podobného přijít. Však dnes nemohu říci, že by se již nějaká chyba stala.

Na nově zvolených bratřích záleží moc, neboť práce, jež nás čeká, nedá se jen tak odbýti a za hlavu položit. Příští jaro musíme ukázati naší práci. Zamyšlíme uspořádati několik veřejných cvičení, tak totiž rozvineme agitaci pro myšlenku sokolskou. Dále chceme se účastniti závodů N. J. S. Toto nám (aspoň evičicím) leží nejvíce na srdci. Chceme závody obeslati nejméně sedmi evičenci, však změní-li se časy i čtrnácti. Naši mladí Sokolové založili si cestovní fond, a sbírají pilně po centu, jen aby závody byly obeláné co nejvíce. Naše jednota jest maličká, však i v té malé jednotě může se dobrá práce vykonati. Až do dnes nemohli jsme nic velkého podniknouti, ale co jsme udělali za posledních šest měsíců bylo poměrně dost. Zakoupili jsme si nářadí a všechny spolkové potřeby, což nás stálo asi \$250.00. Pravda máme též dluh proti tomu, ale dobrou vůli bratří a tu dá se udělati moc a také to, že dojísta v krátké době zaplatíme i ten náš dluh.

Dne 31. prosince m. r. pořádala naše jednota první svoje „Šibřinky“ v České nár. síni. Návštěva byla velká. Tu bylo viděti, jakou přízeň naše jednota má. Od nejstaršího, až do toho mladého Sokola jsme zde viděli! „Šibřinky“ nebyly tak jak vlastně sokolské vypadají. Scházel nám aspoň půlnoční rej, který na každých sokolských Šibřinkách míváme. Však v krátké době nebylo možno naevičit.

V tělocvičně jest čilý ruch. Cvičení stále hojně navštěvováno. Jak poslední čtvrtletní zpráva náčelnická vykazuje, v posledním čtvrtletí cvičilo 549 Sokolů, hodin evičebních bylo 23, průměrná návštěva v jednom cvičení 23.8.

Žáků do 14 let cvičilo v 10 evičebních hodinách 183,

průměrná návštěva 18.3. Žačky do 14 let cvičily v 10 hod. a návštěva jest 173, průměrná návštěva 17.5.

Na zdar!

Lojza Přikryl.

Allegheny City, Pa., 22. ledna.

Mnohý z členů Tělocvičné Jednoty Sokol "Říp" zřejmě si myslil, že dopisovatel zemřel, aneb při nejmenším snad se psaní odnaučil, že se tak dlouho neozval. Leč nebylo co psát. Práce nešla, cvičící členstvo se nám rozprchlo a nebyla-li činnost v tělocvičně, nebylo mnoho co psát. Zábav jsme také mnoho neměli, vlastně žádné a tak jsem své povinnosti ani po této stránce zadost učiniti nemohl. Nyní nastává i u nás trochu čilejší ruch. Práce již zase se hýbe, v tělocvičně cvičí se opět pravidelněji. Cvičitel náš, bratr Oslislo, jenž byl po mnoho neděl, nejen bez práce, nýbrž i těžce nemocen na nervovou horečku, uzdravil se již úplně, pracovati a následkem toho cvičiti také již započal a proto kojíme se naději, že co nejdříve bude zase všechno ve starých kolejích. V prosincové schůzi jsme se usnesli, cvičiti se slovenskými Sokoly společně a jelikož bratr Oslislo ještě cvičiti nemohl, zvolili jsme prozatím bratra Poláčka od slovenských Sokolů společným cvičitelem. Bratr Poláček však trpí velice na rheumatismus a tak se toho přec jen chytil zase br. Oslislo. Nyní cvičí již úplně družstvo a jelikož žactvo a Sokolky ve své činnosti vůbec neochabaly, chystáme se k veřejnému. Také chorvatští junáci přihlásili se k společným cvičením a je naděje, že zde bude Sokolstvo brzo obohaceno o další sokolský sbor chorvatský. Naše veřejné má se odbývati začátkem března a bratr Oslislo sestavil již pěkná prostrná. Se zábavami mnoho štěstí nemáme. Nevynášíjí nyní již tak mnoho. Nejsme sice pijáci, avšak ples bez piva, je jako chleba bez soli. Jsme již jednou na tento nápoj zvyklí a naše obecenstvo ovšem také. Nemůže-li se prodávati pivo, je návštěva slabá. Kde není pivo, není živo a kde není živo, nejsou groše. To se týče zábav veřejných. Na soukromých může se pivo prodávati a proto jsme se rozhodli, že v březnu uspořádáme zase zábavu soukromou pro Sokoly, Sokolky a naše příznivce, členy České Síně a tak doufáme, že se také finančně zase vzmužeme. Má to býti zábava Josefovská. Na Sylvestra uspořádali jsme sylvestrovskou zábavu, která byla dosti pěkně navštívena, jelikož však to byla zábava veřejná, nebyl finanční výsledek valný. V poslední (prosincové) schůzi byl také dán návrh, abychom se s bratry Slováky dorozuměli vzhledem k společnému navštěvování schůzí. Slováci měli by choditi k nám, my zase k nim. Promluvíti o společných věcech sokolských mohl by si každý, hlasovací právo měli by ve schůzi naši jen členové naší jednoty, ve slovenské jen Slováci. Doufáme, že by se takto mohla nejlépe pěstovati ta pravá slovanská vzájemnost. Při veřejných cvičeních chceme pracovati také společně. Bratr Lojza Přikryl podal na této schůzi svou písemnou zprávu o posledním sjezdu Národní Jednoty Sokolské, jež byla s povděkem přijata. — Prosby o podpory musíme nyní prozatím nechat nevybaveny. Příčina leží na snadě. Naše pokladna trpí totiž "náhodou" na hrozné úbytě, jež způsobily nejen špatné časy, nýbrž i — řekněme si to jednou třeba veřejně — nedbalostí některých členů — totiž především a snad jedině těch neplatících. Dluhů u členů je dosti. Nemluvíme zde o těch, kteří musí s centem počítati, nýbrž především o těch, kteří by mohli těch pár dolarů zaplatiti opravdu lehce. I ti druzí by nemuseli zůstat — dlužní, kdyby přišli aspoň za dva měsíce jednou do schůze a těch 60 centů si zaplatili, aneb je aspoň po někom poslali. Pravda, nechá-li se dluh narůst na \$3 až \$4, pak se to těžko platí. Přicházejme každý měsíc do schůzí, zaplatíme si těch 30 centů, které se zaplatí hravě a nebude dluhů ani mezi členstvem, ani Národní Jednotou a jednotami. Kdo nemůžeš, zaplat' aspoň částečku, tak aby-

chom se z těch dluhů zase vybrodili. Někdo snad řekne, že se to nemá dávat do orgánu. Jsem však toho názoru, že ano. Jiné organizace své neplatící členstvo vyzývají a napomínají nejen ve svých orgánech a udávají někdy i jména, nýbrž i v jiných časopisech, proč bychom to neměli dělati také my? Nehněvejte se tedy a hledme se všichni co nejdříve vyrovnati, tak aby se naše jednota uzdravila také po stránce finanční. V prosincové schůzi byla také provedena volba činovníků pro rok 1909, jež měla následující výsledek: starostou opět zvolen bratr Josef P. Vlk, náměstkem bratr Alex Nepeřený, tajemníkem bratr A. G. Tvrďý, (tak aby musel schůze pilněji navštěvovati), účetníkem bratr F. Kleinhamp, pokladníkem bratr Jan Záhrobský. Do výboru majetku zvoleni bratři: Jan Kubeš, A. Beran, Pech, Apolinák a F. Cajthaml, vnitřní stráž je bratr Josef Kmet', knihovníkem bratr Jan Kubeš a ředitelem divadla br. Tvrďý. Další volba odložena pro nedostatek přítomných členů do příští schůze. Při návrzích pro dobro jednoty promluvíli bratři Vlk a Nepeřený v tom smyslu, aby bratři schůze pilněji navštěvovali a rozvinuli pro naši jednotu trochu čilejší agitaci. Bratr Jindřich Hlavsa oznámil v této schůzi, že vystupuje, jelikož měl nedorozumění s účetníkem. Dle mého názoru neměl odstupovati, nýbrž přijíti do schůze a vše vysvětliti. Vždyť nejsme nějakí aristokrati, kteří se hned pro každou maličkost bijí. Bratr Havlasa dal si také říci a oznámil pak prostřednictvím bratra starosty, že si vybere přestupní listinu, jelikož odjede do Chicaga a vstoupí do některé jednoty naší. — V lednové schůzi byla přijata zpráva ze sylvestrovské zábavy, noví činovníci nastoupili své úřady a bylo usneseno pořádati shora jmenované zábavy. Navrženi byli Jaroslav A. Bukovský a Vilém Nošek, kteří již delší dobu s námi cvičí a pracovali usilovně v tělocvičně mezitím co bratr Oslislo byl nemocen. Jsou to dobří cvičenci a získáme v nich dobré síly. — Při této příležitosti přeji bratru Alojsovi Beranovi mnoho zdaru a štěstí k jeho utěšeně vzrůstající sokolské rodině. Je jich s tatínkem a maminkou jedenáct, takže tucet bude zajisté brzo doplněn. Dva synáčkové již cvičí, třetí začne jistě asi za 7 let. Dříve nemůže, poněvadž jen nedávno spatřil světlo světa.

Trochu pozdě sice, avšak přec, přeji všem našim jednotám i v tomto novém roce, jež je pro nás opět rokem veliké práce, mnoho zdaru a vytrvalosti a bratrům pořadatelům kopu výborných myšlenek na články v prospěch naší Národní Jednoty a Sokolstvu vůbec. Na zdar! A. G. Tvrďý.

Chicago, dne 24. ledna.

Jsa v celoroční schůzi zvolen dopisovatelem Sok. Chicago nastupuji tímto dopisem úřad svůj, že nevděčný jest úřad tento pozoruji z dopisů jiných bratří a poznal jsem i v celoroční schůzi, kde dostal předehůde můj "co proto" a tím samo sebou se rozumí i mně byl hřebínek trochu přiskřípnut. Domnívám se ale, že dopisovatel má právo býti mimo rádce i kritikem a podle toho se mím řídit a dočtu-li se snad tím někdy jemnocitu některého jednotlivce nebude to zajisté se zlým úmyslem a bude pouze pro zájem a prospěch naší milé jednoty a poněvadž jsme všichni chybníci prosím, aby — učiním-li chyby byl jsem slušně upozorněn.

Dne 27. prosince m. r. pořádali jsme veřejné žáků a žákyň. S radostí musím doznati, že se vydařilo nad očekávání. Zde podán byl důkaz obecnstvem jak příznivo jest naší jednotě a jaký zájem bere na její práci a pokroku. Sín byla úplně naplněna vzdor tomu, že veřejné cvičení ono nebylo veřejně v novinách oznamováno a ani cent nebyl vydán na oznámky, tak že byla udalost takřka místního rázu pouze.

Žákyně a žáci zbavili se svých úkolů nad očekávání hravě a večerní žákyně zvláště se vyznamenali čehož důkazem byl hřímavý potlesk. Zvláštní uznání patří též našim

br. cvičitelům za jejich práci. Po cvičení byla rozdána ná-
dílka, která učinila všem radost.

V měsíci prosinci byla svolána br. náč. Lukešem schůze
cvičících členů a sice za účelem povzbuzení činnosti ve cvi-
čírň, která na jednotu tak silnou byla vskutku velmi slabou.
Schůze byla dosti čteně navštívena a s potěšením zana-
menávám, že obzvláště naši cvičenci "pensisté" byli čteně
zastoupeni a co výsledek utvořili ihned "medvědí čet",
která nyní pravidelně každý pátek cvičí a snad bude do
počtu stále růsti jen bude-li je čilý táta br. Kolář dosti zá-
sobovat šňupavým tabákem a dodávat jim síly a udržovat
jejich svaly v pružnosti. Že vskutku činnost větší u nás se
rozpoutala sděluji s radostí a pozorovat bylo při letošní
první schůzi evi. sb. v měsíci lednu. Zájem s jakým bylo
debатовáno a věcné návrhy, jež byly podány, jen dokazují,
že bratři skutečně si vše náležitě promysleli, a že s nadše-
ním jaké bylo pozorovat v minulé schůzi zajisté jen úspěchu
docílíme. Ostatně výsledky pozorovat jsou již i v tělocvičně,
kde se počet cvičenců již zdvojnásobil a zajisté ještě stoupne.
Jen dále, bratři milí, neb perný kus práce čeká nás tento
rok, avšak s nadšením v mysli, silou v páži a prací usilov-
nou zajisté čestně obstojíme při příštím sletu všesokolském
v Chicagu.

Následovní činovníci byli zvoleni za cvičitele: pro první
družstvo bratři náčelník Ant. Hejda a pomahačem Gust.
Patera, pro druhé družstvo V. Hešík, pom. G. Faisler, pro
třetí družstvo dr. J. Vondra, pom. V. Veselý, cvičitelem
šermu br. G. Raisler, hry "házení do koše" br. J. Vondra,
zápasu J. Peroutka, vrehním cvičitelem br. V. Lukeš. Do-
pisovatelem br. Ant. Peroutka.

Dle zprávy podané v celoroční schůzi vzrostla jednotu
naše za minulý rok o 31 členů. Pozoruhodné jest, že ani
jedno procento z nově přijatých necvičí a rád bych věděl
mnoho-li z nich již vlastní stejnokroj, ostatně úplný stejno-
kroj nemá snad ani polovina členů starých. Bylo by vskutku
záhodno, aby si jej tento rok opatřili neb má-li průvod při
příštím sletu imponovat jest možné docílit jen v stejno-
kroji. A pak podotýkám, že jest to povinností každého kroj
si zaopatřit neb stává-li se kdo členem jednoty, čestně se
zavazuje řídit se dle stanov a dle stanov má každý člen
stejnokroj si zaopatřit do šesti měsíců. Doufám, že i v tom
směru stane se u nás co nejdříve náprava, obzvláště po při-
jatém návrhu z poslední schůze kde bylo usneseno, aby
každé 3 měsíce uspořádána byla přehlídka stejnokrojů a
každý měsíc pořadová k čemuž přeji jen mnoho zdaru.

J. Peroutka.

Cleveland, O., 24. ledna.

Byv pověřen funkcí dopisovatele jednoty "Sokol Nová
Vlast", chápu se poprvé péra, abych povinnosti svojí dostál.
Jednota naše začíná teď utěšeně pokračovati; cvičenců znač-
ně přibývalo takže členů cvičí průměrně 12—15, což dříve ne-
bývalo. Před krátkým časem založen byl zde odbor Sokolek,
který čítá asi 25 členkyň. Sestry pilně navštěvují cvičení
a tuží se, jak nejlépe dokázaly při veřejném. Na tak krátký
čas byly dosti dobře secvíceny. V celoroční schůzi byli zvoleni
následující činovníci: Starosta br. Karel Horák, námě-
stek Rudolf Procházka, tajemník Václ. Přech, účetní Karel
Kvarda, pokladník Jos. Hejna, náčelník Alois Urbanec, pod-
náčelník K. Horák. Jako každý rok tak i letos pořádala
jednota naše výroční veřejné v neděli, 10. ledna. Pořad cvi-
čení byl následující: 1. žáčky cvičení s praporecí, 2. žáci cvi-
čení prostná, 3. Sokolky cvičení s činkami, 4. Sokolové cvi-
čení prostná. Pak následovaly hry žáků a žacek a mezi tím
připravovali členové nářadí ku cvičení. 1. četa cvičila bradla
a hrazdu, druhá četa hrazdu a koně na šif. Cvičení bylo
velice čteně navštíveno jak od jednot místních, tak i obe-
censtvem a bylo pozorně sledováno. Zvláště při cvičení na

nářadí jednotlivé výkony byly odměněny hlučným potleskem.
Ku konci odstupující starosta br. Hejna měl krátký proslov
a zároveň představil nového starostu br. Karla Horáka. Na
to měl též krátký proslov cvičitel br. Urbanec a v uznání
jeho zásluh o jednotu odměněn byl dárkem, jak od jednoty,
tak i od cvičících. Potom byli veškerí cvičenci poděleni cu-
krovím a pomeranči; tím byl celý pořad vyčerpán, načež ná-
sledovala volná zábava.

Jest na čase, aby i naše jednotu ku předu se brala a
nezůstávala zpět. Bratři cvičenci pilně navštěvujeme cvi-
čení, neboť máme závody již záhy a bylo by záhodno, aby
i naše jednotu též své boree vyslali mohla. Tužme se, bratři,
též i sestry Sokolky jsouce všichni věrni heslu: "Ku předu,
zpátky ni krok!"

Uzavírám tyto řádky s přáním všeho zdaru v tomto
novém roce celé Nár. Jed. Sokolské.

Na zdar!

Václav Chylik.

Milwaukee, Wis., 25. ledna.

Jsa počten úřadem dopisovatele za naší jednotu, chápu se
péra, doufaje, že budu moci podávati více zpráv o činnosti
naší, než bylo až dosud. Rád bych se pochlubil v čem jsme
vynikli, aneb co velkého jsme vykonali v posledním čase,
nemohu najíti však ničeho co by za zmínku stálo. Uplynulé
dva roky nejví žádnu, aneb pranepatrnou činnost. Zdá se,
že spíme! Přál bych si, aby bratři začali novým rokem nový
život, aby se konečně vzpružili a navštěvovali více schůze.
Jaká radost obcovati takové schůzi do které přijde ze 120ti
členů celých 8 až 10!! Nevím co toho příčinou, zda likna-
vost mnohých, či příčiny jiné. Nu, doufejme, že stane se
náprava, že bratři pochopí aspoň význam letošního roku
kdy Sokolstvo veškeré ve Spoj. Státech slétne se v Chicagu,
a kde očekáváme vzácnou návštěvu bratří z Čech, kde před
očima ciziny opět ukázati chceme mohutnost a kázeň šiků
našich. A tu nutno máme-li býti též účastní velkého dne
Sokolstva, aby schůze naše oživily, aby letos ne jen u nás,
ale všude zavládnul čilý ruch. U jednoty naší zahájeny
kroky ku výchově dorostu — budoucí generace Sokolstva.
Dosud žádného dorostu u nás nestávalo. Žáků máme hoj-
nost, ale boží vědí kam ta naše mládež jak povyroste se
ztrácí! Věřím, že br. Petru Strakovi, jemuž svěřeno cvičení
žactva, dívek a dorostu se snaha jeho za pomoci druhých
bratří dobré vůle zdaří. Též připravuje se společně se Sva-
zem Svobodomyslných oslava stých narozenin Abrahama Lin-
colna. — Na Sylvestra jako každého roku uspořádáno ve-
řejné žáků, žákyň, Sokolek, cvičícího členstva a medvědí
čety za velice čtené účasti obecnstva zvláště milých hostů
bratří polských Sokolů od čísla 1. a 2. Obecnstvo se zá-
jmem sledovalo celý průběh cvičení čemuž nasvědčoval bouř-
livý potlesk po každém bodu pořadu. Ve výroční schůzi od-
bývané 23. prosince 1908 vykonána volba činovníků násle-
dovně: starosta br. Karel Klinka, náměstek Jos. Pokorný,
tajemník Frant. Hrdlička, účetní Leo. Erlich, pokladník Ant.
Moudrý, náčelník Jan Záhořík, I. evi. Alb. Kostlan, důvěr-
ník Ant. Šabart, dopisovatel Jos. Pokorný.

Prozatím končím s přáním jednotě naší a celé N. J. S.
v tomto roce mnoha zdaru.

Jos. Pokorný.

St. Ansgar, Ia., 26. ledna.

Slíbil jsem naší jednotě Praha v Oklahomě, že jako
starý dopisovatel napíšu i odtud pár řádků do našeho milého
"Sokola". Pamětliv budu stále našeho bratrského hesla a
třeba, že sta a sta mil mně od milé mé jednoty dělily jsem
a chci stále býti v bratrském styku s vámi, bratři drazí,
jak dopisem, tak i myslí.

Lonský rok jsme neodbyvali žádného veřejného cvičení.
Hlavní příčina byla v tom, že jsme v novém stánku potře-
bovali více oprav, proto nám nebylo možno naše sokolí pe-

rutě více rozpjati, tak jak bychom si byli přáli. Proto co loni jsme prozabáheleli, to doufám, že bratři letos vynahradí, což si ze srdce přeji, vzdor tomu, že není mě možno dliti v milém kruhu Vašem. Při koupi našeho majetku ukázali bratři, že ne jen slovem, ale i skutky jsou bratřimi. Přičinil se jeden přes druhého, aby pomohl a přispěl, aby chudá naše pokladna stačila úplně. Sestry koupily piano, bratr Urban daroval kamna, bratři Svobodové háčky na kruhy, bratr Váňa kruhy, bratr D. Bartek podezdívku. Těší mě velice, že bratři vstúpily si heslo Tyršovo: "Ni zisk, ni slávu." Zároveň dovoluji si tímto jménem svým i moji manželky vzdáti všem bratřím srdečný dík za ochotu, kterou mě v době mého stěhování prokázali. Upřímný dík přijmi milý bratře Provazníku a dítka Tvoje, žes mě pomohl s tou "královnou", že jsem byl v čas hotov a vy bratři Šestáku, Voborníku, Plívo a Novotný, za pomoci při stěhování. Bratře Váňo i Tobě a manželce Tvoji srdečný dík za poslední pohostění. Všichni vždy v milé paměti zůstanete u nás. Zároveň všechny sestřičky a bratři, kteří jste se přičinili a na rozloučení nám připravili tak krásné dostaveníčko z kteréhožto činu dýchala láska, cit bratrství, jež zároveň dar doprovázel. Všem vám budiž srdečný, nezapomenutelný dík a "Na zdar!" Bud'te i na dále k sobě společně tak bratři a sestry jakož jste dosud byli, pěstujte a tužte paže své, povahu sokolů i na dále a my z dále budeme sledovati počínání Vaše a to vědomí, že jdete "Osvětou k svobodě" nás bude těšit velice. Zároveň i Vám milé sestry kladu na srdce, aby pamětlivly jste byly našich zásad, a i na dále jste lásku a ochotu v práci společně bratřím věnovaly, jakž se až dosud dělo. Museli jsme jen býti hrdými na počínání Vaše a doufám, že bude tak i na dále mezi Vámi. Přejeme Vám vše dobré ze srdce Vaši bratr a sestra

Franta a Anežka Šíkola.

St. Louis, Mo., 26. ledna.

Byv pověřen Těl. Jed. Sokol St. Louis jako dopisovatel, ehei se pokusiti o podávání stručných zpráv o naší činnosti a zároveň bdíti, aby jednota naše nebyla snižována našimi sousedy zejména katolíky, jak v posledním měsíci jsem se znal z jejich časopisu "Hlasu".

At' vzduch se čistí budiž mojí heslem!

Musím poukázati na pořad našich sousedů katolíků aneb jich reprezentaci a žádám Sokoly, aby vše toto v úvahu vzali co zde napíši.

V "Hlasu" ze dne 15. prosince čtete: "Za své bratry v zemích koruny Svatováclavské! Protestní schůze Čechů a Slováků v St. Louisu usazených. Oně schůzi předsedal páter C. A. Bleha a jak v tomže listě napsáno proneseny byly velmi nadšené řeči na obranu našich bratří Čechů, sám páter Bleha prý poukázav na hrozná utrpení a pronásledování Čechů a Slováků, prý mluvil s láskou ze srdce k národu českému planoucího."

Tentýž pán před šesti nedělemi vypověděl svým druhým bratřím Čechům pro které jeho srdce tou vřelou láskou plane boj, který má být vykoupěn \$20,000 náhrady za uraženou šest. Což nebyla by slušná částka, kdyby tak se mohla zaslat těm doma trpícím? Či new yorští právníci více potřebují? Kde nacházelo se toho času to dobré srdce těch pánů, již ten národ tak toužebně milují? Proč si zvat Němce v St. Louisu k bojkotování českých svobodomyšlných obchodníků, aneb se tak nestalo již? Že v naši Sokolně byla pořádána svobodomyšlná přednáška nesmí žádný spolek katolický o l té doby u nás pořádat zábavu, a snad i členům spolků jejich zapovězeno navštěvovat místnost tu. A to že je láska k národu?

V tomže čísle nalezneme toto:

"O katol. Sokolské Jednotě.

V článku onom se pojednává o svolání jak blahodárně působí a jednoty katol. Sokolů jsou zakládány.

Dále tamtéž stojí: "Jak dlouho bude ještě Těl. Jed. Sokol — též Národní Sokol zvaná, odvádět naše katolíky vychované jinochy do svých táborů? Pak dále, že v našich stanovách stojí, že je Sokol svobodomyšlným a tu prý byli nuceni knězi katolickému a své víře, po způsobu svých vůdců a redaktorů svobodomyšlných nadávat a z něho posměch si tropit.

Dále co v "Národním Sokole" se odhovává, jsou lidé, kteří v srdcích svých nemohou chovati jakékoliv svobody ve svém smýšlení, nýbrž oni musí býti útočníky na víru katolickou. Není-li blbost a k smíchu vůbec.

Ze dne 26. ledna jest v témže listě jiné svolání sepsané Vladimírem Malcem. Mezi jiným se píše: "V poslední době jednoty katol. Sokolů houstnou a sílí a čím tužší boj — tím více smělých čel a silných paží." Pak se vyzývají katolíci v Texasu, aby zvláště dbali, aby se nenakazily jejich řady a nesnažily býti uvědomělejšími, a aby na každého podobného agitátora si řádně posvítili, aby mu ukázali co to znamená býti katolíkem, býti stoupencem víry v Krista. O veškeré pokyny k organizaci oně "milice" mají se obrátiti prý na onoho V. Malce.

Proč píší "milice" ehei vysvětliti krátce. Sokol katolický je nesmyslem. Již jméno "Sokol" znamená svobodu, volnost, což našim sousedům katolíkům přec schází docela. Pak kde je Tyrš a Tyrš a jejich zásady? A přece by ti lidé, kteří-li si vychovávají opravdu zdárné syny a dobré Sokoly neměli hned v počátcích jim chtít vyrvat to hlavní sítě v němž veškeré to co ve jméně "Sokol" jest zahrnuto, a jestliže pisatel chtěl by znáti účel toho Národního Sokola, at' dopíše na V. V. N. J. S., která bez okazování jakékoliv víry mu vysvětlí čistě zásadu sokolskou. A že v jednotách sdružených v Nár. Jed. Sokolskou jsou bratři volně smýšlejí, o pokrok lidstva se snažíci jest důkazem neuznání tisíce tisíců let co se dělo. Vždyť za těch dob náboženství zničilo celé národy a to by se dělo i dnes kdybychom měli veškeré lidstvo dle vůle těch "posvěcených".

Jistě, že veškerí mladí jinoši, již přistoupili k naší jednotě, musí doznat, že jim byla sejmuta páska s oči a že prohlédli někteří při začátcích a někteří později a sice svobodně myslící člověk jest ten pravý, nežli ten, jenž upoután na jakoukoliv víru. (Jak ten černocho katolík se vyslovil, že v pochybnosti je kdo z těch prvních rodičů byl běloch a kdo černocho, neboť prý jsou též i jejich rodiče.)

Pročez vy tam od "Hlasu" a dopisovatelé bud'te spravedliví a dejte každému dle zásluh co mu patří, a dle toho Sokolu "Volnost a Svobodu!"

Až příště Těl. Jed. Sokol uspořádá veřejné cvičení, to znamená, že každý Čech je vítán a i Vy, aby jste mohli zřít pokrok těch maličkých, ty ušlechtilé pohyby těch do rostlejších a ty junácké postavy těch uvědomělých.

Veřejné cvičení pořádané dne 20. prosince setkal se s úplným zdarem, finančním i morálním. Zajisté, že si každý odnes drahou upomínku jak na ty maličky, kteří provedli složitá cvičení hladce, též tak větší, zvláště větší žákyně, jež procvičily besedu s vějíří sestavenou a nacvičenou br. cvičitelem Aug. Tesařem. Bylo tak ladně odměřenými pohyby provedeno, že potlesk obecenstva neměl konce, a při pohledu na podobné nácviky na tu naši generaci vždy oživuje v nás nadšení a touha. A tu též poznáváme jak užitečná jest naše práce, jak oceněna, jak volně cítíme v našem nitru, když jsme si vědomi, že vykonali jsme náš díl určené nám povinnosti pro povznesení lidstva!

Sylvestrovská zábava též morálně i finančně dobře dopadla. Zde skládaly celoroční účty naši ochotníci a naše pěvecké sbory "Hlahol" a "Vlast", které společnou činností připravily obecenstvu krásný požitek. Při této zábavě

odměněn evičitel zpěvu pěvci za celoroční námahu br. A. J. Cejka soškou představující umění hudby. Sylvestrovská zábava byla nejpřírodnější sokolskou a ušlechtilou zábavou v posledních pár letech.

Dne 11. ledna byla výroční schůze ve kteréž nastoleni byli noví činovníci: starosta Fr. Šedinka, náměstek Václ. Zavadil, tajemník V. K. Tríska, účetní Jos. Tríska, pokladník Jan Tríska, náčelník Fr. Burshek ml. a dopisovatel Fr. J. Holman.

Bratr Tesař poděkovav starým činovníkům vyzval nové ku společné činnosti, načež br. F. Šedinka k nám promluvil.

Přeji br. Šedinkovi a všem činovníkům mnoho zdaru v jich práci a bratrům Sokolům kladu na srdce, že každý poslední pátek v měsíci jsou pořadová.

Na zdar!

Fr. J. Holman.

Lorain, O., 28. ledna.

Poprvé běhu péro do ruky, abych učinil zadost na mě vložené povinnosti, byv Těl. Jed. Sokol Lorain, O., počtén funkce dopisovatele do "Sokola Amerického".

V celoroční schůzi odbyvané 3. ledna byli zvoleni následující činovníci na rok 1909: Václav Němeček, starosta; Josef Rezek, náměstek; Adolf Navrátil, tajemník; Václav Mužík, účetník; Jan Homolka, pokladník; Alois Nezbeda, náčelník; Ant. Novák, evičitel; Jan Homolka, domácí správce; Adolf Navrátil, dopisovatel; Václav Kaiser, praporečník; Josef Němeček, Frant. Čárek a Al. Nezbeda, výbor majetku. Následkem ne příliš velkého počtu členstva, bylo nutno některé bratry pověřiti dvěma úřady, čemuž se nelze diviti, neb činíme všichni Češi v Lorain — ne příliš velkou osadu.

Po novém roce byla počata zvýšená činnost, za součinnosti bratří Slováků, jichž přáním bylo sloučení s naší jednotou po stránce technické. Vliv toho je ihned patrný; jedni nechťi býti pozadu v ničem za druhými; eviči se též veseleji ve větších počtech četách, což lze čísti na všech tvářích, zářících spokojeností. Též na vydání tím uspoříme, neb platíme nájem z místnosti na polovic. Tím také částečně ovšem uskutečněno prakticky heslo slovanské vzájemnosti, ovšem v nepatrném rámci. Možná-li existence "Svazu Slovanského Sokolstva" ve staré vlasti, proč by nebyla možná i v Americe, kde jsme si bližší, žijíce jeden vedle druhého?

S hrdoostí možno poukázati, že Sokolstvo ve staré vlasti tvoří dnes největší slovanskou instituci, pevně zorganizovanou, společného cíle vědomou; tak Sokolstvo ve staré vlasti se stalo mocnou společnou organizací všech členů svých, na jich vzájemnou ochranu a povznesení na základě rovnosti a volnosti všech svých příslušníků. Neoddávám se illusím, co v té vzájemnosti bude, ukáže teprve budoucnost; nerad bych se však ve svých plánech mýlil.

Nyní všechna činnost naší jednoty směřuje k zbudování vlastního stánku, "Sokolovny", která je přáním a sílem všech členů. Dobré vůle je dosti a obětavosti neschází ani u krajanů nečlenů, protož doufám, že v dosti blízké budoucnosti se ocitneme ve svém.

Jest toho již nejvyšší potřeba, abychom mohli začít též se školním vyučováním, neb mládež by byla jinak svému národu ztracena.

V únoru 15. pořádáme ples, z něhož čistý výnos jest určen stavebnímu fondu naší tělocvičny; výsledku téhož přeji mnoho zdaru!

V době předvánoční k nám zalehl též zoufalý výkřik českých dítek z drahé vlasti, tam pok Krušnými horami. Pravdivost jich výkřiku dovede opravdu ocenit jen ten, komu bylo též mezi našimi stále nesnášenlivými sousedy žiti. Bylo jich vzpomenuť sbírkou, jejíž výsledek (§23) byl svému účelu "Nár. Jednotě Severočeské" zaslán. Všem šlechetným dárcům platíž můj upřímný dík!

Adolf Navrátil.

Cedar Rapids, Ia., 29. ledna.

Den 17. ledna r. 1909 zůstane plným právem nesmazatelným vepsán písmem v dějiny nejen jednoty naší, či města tohoto, ale i v dějiny Sokolstva amerického. Ne snad pouze pro ono formální otevření naší nové tělocvičny, ale i z důvodů jiných.

Od časného sobotního rána (dne 16.), každým téměř vlakem, at' již přijel z východu neb západu, či jihu, dostavovali se četní hosté a příznivci Sokolstva. České Chicago — jako skoro u každé podobné příležitosti — bylo ovšem i tentokrát na místě prvním. Vřav i venkov iowský — mímím města a místa mimo Rapidse — zastoupen byl takovým počtem hostů, že musilo to v každém z nás pouze posilniti nádeji v jasnou budoucnost Sokolstva iowského. Bratři ze Solona a z Iowa City přijeli s četnou drobotinou v neděli ráno.

Krátce před druhou hodinou odpolední hnul se průvod vedený kapelou Jansovou, již následovalo přes sto žákyň a žáků od nového stánku našeho, a zaměřil do "Auditoria". Tam po přednesení směsu z národních písní touž hudební, představil br. Jičínský městského právníka J. M. Redmonda, který v případné, pěkné řeči poukázal na prospěšnost, ba nutnost tělocviku, a vyzýval přítomné, aby Sokolstvo, které tuto spásnou pro lidstvo ideu fedruje, ze všech sil podporovalo. Odměněn byl hlučným potleskem. — Na to přikročeno ku evičení. Ač se o tomto rozepisovati nemím — činí tak na jiném místě br. Kotrbatý — přec jen za hřích bych si pokládal ani několika slovy se nezmíniti o evičení té naší naděje — žákyň a žáků, a prostných stanovených pro tuto slavnost a provedených hosty, členy jednoty naší, solonské a z Iowa City. Co si podobného Rapidse dosud neviděly! — Až pohled na osmdesát statných, vyvinutých, zdravím kypících junáků, kteří na pokyn svého evičitele dle hudky pokud dle tempa jen šlo, jako jeden muž (aspoň v první polovině evičení) se pohybovali, byl úchvatným, přec jen obraz, jaký jevil se zraku diváka, když přes 100 žákyň a žáků (z nichž mnohý nebyl vyšším tyče kterou v rukou držel) svá dosti složitá evičení provádělo, byl jedním z těch, na které jen trochu citlivý člověk nezapomíná po celý život. Cvičením tímto dokázal br. Trefný zcela jasně, že úkolu na se vzatému schopen jest dostáti, jako málo — hrozně málo jiných. A nebýti v prosincové schůzi jednoty několika rozvážnějších bratří, snad byli bychom jej co evičitele úplně ztratili.

Druhá část slavnosti pořádána téhož dne večer v nové budově. Dávno před osmou hodinou byla tělocvična i galerie tak naplněna, že delegace různých spolků, které se o něco opozdily, byly nuceny zůstat v zasedací místnosti budovy. Po mistrném sehrání overtury orchestrem br. Kouby, přednesl smíšený pěvecký sbor Hlahol "Sokolskou".

Na to předseda výboru nadšenými slovy uvítal přítomné a představil anglického řečníka školního superintendenta obě. McConnella. Tento ve své půl hodiny trvající řeči probíral prospěšnost tělocviku a projevil plné uznání sokolským jednotám za fedrování téhož. — Překrásné solo na flétnu přednesené br. Janderou a báseň Sokolky A. Julišovy jakož i píseň sl. H. Kačenovy, líbily se nemálo. Slavnostní řeč br. Dr. Zahofíka, jsouc prosta všech kudrlinek a frází, byla opravdu jednou z nejlepších.

Po zapění písně sl. Zvonečkovou, sehrání sola na cello prof. Hiksou a písně přednesené pív. sborem Hlahol počalo se obecenstvo rozházeti. Převážná většina hostů, Sokolů vzdálenějších však pozdržela se ještě v místnostech hořejších bavíc se jako jedna rodina. — Pondělní do i odpoledne stráveno bylo prohlídkou českých síní a jiných veřejných místností. Večer pak pořádán první vínek v Sokolovně. Návštěva byla přehojná a zábava utěšená. Vřav každého téměř návštěvníka první otázkou bylo: "Kde že se stal ten výbuch?" — Vybuchl totiž mezi čtvrtou a pátou hodinou odpoledne plyn unikající do kuchyně v hořejších místno-

stech a mimo vážného popálení domovníka spolku, který má hoření místnosti najmuty, a lehčích popálenin právě přítomného Dra. Griffitha, byly vyraženy troje dvěře. Dle vyjádření se znalce, kdyby se byl výbuch přihodil o hodinu později, byla by bývala budova značně pobořena. Nu sláva, že se tak nestalo! Ku slavnému dnu našemu došla celá řada zdravíc ze všech končin a jednot.

Nežli skončím, nemohu než vzdát tuto dík — dík skutečně srdečný a vřelý br. Čermákovi za jeho rozhodnutí zůstat v pořadatelsvu "Sokola". Možno, že i jiný bratr vyplnil by dokonale jeho místo, možno, že více by se našlo takových — my však upřímně těšíme se z toho, že zůstal — myslím sám, že bych články nikoho jiného s tímž zájmem a potěšením nečetl jako jeho! Proč? Snad proto, že jednou — před dávnými léty — jsem právě jemu — ač jenom myšlenkou ublížil.

Dle vyjádření se br. Trefného, počet zákyň i žáků od otevření tělocvičny stoupá. Rovněž starší sestry Sokolky počínají navštěvovati cvičení. Co říkáte vy starší bratři, abyehom se také již jednou k tomu "rozpumpovali" a utvořili několik družstev — ovšem ne na tak krátkou dobu jako posledně! Učiníte tak?

J. Halq.

Buckholts, Tex., 29. ledna.

V jižním státu Texasu jde se zakládáním jednot sokolských v proudu silném, ale žel, že žádný nedochází cíle určitého jak by to bylo touhou bratří severních. Jako na př. Cameron byl seřazen mezi prvě jednoty sokolské tak i ostatní okresy obývané našinci pomalu usíchají. Tolik zpráv v časopisech takřka všech jak a kde to pokračuje a teď nic, ale vysvětlení si můžeme dát sami, a sice, že není ještě uvědomělého lidu v práci sokolské, práci čistě nezištné společně národní; ba ještě naopak ti kteří mají rozum proto, ubíjí podnik tento, který jest nadobře nutný každému Čechoslovanu a tím odvracejí sokolské jednoty od jich založení. Jsou tu krásná místa a dobré příležitosti ku jich rozvoji, ale jak jsem již pravil jsou příčiny jedny, a druhé jsou ty, že jak to není pod "tatarem" a v rukou "božských" tedy by nedošlo svého poslání. To jsou ty zbabělosti lidu, které zde panují. Tentýž příklad jak uvádím odehrál se v Cameron, Texas a došel takových konců, že těžko se spoléhat na snah našich uskutečnění. Takových příležitostí jest velice po řídku, jaké byly v Cameronu, kde mnoho našinců bydlí, ale že vyznání ne jednoho to tříští národ náš. Ted' zase se nachází místo výhodné asi 10 mil od Cameronu a sice Buckholts; kdež jest rovněž síla národa našeho a kde snad dříve se něco provést dá nežli v Cameron. Cvičíme bez nářadí, jen prostná a pochodová v české síni spolku S. P. J. S. P. každou neděli odpoledne. Ku pomoci dojíždí sem z Cameron Frant. Rotrekl a Jan Hrozek. Jest při tom potřeba jen trochu dobrého srdce, píle a vytrvalosti pak se může vše lehce postřehnout. Líbí se to ovšem znamenitě a jsou všichni rodáci američtí. Chceme se starat o vše, co spadá do prací sokolských a rádi chceme vykonávat. 31. ledna bude třetí cvičení a jest již nás 14 a to ještě všichni o tom nevědí, a až budeme kousek v předu půjdou s námi i ženy a to teprve půjde svým tempem a vše s radostí a toho bychom si všichni přáli, aby se zde sokolská jednoty uskutečnila čemuž volám naše sokolské Na zdar!

Antonín Hamusek.

So. Omaha, Neb., 31. ledna.

Jest mě oznámiti, že odbýváno bylo u nás na nový rok veřejné cvičení. Neučinil jsem tak v čísle minulém z těch důvodů, abyehom pak mohl zároveň podati výsledek práce.

Spoluúčinkující jednoty byly: Sokolky So. Omaha, Omaha, Sokol Omaha, Plattsmouth, naše cvičící členstvo, žáci a něm. turnéři. Sokolky obou jednot provedly prostná za pochvalného uznání přítomného lidu. Sokolové omažší jako

vždy, tak i tentokrát cvičili velmi dobře. O plattsmouthské čestě dlužno se zmíniti, a cvičiteli br. Jiranovi právem za jeho píli uznání vysloviti. Hoši cvičili pěkně, jeden jako druhý, tak že nejenom tato nedávno vzkříšená jednoty může nám býti vzorem, ale právem nás i zahanbí. Žáci se ovšem líbili za pěkně provedené cvičení v dvojici na koni na šíř. Němci pak jako vždy nastupovali ledabylo a s nevalnou přesností po většině, provedli svoje cirkusové výkony. Všechna čest našim mladým členům a starým cvičencům, že v hojném počtu se dostavili, jenže žel jako obyčejně přišli jen koukat. Na koho se vlastně na příští veřejné cvičení půjde dívat, a kdo bude cvičení pořádat?

Doufejme, že se konečně sám náš dopisovatel rozkolébá a s ním i ostatní cvičenci, abyehom také malý díl výsledků všesokolského sletu v Americe odnesli si z Chicaga.

Naše činnost další otvírá se maskarním plesem, který jako vždy bývá čteně navštíven. Sokolky zahrajou pěknou veselohru "Ženy XXX. století."

V neděli 24. ledna odbývala čes. svob. škola dětskou maskarní zábavu tak zvané "Šibřinky." Zábava poprvé zde dávaná byla velmi čteně navštívena těmi malými a veselícími se maskami, jakož i obecenstvem. 12 pěkných cen bylo rozdáno nejlepším maskám. Výsledek zábavy této byl nejlepší odměnou učitelu br. J. Štěrbovi za obětavost. Čistý výnos věnován na rozšíření české dětské knihovny.

Na zdar!

Leo Kraus,

Chicago, 3. ledna 1909.

Čtenému V. V. N. J. S. v Americe!

Milí bratři:

Zde zasilám dle usnesení resoluci, která přijata byla v minulé schůzi Plzeňského Sokola po přečtení dopisu zasláního bratrem Dr. R. Jičínským a uveřejněného v jednom z minulých čísel Sok. Pražského.

Usneseno: Že ačkoliv pravdou jest, že časopis druhého tábora sokolského "Borec" ve svých sloupcích otiskuje často výrazy hrubé a Sokolstva nedůstojné a přináší zprávy o N. J. S. nepravdivé, nesouhlasíme s tím, aby ku vyličení pravdy a odrážení neoprávněných na nás útoků používáno bylo slov a výrazů takých, jaké užívají v táboře druhém. A jelikož věříme, že vzájemným třením a urážením se několika vůdců obou táborů nedoděláme se žádného úspěchu k cíli spojení, přejeme sobě aby alespoň časopis náš Sokol Americký byl prost nedůstojného slohu tohoto v sloupcích svých, jakož i odsuzujeme jednání kohokoliv z tábora našeho jenž by i do jiných časopisů v slohu tomto psal. Tím způsobem dáme alespoň táboru druhému vzorný příklad a získáme sobě úcty a přízně každého inteligentního člověka.

Usneseno dále: Že jméno "Sokol" pro katolickou tělocvičnou jednotu, pakli má býti v pravém slova smyslu řečeno, jest zneužíváno, avšak uznáváme, že zakládáním katolických jednot tělocvičných můžou pouze řady svobodomyšlné prospěti, neb bude-li opravdu tělocvik soustavně v nich prováděn a pěstován, musí se během času osvědčiti naše přísloví — jen v zdravém těle zdravý rozum — a kdo má zdravý rozum ten se tmářství a Římu neoddá. Věříme tudíž, že útoky a nadávky v směru tomto jsou nemístné a Sokolu nedůstojné.

Usneseno dále: Že podrobnosti o roztržce Svazu Svobodomyšlných neměly by býti rozepisovány do světa, jelikož je známo, že byly přivoděny osobními třenicemi vůdců strany této a nám Čechům americkým nemohou v Čechách nic prospěti, spíše nás směšnými učiniti. Dále odsuzujeme výrok pisatele dopisu onoho co se týče návštěvníků z Čech, jelikož uznáváme nutnost styků s bratry našimi zámořskými a výroky takové slouží spíše ku odstranění všeho působení společného bratří našich zámořských jak ve věci svobodomyšlné tak i sokolské, když jim dáme tímto způsobem na

srozměnou, že více vzdělání a vědomostí zde v Americe nepotřebujeme.

Dále usneseno: Že pisatel onoho dopisu by prospěl Sokolstvu americkému velmi kdyby osobní novinářské polemiky a osobní nářky na jednotlivce nemíchal s věcí sokolskou a záležitostmi N. J. S. vůbec.

Opis tohoto jest též zaslán redakci S. A. a pisateli onoho dopisu br. Dr. R. Jičínskýmu.

Na zdar! Za sbor Plzeňský Sokol

F. Hartman, tajemník.

Poznámka pořadatele: Protože chceme, aby různé "spodní proudy" Plzeňského Sokola se zjevily, protože chceme, aby se poukázalo na porušování stanov N. J. S. článek "Časopis", Hlava XI., odstavec d. — Str. 65, tímto starostou nepodepsaným "Protestem", uveřejňujeme do slova. S naší strany neuznáváme za hodna odpovědi ani jediným slůvkem. Co psali jsme do Prahy do "Sokola" tamního byla usnesení sjezdová a naše úvahy o nich. Protest sám měl podle pravidel slušnosti a pravidel novinářských poslán býti tam, kde o klerikálním Sokolstvu katolickém a tedy patrně o svobodomyšlnosti mají trochu jiný pojem, nežli v jednotě, o které a její činovnících jsme kdys si něco mysleli. Tomu však již jest dávno.

Slavnostní a sletový věstník.

(V části této budeme uveřejňovati vše co přípravných prací sletových v Chicagu se týče, jakož i jiných kroků na uvítání našich bratří z Čech v těch kterých našich hnízdech sokolských, pořady, zvěsti tělocvičné, výborové a j. v.)

— V "New Yorských Listech" čteme, ze dne 14. m. r. a pak 23. m. m.: — Zpráva výboru, zvoleného v T. J. S. ku vypracování předběžných záležitostí na uvítání boreů České Obce Sokolské z Prahy, ku účasti se hlavních závodů Nár. Jed. Sokolské v Chicagu, Ill., v měsíci srpnu t. r.:

Bratři! Poprvé v dějinách českého Sokolstva, taktéž i v dějinách naší milé Nár. Jed. Sokolské, dospěli jsme ku kýženému cíli našich dávných snah, bychom ve středu našem sokolském, ze v Americe mohli hostiti členy naší bratrské organizace, boree a zástupce České Obce Sokolské. Bude to památný okamžik v dějinách těchto dvou Sokolských Svazů, který bude i na příští věk zachován nejen v tisku, ale i v srdcích všech těch, jimž blaho a pokrok toho sokolského života jest tak milým — tak svatým.

Nám, totiž naší Těl. Jednotě Sokol v New Yorku, naskytuje se tu první příležitost, přivítati a pohostiti bratry naše zámořské, bratry naše české, a na nás všech dnes záleží, jak bychom se as zachováti měli. K tomu cíli zvolen byl tento výbor a sice z následujících Sokolů: Ferda Martyny, Václ. Hampl, Jos. A. Knedlhans, Alois Vokál, M. Kafka, Jos. Gregor a M. Klein, a tito po dobré a vážné úradě vypracovali následující usnesení, co základní ku odporučení a schválení jednotě samé.

1. Slavnost' budiž označena jako "Všeslovanský Sokolský Den v New Yorku".

2. Pro pořádání slavnosti budiž najmuta místnost Grand Central Palace, neb Sulzer's Harlem River Park.

3. Slavnost budiž řízena pod jednotným jménem a sice T. J. Sokol New York, z finanční stránky pak společně se sborem Dívek a Paní v N. Y.

4. K slavnosti samé a ku společnému vystoupení bud' též pozvány všechny sokolské sbory Sokolů a Sokolek v městě New Yorku a okolí všeslovanských jednot tělocvičných.

5. Technická část slavnosti sestává: a) ze cvičení prostného, všech cvičících členů při hudbě z V. Sletu v Praze; b) ze cvičení všech Sokolek, jež vypracuje technický

výbor; c) cvičení všech závodníků cvičení prostného, ku hlavním závodům určeného; d) cvičení Sokolek kuželi pro závody v Chicagu; e) cvičení čekanců; f) cvičení žáků a žákyň (zda-li možno slavnost odbývati odpoledne); g) společné cvičení ukázkové čtyř z Čech, Sokolek a závodníků; h) cvičení všech závodníků na náradí. Další tři čísla bud' též zpěvná t. j. mužský, dámský a společný.

6. Příležitostně necht' slavnostní řečník osloví shromáždění v české a anglické řeči.

7. Pořadatelem budiž slavnostní výbor a ten budiž rozvržen na zábavní, technický, uvítací, ubytovací a provázející, který pak společně schůze necht' odbývá.

8. Doporučujeme jednotě, aby si výbor tento zvolila, jakož i výbor předem, který by vypracoval předběžná pozvání na všechny tělocvičné spolky k účasti.

9. Vedle této veřejné slavnosti budiž uspořádán jakýsi večírek neb dýchánek v užším kroužku v naší Sokolovně, až dle okolností, bud' to před závody chicagskými a neb až po nich.

Toto jest asi stručný nástin. Jednoho však bud' me pamětlivi, že zdali skutečně něco chceme uspořádati, pak necht' jest to okázalé, naší jednoty čestné před zraky nejen krajanů ale i občanstva širšího.

Přiložme ruce k dílu jeden každý z nás, třeba ani ve výboru nejša, bud' me nápomocni onomu výboru všude do brou vůli, a pak shledáme zajisté účinky práce naší.

Ukazujeme, jak dovedeme si vážit bratrů našich českých a bud' me pamětlivi, by i oni přivezli si o nás z New Yorku do Čech vzpomínky ty nejlepší, čestné. Na zdar!

Za výbor:

Ferda Martyny, před.

Jos. A. Knedlhans, taj.

— V poslední schůzi Těl. Jed. Sokol zvolený slavnostní výbor, jenž učiniti má veškeré přípravy k důstojnému uvítání, ubytování a pohostění sokolské výpravy z Čech, která asi v polovici srpna přibude do New Yorku, aby po krátké zastávce odebrala se ku hlavním závodům Národní Jednoty Sokolské do Chicaga, odbýval minule večer v Sokolovně v 71. ulici svoji prvou schůzi za velkého účastenství a za nálady skutečně slavnostní. Přítomni byli, anebo řádně omluvili se následující: V. W. Wojtíšek, Jos. A. Knedlhans, Em. Vlach, Aug. Hatauer, Ant. Zelený, Jan Pavlík, Jos. Gregor, Jan Suk, Ant. Gregor, V. Elian, Jos. Levý, Mich. Kafka, Jan Kroboš, Emil Polák, T. Šteffek, dr. Ant. Lachina, Ferda Martyny, Václ. Hampl, Alois Wokál, Václ. Veselý, Jos. J. Nový, Jos. Mrštík, K. E. Hrbek, Karel Němec, Josef Kruliš, Karel Šimáček, Jos. Hladík, Fr. Trnka, Vojt. Klečka, Josef Veselý, Jos. Jahoda, Jos. Modr, Jos. Jůna, Jos. Sehnal, Jan Finger, L. C. Frank, M. A. Klein, Fr. Vlnický, Jos. Brodil, Alois Bohdanecký.

Schůzi zahájil starosta Těl. Jed. Sokol, br. Josef Veselý, jenž, poukávav na účel, o nějž se jedná, odporučil volbu činovníků slavnostního výboru. Za předsedu navržen a zvolen byl br. V. W. Wojtíšek, za místopředsedu navržen br. L. C. Frank, poněvač ale nebyl právě přítomen, volba odložena do příští schůze. Za tajemníka navržena a zvolen byl br. Jos. A. Knedlhans. Když pak zvolený předseda a tajemník zaujali svá místa, přikročeno bylo k jednání a sice byla prvá schůze tato v první řadě věnována organizaci jednotlivých výborů, mezi něž dle usnesení jednoty mají být přípravné práce rozděleny.

Zábavní výbor slavnostního výboru tvořiti bude stálý zábavní výbor Těl. Jed. Sokol, jenž čítá 15 členů.

Technický výbor dle jednohlasného usnesení tvořiti bude celý cvičitelský sbor.

Uvítací výbor sestáváti bude z 15 členů a byli do něho zvoleni: Al. Wokál, K. E. Hrbek, Jos. J. Nový, Jos. Veselý, L. C. Frank, Jos. A. Knedlhans, Jos. Sehnal, V. Veselý,

Jos. Jahoda, Jan Kroboš, dr. Ant. Lacina, Fr. Vinický, Emil Polák, Em. Vlach, Ferda Martyny.

Ubytovací výbor prozatímně zvolen tříčlenný a sice: Aug. Hatauer, Alois Wokál a Josef Veselý.

Provázecí výbor sestává bude z 15-členného výboru uvítacího.

Cvičitel'ský sbor, jenž celý tvoří výbor technický, po stará se o zjištění všech českých a slovanských spolků tělocvičných z New Yorku a okolí, jejich jmén a jejich adres, aby všem mohly být pozvány do tahu. Bylo totiž usneseno, aby v den slavnosti uspořádán byl skvělý průvod žactva a členstva všech českoslovanských jednot sokolských. Průvod zahájen bude v 1. hodinu odpoledne v den slavnostní.

Zábavní výbor oznámil, že pro den slavnosti najmul Sulzer's Harlem River Park, jenž velikou svojí rozlohou a celkovým uspořádáním nejlépe vyhovuje účelům chystané veliké slavnosti. I byl park ten zadán na sobotu 21. srpna, na kteréž datum připadá tedy vlastní slavnost.

Na příslušný návrh má být doporučeno Pěveckému odboru T. J. Sokol, aby při slavnosti přispěl ku vyplnění programu třemi sbory: mužským, dámským a smíšeným. Současně doporučeno, aby Pěvecký odbor ku spoluúčinkování pozval ostatní pěvecké sbory a sice: Záboj, Děln. Am. Sokol, Nár. Jednotu, Hlahol-Dalibor, Jos. Kajetán Tyl. Společné vystoupení sborů těchto má být uspořádáno pod řízením sbormistra Těl. Jed. Sokol, obě. Karla Leitnera, po úradě se sbormistry pozvaných sborů.

Usneseno, aby schůze celého slavnostního výboru odbývala se každý čtvrtý čtvrtek v měsíci a aby v těchto schůzích podávány byly zprávy jednotlivých výborů, tak aby v hlavní schůzi výborové podán byl vždy celý přehled, jak asi přípravné práce pokračují. Tyto celkové schůze mají býti tajemníkem obesílány listky poštovními.

Po projednání ještě několika vedlejších záležitostí byla schůze skončena za nálady, jež nasvědčuje, že slavnostní výbor s největší horlivostí dá se do práce, aby všesokolská slavnost, dne 21. srpna vyzněla způsobem hodným našich hostů, hodným našeho Sokolstva a hodným české osady newyorské.

— Jak se dozvídáme, Slovenský Sokol v New Yorku povolil již také v poslední své schůzi 300 dolarů na uvítání sokolských hostů z Čech a hodlá ruku v ruce s českými Sokoly spolupůsobiti, aby uvítání to vyznělo způsobem co nejdůstojnějším.

— Jen s potěšením sdělujeme, že borci z Westfield, Mass., jednoty D. A. S., ti již na župních závodech s našimi na Východě síly měřili, vyšlou družstvo své na naše závody Sokolstva veškerého a N. J. S. do Chicaga! Jak vidět v bratrských kruzích D. A. S. počíná se Svazu rozuměti trochu jinak a nezůstává se při pouhém mluvení a psaní, ale jde se k činům. Kéž jinde hojně najde následování.

Zpráva ze schůze pořádacího výboru pro Slet Sokolstva v Americe a závody N. J. S. v Chicagu na srpen 1909 stanovených.

Dne 18. října 1908 odbývána byla první řádná schůze poř. výboru a zvoleni tito úředníci:

Předs. br. Jan Šiman (od Plz. Sok.), I. místopředseda br. Al. M. Kapsa (od S. Sl. Lípy), II. místopředseda br. Fr. Chmatal (od S. Čechie), I. tajemníkem br. Joža Kotrbatý (od Sok. Praha), II. tajemníkem br. Aug. Procházka (od Sok. Tábor), pokladníkem br. V. B. Dibelka (od Plz. Sokola), účetníkem br. Dr. Leo Wedeles (od Sok. Chicago.)

Výbor čítá 48 členů a rozdělen jest na sedm odborů a sice:

Odbor technický (6), tiskový (6), finanční (6), hospodářský (6), uvítací a ubytovací (12), zábavní (6) a odbor pořádku (6 členů).

Odbory pilně pracují a stůjž zde dosavadní práce:

Odbor technický měl několik porad, a ustanoven následující program pro neděli odpo., t. j. veřejné cvičení: I. Žactvo chicažských tělocvičných jednot; a) společná, b) hry; II. Sokolky (veškeré přihlášené)—kuzele. III. Sokolové—prostná; IV. čestné vystoupení družstva České Obce Sokolské z Prahy; V. vystoupení jednotlivých br. Žup.

Společná cvičení pro Sokolky a Sokoly — vypracoval a povede br. Ferda Martyny, náčelník N. J. S.

Cvičení pro žactvo a zvláštní číslo pro Sokolky, patříci k jednotám združeným v Župě Střední, vypracuje a povede technický odbor místní.

Jednotlivé vystoupení druhých br. Žup, vedou pak náčelníci neb cvičitelé župní.

Závody Nár. Jed. Sokolské konány budou po dva dny před veřejným cvičením Sokolstva a řídit je bude náčelník N. J. S., br. F. Martyny, k ruce státi mu bude technický odbor.

Odbor tiskový vypracoval a uveřejnil provolání k Sokolstvu a Slovanům americkým. Vypsál uměleckou soutěž na návěstní plakáty pro tento slet a došlo 18 návrhů, z nichž ale neoznala komise k tomu vyvolená, ani jeden za dost cenný a původní a tudíž nucen jest odbor prodloužití soutěže do 20. února. Ceny na plakáty stanoveny: I. cena \$50.00; II. cena \$25. Mimo toho drobnější práce vykonal.

Odbor finanční. Pokladník výboru vystavil záruku na \$5000. Dále byl požádán Výkonný Výbor N. J. S. o zapůjčení obnosu \$1000 pro pořádací výbor na předběžná vydání.

Jednoty: Plzeňský, Chicago, Tábor, Čechie, Slovanská Lípa a Praha zapůjčily poř. výb. okamžitě po \$50.

Odbor hospodářský staral se o vyhledání a zajištění vhodného místa. Našel jedno, které by se velmi dobře hodilo, avšak nemá dosud zprávu od majitele, proto se nezmiňujeme o tom, kde se nalézá.

Odbor uvítací a ubytovací chce si stůj co stůj vydobýti uznání od bratrů venkovských a jednot, jakož i hostů a stará se pilně o to, aby zajistil určité pevné ceny na hotelích pro ty, kteří chtějí býti pro sebe na hotelu. Mimo to stará se o společné ubytování celého sboru, jakož i sbírá adresy těch bratří chicažských, kteří chtějí by hostiti a ubytovati po čas závodů ony bratry, kteří na slet do Chicaga přijedou. Rovněž pro Sokolky, které přijedou na slet, obstaráno bude soukromé ubytování.

Odbor zábavní má též plně ruce práce a připravuje bohatý program na tři večery.

Odbor pořádku starati se bude na cvičišti a po čas závodů o náležitý policejní dozor.

Z došlých dopisů projevuje se poř. výboru potěšení nad započatou prací. Některé mimochicažské jednoty žádají, aby jim poř. výbor zajistil návštěvu družstva Č. O. S., což ovšem nemůže výbor přislíbiti a proto to ponecháno samotnému družstvu Č. O. S. k rozhodnutí, bude-li moci všem přáním vyhověti. Na zdar!

Joža Kotrbatý, tajemník, 4624 Lincoln St.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 1. února.

Náměstek br. K. E. Hrbek zahájil v nepřítomnosti starosty F. Martyného schůzi. Ze členů scházeli br. A. Jahoda. Starosta F. Martyny se později dostavil.

Zápis o minulé schůzi byl po přečtení přijat.

Finanční výbor podal zprávu, že prozkoumal a porovnal knihy jednatele a pokladníka a že obě vynášel v úplném pořádku. Ze zprávy vysvítá následující stav jmění N. J. S.:

Přebytek z posledního sčítání.....	\$5,811.09
Příjem za IV. ¼letí.....	1,360.83
Úhrnem	\$7,171.92
Vydání za IV. ¼letí.....	1,525.26
Zbývá	\$5,646.66

Zpráva tato byla přijata.

T. J. S. New York zasílá dopis v kterém oznamuje, že zvolili za členy do Výk. Výb. N. J. S. následující bratry a sice: J. Černý, F. Lier, J. Pavlík, K. E. Hrbek, Josef Kadlec, J. Bačkora a A. Vokál.

T. J. S. Svornost oznamuje, že zvolili br. M. Grabensteina za člena Výk. Výb. N. J. S.

Od T. J. S. Fügner dopis nadošel. Od T. S. D. P. a New York dopis nadošel a neoznámili jména členů do Výk. Výb. Br. St. Kostka byl připuštěn bez listiny. Listina má být příští schůzi předložena.

Na to přikročeno k volbě činovníků Výk. Výb. N. J. S. a následující členové byli zvoleni: Starosta K. E. Hrbek, náměstek Josef Kadlec, jednatel J. Černý, zapisovatel M. Grabenstein, pokladník F. Lier. Finanční výbor: bratři St. Kostka, A. Vokál a sestra A. Veselá. Výbor na tělocvik: bratři J. Pavlík, J. Bačkora a E. Vokál.

Obč. A. J. Čejka, předseda Nár. Hlav. Řádu Č. S. P. S. zasílá dopis v kterém se přimlouvá zdali by bylo Výk. Výb. N. J. S. možno, aby se odložil slet a hlavní závody as o týden později. Udává, že ku konci srpna odbývá Jed. Táboritů svůj sjezd a počátkem září, že odbývají sjezd Řádu Č. S. P. S. a myslí, kdyby se mohlo sprostředkovat tak aby se mohli členové oněch sjezdů zároveňúčastnit I. sletu. Má mu být dopsáno a vysvětleno, že nám není možno slet a závody odkládat anto vše potřebné k onomu sletu jest již rozesláno, a aby se o další obrátil na sletový výbor do Chicaga.

Česká Obec Sokolská oznamují, že vyšlou první družstvo a jednoho zástupce k našemu sletu a hlavním závodům do Chicaga; zároveň žádají, aby jim byla zaslána pravidla závodní a veškerá závodní cvičení. Žádosti má být vyhověno a vrchní náčelník br. F. Martyny má vše zaslat.

Plzeňský Sokol zasílá dopis a zároveň protest proti dopisu v "Pražském Sokole" uveřejněném, a žádají, aby onen protest byl v "Sokole Americkém" uveřejněn. Žádosti má být vyhověno a protest onen má být zaslán vrchnímu pořadateli by jej dal do "Sokola Amerického."

Sletový Výbor z Chicaga žádá Výk. Výb. N. J. S., aby mu byla zapůjčena částka \$1000 na předběžná vydání pro slet a uvoluje se dáti úpis na onu částku, která má být 30. listopadu 1909 splacena. Záležitost tato odevzdána starostovi K. E. Hrbkovi, pokladníkovi F. Lierovi a jednateři J. Černému k vyřízení a když uznají záruku za postačitelnou, má být ona částka sletovému výboru zapůjčena.

Na druhý dopis sletovým výborem zasláný, v kterém uvádějí rozličné věci, které se sletu netýkají, má jim býti zapisovatelem odpověděno a vše vysvětleno.

Dále jim má být oznámeno, že není možno by hlavní závody a slet byl odbýván dne 21.—22. srpna, neboť družstvo z Čech nepřibude do New Yorku až 21. srpna, pročež mají hledět, aby zadali pozdější dny a sice od 26. do 29. srpna. Dále co se týče celého cvičebního pořádku má se technický výbor sletový dorozumět s vrchním náčelníkem br. F. Martynym, protože on má vrchní řízení oněch závodů a jest jen sám zodpověden za úspěch vlastní, protože má technický výbor s ním společně pracovat.

T. J. S. Taylor, Texas se hlásí v počtu 21 členů jako člen N. J. S. a žádají o přijetí. Zároveň zasílají patřičný poplatek, a dále žádají, aby byl br. F. D. Novák tam vyslán a je do Svazu N. J. S. uveden. Žádosti má být vyhověno a

jmenovaná jednota byla dnešním dnem za člena N. J. S. přijata a prohlášena.

T. J. S. z Oak Park, Ill. zasílá dopis v kterém se hlásí v počtu 35 členů za člena N. J. S. a žádají o přijetí, zároveň zasílají patřičný poplatek. Žádost tato byla přijata a jednota ta byla dnešním dnem za člena N. J. S. prohlášena a br. C. Lajer má být požádán, aby je do Svazu N. J. S. uvedl.

T. J. S. Edwardsville, Ill. rovněž se hlásí v počtu 17 členů jako člen N. J. S. a zároveň zasílají patřičný poplatek. Žádost tato byla též přijata a jednota byla dnešním dnem jako člen N. J. S. prohlášena.

T. J. S. East St. Louis zasílá dopis v kterém uvádí, že jejich náčelník br. J. Malý přišel při cvičení k úrazu a že se v nynější dobu nachází v nemocnici a proto žádá Výk. Výb. N. J. S., aby jim v tomto pádu nějakou pomoc poskytli. Výk. Výb. N. J. S. nemá žádného práva, aby onomu bratru finančně pomohl, ale schvaluje žádost a opravňuje v ten smysl, aby T. J. S. East St. Louis se sama obrátila na veškeré jednoty k N. J. S. příslušející a je požádala aby jim v tomto případě byly nápomocny.

Br. F. D. Novák se přimlouvá dopisem, aby v započaté práci agitační se ve státu Texas neochabovalo, alebrž aby se jen dále s úsilím veškerým pokračovalo když chceme, abychom tam něco získali. Udává zároveň, že se tam utvořila strana reakčná, která proti nám z rozličných táborů a rozličných pramenů agituje a překážky v cestu klade. Proto myslí, aby se neochabovalo a pokračovalo dále v agitaci po celém státě. Dále podává podrobnou zprávu o své činnosti, udává veškerá místa ve státu Texas, jež navštívil a v náš prospěch dle poslání svého agitoval, jakož i sdělil kde se dá co získati a kde ne. Zároveň zasílá podrobný účet za denní plat mu určený a za cestovné. Výk. Výb. N. J. S. povolil částku \$120 br. F. D. Novákovi, kterážto částka byla k vyplacení odkázána. Usneseno též, aby bylo br. F. D. Novákovi vysloveno uznání za svědomitě vykonanou práci. Dále povolena další částka a sice \$50 témuž bratru a usneseno, aby v jeho práci dále pokračoval a na dále agitoval. Má mu být zasláno 100 brožurek agitačních.

Usneseno, aby jednatel zasílal po dobu jednoho roku do každé osady, kde se sokolská jednota v Texasu zakládá a jinde po případě aneb kde již existuje po pěti číslech Sokola Amer. a sice bezplatně. Mimo to má být br. F. D. Novák požádán, aby nám podal stručnou zprávu o své činnosti a dalším pokroku, jakož aby nám oznámil veškerá místa, která navštívil a jak kde pochodil.

T. J. S. Ennis, Texas se hlásí v počtu 21 členů za člena N. J. S. a sice žádá rozličné podmínky. Záležitost odložena na delší dobu a má být dopsáno br. Novákovi o tomto případě, aby hleděl urovnat.

T. J. S. Tyrš čís. 2 ze South Omahy dotazuje se stran připojení do Svazu N. J. S. i žádá, aby jim byly vysvětleny otázky týkající se stejnojmenné. Uloženo jednateři, aby záležitost tuto obstaral a žádoucí odpověď jim zaslal.

T. J. S. New York žádá záslužné listiny pro bratry: F. Bartůňka jenž jest členem od 5. listopadu 1888, J. Petránka jenž jest členem od 6. srpna 1888 a J. Blažejce jenž jest členem od 7. ledna 1889. Žádosti má být vyhověno.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy následujícím jednotám: T. J. S. Schuyler, T. J. S. St. Louis, T. J. S. Dodge, T. J. S. Tábor, T. J. S. Čechie, T. J. S. Čech.

Následující účty byly předloženy a schváleny: Za fotografie do Sok. Amer. \$4.40, předplatné na "Truth Seeker" a za knihu \$2.25, poštovné za půl roku zapisovateli \$1.80, účet za poštovné a rozličné za 2 roky br. Hallerovi \$5.30, Alden Engraving Co. za rytiny do S. A. \$40.08, za kabelogram do Čech a telegramy do Cedar Rapids a do Chicaga \$8.25, účet br. Liera za rok 1908 za kolekci čeků z cizích

měst za poukázky a poštovné \$20.40, Nár. Tiskárně za výpravu a tisk "Sokola Amerického" za měsíc prosinec, za tisk 10,000 stanov a rozličná práce tisková \$480.00. Veškeré účty byly k vyplacení odkázány.

Usneseno, aby veškeré jednoty se požádaly a vyzvaly, aby na příště zasílaly všechny poukázky vystavené na pokladníka N. J. S. F. Liera a přímo zasílaly na jednatele, jakož aby hleděly vždy veškeré poukázky vystavit a vyplnit na město New York a nikoliv jinam, aby se tak ušetřil poplatek bankovní za kolekci.

Výpravčí "Sokola Amerického" br. Zárobský žádá o další vysvětlení stran záruky. Záležitost tuto má jednatel vyřídit. Mimo to si přeje vědět, zdali má nechat formy tiskářské stanov pohromadě, aneb má-li je rozházet. Usneseno, aby je nechal stát ještě a dalších 3000 kusů stanov zhotovil. Má mu jednatel v tom smyslu oznámit.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: T. J. S. Timken \$4.20, T. J. S. New Bedford \$11.10, T. J. S. Ord \$8.10, T. J. S. Black Wolf \$25.20, T. J. S. Curtis Bay \$10.20, T. J. S. St. Paul \$8.70, T. J. S. Blesk \$66.00, T. J. S. Čech \$94.80, T. J. S. Žižka \$8.40, T. J. S. Philadelphia \$15.70, T. J. S. Fügner \$22.90, T. J. S. Svornost \$14.75, T. J. S. Mt. Pleasant, Pa. \$17.30, T. J. S. Abie \$27.90, T. J. S. Manitowoc \$13.10, T. J. S. Čechie, Chicago, \$26.40, T. J. S. Scio, Oreg. \$9.00, T. J. S. Oak Park \$5.00, T. J. S. Taylor, Tex. \$10.00, T. J. S. Tábor, Chicago, \$49.60, T. J. S. Edwardsville \$5.00, T. J. S. East St. Louis \$11.60, T. J. S. Newark \$15.90, T. J. S. Crete \$22.80, T. J. S. Omaha \$61.00, Plz. Sokol \$112.30, T. J. S. St. Louis \$72.50, T. J. S. Dodge \$11.40, T. J. S. Praha, Chicago, \$84.20, T. J. S. Westfield \$29.10, Sokol Chicago \$88.20, T. J. S. Milwaukee \$35.80, T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, \$22.30, Sokolky Plattsburgh \$1.15, New Bedford \$1.40, Blesk \$4.25, Schuyler \$2.10, Omaha \$5.55, So. Omaha \$3.45, T. S. Dívek a Paní New York \$22.70. Do fondu na sjezd: T. J. S. Svornost za rok 1909 \$4.90, T. J. S. Crete za rok \$6.60, St. Paul za rok 1908 \$3.40, Blesk za rok 1909 \$21.50, Žižka za rok 1909 \$2.50.

M. Grabenstein, zapisovatel.

Tam, kde nitro kvasí nemocemi, lhát si nesmíme, jako nesmíme se báti nože pitevního, když vředy rozfíznouti třeba.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ.

Cleveland, O., 27. září 1908.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr v určitý čas za přítomnosti následujících: V. Štíbr, Jos. Ouřada, Fr. Cais, V. Přech, Al. Urbanec, Karel Turek, Jos. Jílek, Ant. Panka a Em. Šlapák. Nepřítomni Ant. Novotný a Fr. Jiše. Neomluveni.

Zápis minulé schůze přijat jak čten.

V. V. zasílá poukázku na \$10.00 br. Urbanecovi za jízdné a ztrátu času při uvedení T. J. Sokola Horník do N. J. S.

Jednatel oznamuje, že obdržel dopis od jednatele N. J. S., že evičební knížky všechny zaslal T. J. Sokol Horník 7. prosince. Jednatelovi uloženo dopsat o této záležitosti T. J. S. Horník.

Dopis Sokola Ladimír Klácel čten a přijat. V témž dotyčná jednota žádá o uvedení do N. J. S. 3. října. Žádosti vyhověno a zvolen br. Jos. Štíbr, aby onu jednotu uvedl. Sokol Ladimír Klácel se má uvědomit, že br. Jos. Štíbr se toho dne účastní.

Br. K. Turek oznamuje, že na místo Fr. Jiše jest zvolen Ant. Čermák do ústředního výboru.

Usneseno, aby technický výbor pořádal jednu přednášku o theorii a sic u Sokola Lorain první neděli v listopadu, a zápisníku uloženo, aby jednotu o tom uvědomil.

Dále usneseno, aby zápisník dopsal jednotám kde jsou blíž sebe, aby pořádaly společná cvičení občas, aneb v okolí kde možno, tím by byl větší zájem o tělocvik a více vzájemné lásky by se docílilo v Sokolstvu.

Tajemníku též poukázáno, aby opravil adresář.

Sok. V. Štíbr oznamuje, aby jsme hleděli získat sokolskou jednotu v Traverse City, Mich. k N. J. S. a založit novou jednotu v Saginaw, Mich.

Usneseno ponechat obě tyto záležitosti technickému výboru.

Dále usneseno požádat br. Přikryla, aby jednal co organizátor v jeho okolí a že Župa mu bude nápomočna krýt výlohy zdali třeba.

Dále se má dopsat všem jednotám, aby hleděly obeslat hlavní závody co možno nejvíce.

Br. Jos. Štíbrovi povoleno na žádost \$10.00 na cestovné do Mt. Pleasant, Pa.

Příští schůze se odbývá u T. J. Sokol Cleveland.

Vydej \$10.00. Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

Cleveland, O., 25. října 1908.

Schůzi zahájil náměstek V. Štíbr v určitý čas za přítomnosti následujících: V. Přech, Al. Urbanec, Ant. Novotný, Ant. Čermák, E. Šlapák a Jos. Jílek.

Zápis z minulé schůze přijat.

Dopis Sokola Slavia čten a přijat a po malé debatě položen na stůl, jelikož podobné žádosti není župní výbor oprávněn vyřizovat.

Dopis od Matice Vyššího Vzdělání čten a přijat; usneseno odepsat, že ústřední výbor není oprávněn podobné příspěvky povolovat.

Technický výbor oznamuje, že se celý nesešel a také nic tedy nepracoval, druzí bratři výboru nejsou s tímto spokojeni a dávají na jevo, že by se mělo lépe pracovat.

Později do schůze se dostavili bratři: Jos. Štíbr, Jos. Ouřada, Karel Turek a An. Panka.

Dále usneseno, aby zápisník dopsal na všechny clevelandské jednoty, by obeslaly závody příštím rokem, dále že dle povinnosti měl tak učiniti již z minulé schůze.

Zápisník se vyloupuvá, že měl za to, že zástupci věci sami vyřídí ústně.

Jednatel oznamuje, že obdržel 3 ročníky (svázané) "Cvičitelských Listů", a že dosud neobdržel odpověď od "Výchovy Tělesné". Jednatel má v této záležitosti pokračovat, a s tím ihned usneseno, aby ony "Cvičitelské Listy" se ponechaly u Sokola Cleveland do příští schůze, následující měsíc u jiné jednoty atd.

Br. Urbanec oznamuje, že sebral na pomník Karla Havlíčka Borovského \$5.60, br. Šlapák \$1.65 a další členové mají jistě své listiny odevzdat v příští schůzi.

Jednatelovi uloženo, aby dopsal na všechny jednoty dluhující, aby hleděly vše zapravit do konce roku.

Dále dán návrh a přijat, aby se dopsalo V. V. N. J. S., zdali by nemohl snížit cenu na "Památníku", jakž leží na skladě, pak že by se snáze rozprodaly a přišly v užitek.

Fr. Cais zaslal omluvu, že se nemůže do schůze dostavit. Příští schůze se odbývá u Sokola Nová Vlast.

Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

Cleveland, O., 22. listopadu 1908.

Schůzi zahájil náměstek V. Štíbr za přítomnosti následujících: Fr. Cais, V. Přech, Al. Urbanec, K. Turek, E. Šlapák, Ant. Čermák a Jos. Jílek.

Zápis z minulé schůze čten a přijat.

Br. V. Štíbr oznamuje, že br. Jos. Štíbr se nemůže dostavit do schůze jelikož jest nemocen; omluva tato přijata.

Bratři od Sokola Tyrš oznamují, že Ant. Novotný se

těž nemůže dostavit jelikož jest zaměstnán; omluva jest též přijata.

Br. Fr. Cais není s tímto spokojen a praví že podobné omluvy ústní se nemají přijmout, neboť dle usnesení má být omluva písemní a vzdaluje se dnešní schůzi.

Později se dostavili do schůze Ant. Panka a Jos. Ouřada.

Dopis od V. V. N. J. S. čten a přijat. Sděluje se, že opět jest zvoleno sídlem Župy Severo Východní město Cleveland.

Druhý dopis od V. V. N. J. S. rovněž čten a přijat. V témž nám oznamují, že není možno snížit cenu na "Památníku" N. J. S. jelikož jiné jednoty všechny již zaplatily jakž objednané měly.

Zároveň jest podotknuto, že by bylo třeba změny činnosti ve výboru.

Bratři dávají nad tímto podotknutím svoji nelibost na jevo a po dlouhé debatě usneseno dopsat V. V. proč má být změna činnosti a čím se provinili, aneb proč V. V. nevytkne chyby ihned přímo. Jednáním tím se bratři cítí jen poníženi.

Jelikož se dějí volby činnosti v prosincových schůzích má dopsat zápisník na jednoty, aby zvolily též zástupce do župního výboru.

Dopis br. Přikryla čten a přijat. Týž přijímá funkci organizátora v jeho okolí a podává zároveň potěšitelnou zprávu, výbor uznává činnost br. Přikryla a tudíž uloženo zápisníku, aby br. Přikrylovi ma tento dopis dle usnesení odpověděl.

Br. Ant. Panka podává zprávu technického výboru příznivou, a zároveň oznamuje, že byl zvolen Al. Urbanec, aby přednášel o teorii u Sokola Lorain.

Br. Urbanec podává zprávu z cesty své a sice: že očekával více posluchačů, a jak asi tamnější poměry vypadají; zpráva jest přijata a usneseno, aby v lednu 1909 se opět pořádala jedna přednáška v Lorain na totéž téma.

Br. Panka odevzdává sběrací listinu na pomník Karla Havlíčka Borovského prázdnou, a Vác. Štíbr oznamuje, že na jeho listinu vybral 50c.

Jelikož příští měsíc končí lhůta tohoto zástupitelstva, je usneseno odevzdat mimeograf, jenž byl zapůjčen Sokolem Cleveland a za laskavost tu zaslat vřelý dík.

Sokol Čech zasílá poplatek \$29.10.

Vydání br. Urbanecovi za cestovné do Lorain \$2.00.

Příjem \$29.10. Vydej \$2.00.

Příští schůze u Sokola Tyrš.

Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

Cleveland, O., 27. prosince 1908.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr za přítomnosti následujících: Vác. Štíbr, Jos. Ouřada, V. Přech, Al. Urbanec, K. Turek, Ant. Novotný, Ant. Čermák, Ant. Panka, Josef Jílek a Em. Šlapák.

Zápis minulé schůze čten a přijat s opravou, že mělo být podotknuto, že zápisník má zaslat dopis Sokolu Lorain, zdali si přeje více přednášek, a zdali ano, že by se mohla odbyvat v lednu 1909, a jak přednáška na jednotu působila.

Dopis Sokola Nová Vlast čten a přijat. Oznamují, že vyšlou družstvo na závody do Chicaga a zároveň jest přiložen doplatek 10c.

Usneseno projevit Sokolu Nová Vlast díky, že si všimají opravdové práce, a soukromě má se podotknout tajemníkovi, aby hleděl mít dopisy vždy podepsány i starostou jednoty.

Br. Šlapák oznamuje, že obdržel sběrací listinu na pomník Havlíčkův od Ant. Novotného s 75c, jež pokladníku odevzdal.

Br. Jos. Štíbr odevzdává též na týž pomník 50c.

Úhrnem vybráno \$9.00, jež má pokladník zaslat výboru do Chicaga a sběrací listiny se mají uschovávat.

Br. Jos. Štíbr odevzdává \$10.00 jichž použil jako závdavku na cestu do Mt. Pleasant, Pa.

Dopis od T. J. S. Sokol Podlipný čten a přijat. Sděluji, že jednota jejich nedluhuje za rok 1907.

Usneseno odepsat T. J. S. Podlipný, že jsme žádali poplatek za rok 1908.

Dále dán návrh a přijat, aby zápisník požádal V. V. o odpověď na minulý dopis.

Usneseno, aby se dopsalo T. J. S. Sokol Horník, zdali by se nemohla získat sousední jednota sokolská k N. J. S., a ky bude Sokol Horník odbývat veřejné cvičení.

Dále uneseno požádat V. V. jakou zprávu má o účasti boreů Č. O. S., neboť kdyby čas dovolil bratřím zámořským se zde v Clevelandu zastavit, že by se mohlo ihned přistoupiti k přípravám.

Účetní výbor má prohlédnout knihy zdali jsou v pořádku. Příjem. Od Sok. Štíbra \$10.00. Sokol Nová Vlast doplatek 10c, Sokol Tyrš doplatek 10c. Úhrnem \$10.20.

Příští schůze se odbývá u Sokola Čech.

Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.



ZPRÁVA ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S. ZA II. 1/2 LETÍ 1908.

Příjem.

T. J. S. Sokol Čechie, župní poplatek.....	\$9.10
T. J. S. St. Paul, župní poplatek.....	4.90
T. J. S. Milwaukee, župní poplatek.....	5.90
T. J. S. East St. Louis, župní poplatek.....	4.80
T. J. S. Mt. Pleasant, župní poplatek.....	1.90
Za odprodané knihy.....	1.25
Od Výk. Výb. náhrada za vyslání br. Trefného do Solon a Iowa City.....	69.00

Celkový příjem \$96.85

Vydání.

20.—7. Br. Trefnému za cvičení v Solon a Iowa City.....	\$40.00
17.—8. Br. Tesaři za vyučování v kursu v St. Louis.....	15.00
21.—9. Za 2 telegramy sjezdu N. J. S. 85c a T. J. S. Praha 50c	1.35
19.—10. Br. Trefnému za cvičení v Solon a Iowa City.....	65.00
19.—10. Jízdné župního výboru k zakládání T. J. S. Edwardsville	7.00
19.—10. Jízdné do schůzí župního výboru br. F. Širokému	.70
16.—11. Br. Novák, záloha na organisování Texasu..	75.00
29.—12. Za tělocvičné knihy Výk. Výb.....	9.51
29.—12. Služné jednatele F. Vůcha za r. 1908.....	10.00
29.—12. Služné náčelníka V. K. Trřisky za r. 1908..	5.00
29.—12. Služné pokladníka P. Pit'hy za r. 1908..	5.00
29.—12. Vydání jednatele F. Vůcha za rok 1908 (povoleno).	5.00
29.—12. Vydání náčelníka V. K. Trřisky.....	.90
29.—12. Vydání br. Tesaře za r. 1908 (povoleno)....	1.00
29.—12. Cestovné do schůze žup. výb. br. P. Pit'hovi	1.40
29.—12. Cestovné do Edwardsville br. F. J. Holmanovi	1.00

Celkové vydání za toto 1/2 letí.....\$238.86

Příjem za toto 1/2 letí.....\$ 96.85

Za pokladníkem z minulého 1/2 letí.....\$288.11

Celkem \$384.96

Vydání za toto 1/2 letí.....\$238.86

Zbývá za pokladníkem.....\$146.10

**CELOROČNÍ ZPRÁVA ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S.
za rok 1908.**

Příjem.	
I. ¼letí	\$ 19.10
II. ¼letí	35.65
III. ¼letí	14.00
IV. ¼letí	82.85
Celkem	\$151.60
Vydání.	
I. ¼letí	\$ 8.40
III. ¼letí	56.35
IV. ¼letí	182.51
Celkem	\$247.26
Za pokladníkem z minulého roku	\$241.76
Příjem za tento rok	151.60
Celkem	\$393.36
Vydání za tento rok	247.26
Zbývá za pokladníkem	\$146.10
U Výk. Výb.	75.00
* Dluh za jednotami	238.80

Celkový majetek Župy Střední \$459.90

Správné shledali:

JOS. JANDA, AUG. TESAŘ, počet. výbor.

Na zdar!

Fr. Vůch, jednatel.

* Dluh za jednotami odhadnut pouze.



PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC LEDEN 1909.

Leden	Příjem.	\$ c
2. T. J. S. Čech, Cleveland, O., za III. 1908		94.80
2. T. J. S. New Bedford, Mass., za III. a IV. 1908		11.10
2. T. J. S. Žižka, Bruno, Neb., za III. a na IV. 1908		8.40
2. T. J. S. Žižka, Bruno, do fondu pro sjezd za r. 1909		2.50
2. Předpl. na Sok. Am., L. Zbránek		.75
2. Na ohlášku v Sok. Amer.		5.00
4. Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md., za IV. 1908		4.25
4. Sbor Sokolek Blesk, předpl. na Sok. Amer.		.75
4. T. J. S. Philadelphia, Pa., za IV. 1908		15.70
4. Za těl. knížku, Ant. Čermák		.12
4. T. J. S. Fügner, L. I. City, N. Y., za IV. 1908		22.90
7. T. J. S. Lad. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.		17.30
7. T. J. S. K. Jonáš, Abie, Neb., za II., III. a IV. 1908		27.90
8. T. J. S. Oak Park, Ill., za vstupné		5.00
8. T. J. S. Taylor, Tex., za vstupné		10.00
8. T. J. S. Tábor, Chicago, za III. 1908		49.60
13. Za knihy Tělocvik, J. Springer v Praze, Čechy		21.17
13. Za knihu Tělocvik, V. K. Triska		2.25
13. T. J. S. Edwardsville, Ill., za vstupné		5.00
13. Za těl. knihy, V. Kroft, Galveston, Tex.		.20
13. Za těl. knihu, Jos. Hurt, N. Y.		.10
13. T. J. S. East St. Louis, Ill., za III. a na IV. 1908		11.60
13. Sbor Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb., za IV. 1908		2.10
13. T. J. S. Newark, N. J., za III. 1908		15.90
14. Předpl. na Sok. Amer., F. Slavětinský		1.00
14. T. J. S. Crete, Neb., za IV. 1908		22.80
14. T. J. S. Crete, Neb., do fondu pro sjezd za r. 1909		6.60
14. Sbor Sokolek Omaha, Neb., za IV. 1908		5.55
18. T. J. S. Omaha, Neb., za IV. 1908		61.00
18. Předpl. na Sok. Amer., Č. Zigler, Černovice v Tá- borsku, Čechy		1.00

18. Předpl. na Sok. Amer., Jos. Kučera, N. Y.	.75
18. Plzeňský Sokol, Chicago, za IV. 1908	112.30
18. T. J. S. St. Louis, Mo., za IV. 1908	72.50
20. Za knihu Tělocvik pro br. Jos. Čermáka do Plzně, v Čechách	2.75
20. Za těl. knihy od br. Ant. Hallera	.68
21. T. J. S. Dodge, Neb., za IV. 1908	11.40
21. T. J. S. Praha, Chicago, za IV. 1908	84.20
21. Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb., IV. 1908	3.45
21. Předpl. na Sok. Amer., Jan Novák	.75
21. Za těl. knihy, br. Tesař, N. Y.	.68
T. J. S. Westfield, Mass., za II. III. a na IV. 1908	29.10
23. T. J. S. Chicago, Chicago, Ill., za IV. 1908	88.20
27. Za knihu Tělocvik, F. Mysliveček, N. Y.	2.00
27. Č. A. S. Manitowoc, Wis., za IV. 1908	13.50
27. T. J. S. Plattsmouth, Neb., za IV. 1908 a na I. 1909	13.10
27. T. J. S. Milwaukee, Wis., za II. 1908	35.80
28. T. Sb. Dívek a Paní v New Yorku	22.70
30. T. J. S. Čechie, Chicago, za IV. 1908	26.40

\$ 952.60
Hotovost z minulého měsíce \$5302.60

Úhrnem \$6255.20

Leden	Vydání.	\$ c
6. Za pojistné knih Tělocvik uložené u br. Ferd. Martynyho		4.13
6. Společnému evičteli Župy Vých. za 14 evičení, br. Jos. Gregorovi		47.30
7. Za 5130 výtisků S. A. pro prosinec s výpr. a pošt., Nár. Tiskárně, Chicago		261.58
7. Za vypracování hudby pro evičení sletové do Chi- caga, br. R. Prušovi		12.00
7. Za 100 knih pro náčel., zprávy, 300 výtisků evi- čení prostrná, br. F. Lierovi		125.00
7. Za poštovné pro zprávy náč. evičení prostrná pro všecky jednoty		12.60
11. Za vyplnění dvou diplomů pro nové jednoty, obě. Alb. Šedivému		2.00
13. Za poštovné knih Tělocvik, S. Springer, Praha, Čechy		1.60
18. Za vyplnění jednoho diplomu pro novou jednotu, obě. A. Šedivému		1.00
21. Za express cuts pro Sok. Amer. do Nár. Tisk. Chic.		.85
21. Pořadatel Sok. Amer. za měsíc leden t. r. Dr. J. Rudiš-Jičínský		35.00
21. Poř. Sok. Amer. za měsíc leden t. r., Jos. Čermák		15.00
21. Poř. Sok. Amer. za měsíc leden t. r., A. Trefný		10.00
23. Za poštovné brožur na agitaci pro Texas		6.20
30. Náhrada za šest schůzí V. V. br. Št. Kostkovi		1.56
30. Náhrada za pět schůzí V. V. br. V. Zvoník		1.30
30. Za poštovné a pod. taj. V. V. M. Grabensteinovi		1.80
30. Služné za IV. 1908 taj. V. V. M. Grabensteinovi		8.75
30. Služné za IV. 1908 pokladníku V. V. Fr. Lierovi		5.00
30. Služné za IV. 1908 jednatelem V. V. J. Černému		45.00
30. Za poštovné, dovoz a pod. za IV. 1908 jednatelem V. V. J. Černému		10.87

Úhrnem \$608.54

Příjem \$6255.20

Vydání \$ 608.54

Hotovost \$5646.66

Bratry starosty jednot prosím tímto, aby dohlédli a přesvědčili se, zdali tajemník zaslal čtvrtletní zprávu V. V. N. J. S., neb mé žádosti a prosby tajemníkům nejsou nic

platné. Ještě mnoho jednot nezaslalo zprávy a také i za třetí čtvrtletí zprávy zaslány nejsou od některých jednot, pročež ještě jednou žádám br. starostu každé jednoty, aby mi v mé práci nápomocen byl a tajemníci konaly své povinnosti. Na zdar!

Jan Černý, jednatel.



PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA ČTVRTÉ ČTVRTLETÍ od 1. listopadu 1908 do 31. ledna 1909.

Příjem.

Za vstupné a příspěvky od jednot.....	\$1114.90
Do fondu pro sjezd.....	34.00
Sokol Americký.....	73.72
Výevik a vzdělání v jednotách.....	12.84
Tiskopisy.....	1.00
Vrácená záloha na těl. náradí.....	75.00
Kniha Tělocvik.....	49.37

\$1360.83

Hotovost z minulého čtvrtletí.....	\$5811.09
Úhrnem.....	\$7171.92

Vydání.

Sokol Americký.....	\$995.49
Tiskopisy.....	101.78
Závozy a slavnosti.....	108.02
Společný evičitel Župy Vých.....	61.30
Výevik a vzdělání v jednotách.....	4.93
Organisátoři.....	58.50
Služné tajemníka, pokladníka a jednatele V. V.....	58.75
Různá vydání.....	6.66
Záloha na těl. náradí.....	111.90
Kniha Tělocvik.....	7.33
Poštovné, dovůz a podobné.....	10.60

Úhrnem.....\$1525.26

Příjem.....	\$7171.92
Vydání.....	\$1525.26

Hotovost.....\$5646.66

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.



PÍSEMNICTVÍ.

“Przewodnik Gimnastyczny” bratří našich Poláků vyšel v nové úpravě, v obálce barevné a co hlavního s technickým obsahem velice různým a poučným. Cvičitelové jejich v listě tomto mají výtečnou pomůcku. Pořadatel Stanislaw Osada, 324 Armitage ave., Chicago, Ill. zasluhuje všechnu chválu. Ukázal, seč brk jeho sokolů. Náš pokrok bratří polských jen těší i doufáme, že bude nám přáno sejít se s šiky jejich o velikém sletu našem v Chicagu.

Pokrok v pracech tiskařských, zjevný rozdíl v části obrázkové některých našich listů a dobrý výběr látky jeví se namnoze na rozdíl od let minulých. A tolik lze říci o nástěnných kalendářích, jakž dostali jsme od “Svornosti”, “New Yorkských Listů” a “Američana”. Jsou vesměs pěkné práce.

My Sokolové a Sokolky, mládež naše i dorost všichni zpíváme u všech možných příležitostí, protože ta hejna čilá v hnízdech i nejvzdálenějších ve zpěvu mají zálibu. Kde nemají “Zpěvníku” dobře učiní, když si dopíšu Národní Tiskárně v Omaze, jež vydala právě z brusu novou, příruční knížečku bohatého obsahu. Jsou tu Sokolské i jiné, mnohé v překladu anglickém čili na 384 stránkách 328 různých písniček. “Hle východ stojí v září”, “Hoj vzhůru pestrý

Sokole”, “Hrazda”, “Pochod Sokolů Tábořských”, “Sokolové pěkné peří máte”, “Sokolská” atd. vše v ladném uspořádání a v pěkné vazbě jen za 50 centů.



LISTÁRNA REDAKCE.

A. H.: Žasli jsme jen co pravda, však již pilně vyšetřujeme.

A. Č.: Mnoho látky. O technické zpravodajství usilovali jsme sami již před lety a ve V. V. se jednalo. Nelze vždy uveřejniti vše najednou.

Johnson: Tělocvik dobře působí i při některých chorobách ženských, zejména nepravdivosti, nervose a při chudokrevnosti čili bledniče. Není však lékem na všechno. Poradit se dlužno s lékařem v takovém případě.

A. L., Chicago: Pamatuj si, že již Seneca povídal: “Těžko přivádíme k dobru mravním naučováním, lehko příkladem.” Příklad jsme ti dali, chceš-li podrobnosti piš soukromně na udanou adresu a přilož známku. Na druhý dotaz: Ano byl syn Bedřicha. Jest však již mrtev.

O. H., Texas: Díky. Nelze uveřejniti. Dopíš si na V. V.

A. E. C. Odkládáme. Snad jindy se hodí.

Chicago: Máme po ruce doklady. Pošleme cestou soukromou, chceš-li.

Mt. Pleasant, Pa.: Obraz prof. Klácela dostanete v nakladatelství Aug. Geringera, 150 W. 12th St., Chicago, Ill.

Sestra O., N. Y.: Přišlo pozdě do tohoto čísla.

Newark: Nemyslíte bratři, že bude lépe urovnat si doma? Či nepovažujete místo listu našeho za příliš drahocenné pro osobní krámy? Ostatně přiči se stanovám. Polemiky pěstovati nelze.



VOLBY ČINOVNÍKU NA ROK 1909.

— U T. J. S. Westfield, Mass., zvolení: Starosta Jan Strniště, náměstek Anton Pelikán, zápisník Vinc. Březina, účetník Frank Vyška, pokladník Vác. Kyliš, hospodářský správce Frant. Strniště, náčelník August Hoher, vnitřní stráž Jiří Hala.

— U T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu zvolení byli: Starosta Karel Horák, náměstek Rud. Procházka, tajemník a účetník Karel Kvarda, protokol. zapisovatel Václav Přeck, pokladník Jos. Hejna, náčelník a evičitel Alois Urbanec, podnáčelník Karel Horák; výbor majetku: V. Kopačka, Fr. Hána, Jan Tomášik, Frank Nekvasil; zábavní výbor: J. V. Netopil, Rud. Procházka, V. Chylík, V. Přeck, Jos. Máška, Solar, Veverka.

— U T. J. S. v Milwaukee, Wis., zvolení následující: Starosta Karel Hlinka, náměstek Josef Pokorný, zápisník Franta Hrdlička, účetník Leo Erlich, pokladník Ant. Moudrý, důvěrník Ant. Šabart, náčelník Jan Zahofík, evičitel Albert Kostlan, praporečníci Franta Kostlan a Jos. Líbra, dopisovatel do “Sok. Am.” Josef Pokorný.

— U T. J. S. Tábor v Chicagu zvolení: Starosta Josef Šlauf, náměstek Fr. Král, tajemník Stan. Faigl, účetník Alois Vraštil, pokladník M. Krametbauer, domácí správce Ludvík Ivaneček, praporečníci Jiří Maršík a Jan Křest'an, náčelník Jindřich Ort, podnáčelník Jiří Maršík, evičitelové Josef Pokorný a Josef Novotný; správní výbor budovy: Otto Wilt, Ed. Šiman a Vác. Petřů; účtující výbor: Jan Zeman, Aug. Procházka a J. Vlk, dopisovatel Jindř. Ort.

— U sboru Sokolek S. J. Blesk v Baltimore zvoleny: Starostka Barbora Štětková, náměstka Marie Burešova, tajemnice Marie Pickova, účetnice Rosalie Stichova, poklad. Růžena Hořkova, náčelnice Božena Klečková, dozorkyně Marie Klečková; výbor majetku: Božena Klečková, Marie Hau

nerova, Josefa Klimentova; účetní výbor: Eliška Kandlíková, Paulina Zelená, Marie Klečková.

— Sokol Cleveland zvolil následující: Starosta K. Bernreiter, náměstek Fr. Rebeka, tajemník V. Procházka, účetní V. Skala, sběr. příspěvků T. Čada, poklad. Tom. Suchý; evičitel a náčelník A. Panka, podnáč. E. Šlapák, knihovník J. Vacík, dopisovatel do Sok. Am. K. Bernreiter, domovník M. Adamec.

— T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., zvolila následující: Starosta Emil Novák, náměstek Vác. Suda, taj. Fr. Frýzek, účet. Vác. Becker, pokl. Ant. Šule, náčelník a l. evičitel Jos. Vozka, 2. evičitel Ignác Zimel, dopisovatel Jos. Vozka, domácí správce Jak. Fryš.

— T. J. S. San Francisco zvolila: Starosta B. Kantner, náměstek J. Belza, tajemník Ant. Kepka, poklad. F. Laštůvka, účetní V. Stofek, náčelník Vlad. Jirsák.



NOVÍ, Odstouplí, Vyloučení a Zemřelí členové.

— Do T. J. S. v Mount Pleasant, Pa., přijati byli: Vác. Fenel a Ludvík Hopper. Odstoupil Mat. Smeták.

— Do Sok. Cleveland přijat s přestupní listinou od Sok. Čech a Jirouch, odstoupil V. Maršíček.

— Do Sok. Čech v Clevelandu přijati byli: Otto B. Mikeš, Karel Houška; přest. listinu obdržel Ant. Jirouch. Odstoupili: Otto Chotek, Jos. Čunát a Fr. A. Fridl. Zemřel Jos. P. Kulas. Pro neplacení vyloučení: Otto Jiskra, Rud. Novák, W. Čermák, Vác. Jindra, Emil Čáp, Vác. Svoboda, Vlad. Hoff, J. Kolomazník, Jan Kusta, J. P. Šindelář, Fr. Hlavin.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit přijati byli: Viktor Maršík, Rubin Maršík. Odstoupil Ant. Růžička.

— Z T. J. S. Dodge, Neb., vystoupili: Wil. Hrabák, Tom. Pojar, Josef Staněk a Fr. Hlinák. Vyloučen byl Karel Suchý, s přest. list. přijat Rud. Žaloudek z Omahy.

— Do Sok. Lorain přijat byl Anton Puchmajer.

— Z T. J. S. East St. Louis vyloučen byl pro neplacení Frank Zemánek.

— Z T. J. S. v Bayonne, N. J., vyloučení byli pro neplacení: Emil Štěpánek, Bohumil Hrdina, Josef Cohn, Robert Arlick; čestně odstoupil Roman Cohn.

— Do T. J. S. v New Bedford, Mass., přijat byl John Grodl.

— Od T. J. Říp v Allegheny odstoupil Jindřich Hlavsa. Přestoupili k T. J. S. Ladimír Klácel Alois Příkryl a Josef Příkryl. Navrženi byli: Jaroslav A. Bukovský, Vilém Hošek.

— Do T. J. S. v Newarku, N. J., přijati byli: Frank Janů, Rudolf Fišer, Jan Maršík. Odstoupil Václav Duda.

— Do T. J. S. v New Yorku přijati byli: Jos. Jiří Soukup, Jan Brožek, Alois Stoupa, Emil Jahelka, Hugo Šissel, Alois Vitoch, Frank Steffek. Přestoupil do Omahy Fr. Slavětinský. Odstoupil Vác. Svoboda I.

— Do T. J. S. v Oklahoma City přijati byli: V. Krýda, Fr. Fojtík, J. Vaněk, Jiří Skalka, Ed. Beněš, Frant. Kobeda, Josef Veselý, Jan Dvořák. Čestně odstoupil M. Král. Pro neplacení příspěvků vyloučení byli: Frant. Beneš, Frant. Švanda, Jan Švanda, Petr Švanda, V. Truxa.

— Do T. J. S. Ceicago v Chicagu přijat byl Josef Zavadil a Rudolf Langer. Odstoupili August Kirchman a Bedřich Redl.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijat byl: František Krič. Přestoupili k Sokolu Chicago: Emil Altera a Ant. Stoklasa. Čestně odstoupil John Kuřátko.

— U T. J. S. Praha v Chicagu ve výroční schůzi pro neplacení vyloučený Jan Boháč vše zapravil a jest nadále členem.

— Do T. J. S. South Omaha přijati byli: Anton F. Bělohávek, Václav Fisher.

— Z T. J. S. v Milwaukee, Wis., čestně odstoupil Frank Rubringer.

— Do Čes. Amer. Jed. Sokol v St. Paul, Minn., přijat byl Josef Hurka.

— Do Sokola Chicago přijati byli: Jaroš V. Mašek, Franta Štěpánek, Vác. Bambas, Karel Hlava, Emil Altera (s přestupní listinou od T. J. S. Tábora.)

— U T. J. S. Mt. Pleasant v St. Louis, Mo., zemřel Vác. Hrdlička.

— Do T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids, Ia., přijati byli: Theodor Vobejda, Enos Raim, F. J. Janko, Frank Jelínek, Rud. Martinec, Anton Strnad, J. E. Hubáček. Odstoupil Jos. Němec.



Účelem našich sletů a závodů není triumf fyzické síly, ani nejedná se tu o pouhé papírové vítězství, jako spíše o průkaz práce co vše se za zdatnosti boreů našich dokázati dá rozumnou a soustavnou výchovou tělesnou.

JINDŘICH HÁJEK.

V uznání snah a prací ku povznesení Sokolů v Americe, v uznání jeho prací pro Národní Jednotu Sokolskou a prací jako pořadatele "Sokola Amerického", usnesl se "Plzeňský Sokol" v Chicagu, Ill. ve své schůzi, 14. ledna t. r. vysloviti pozůstalým svou soustrast a památce zesnulého nezapomenutelnou vzpomínku.

Frant. C. Layer,
starosta.

Frank Hartman,
tajemník.

Vyslovujeme tímto soustrast svou

Br. FERD. MARTYNYMU,

jehož zasáhla těžká rána neúprosného osudu, odňavši mu věrnou družku jeho života, dobrou ženu českou, dobrou manželku a vzornou matku, Sokolku věci naší nad jiné příznivou. Vystihujeme bol a žal náčelníka naší N. J. S., činovníka nad jiné pilného i želíme spolu s ním ztráty jej postihnoucí, ztráty choti a dítek pozůstalých máteře drahé.

Výkonný Výbor N. J. S.

Pořadatelstvo listu našeho.

T. J. S. v New Yorku.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Výkonný výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 418—420 E. 55th St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 437 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr.

Lier, pokladník, 410 E. 71st St.; výbor technický: Jan Pavlík, Jos. Bačkora, Ed. Wokal, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First Ave.; podnáčelník Aug. Tesař, St. Louis, Mo., B. Trefný, Cedar Rapids, Ia.

Župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvestr Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.;

jednatel Frank Elsnie, 2020 E. Preston St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. pondáček Fr. Kajan, 2. podnáč. Vác. Primus; výbor účetní Jar. Franc, Frank Čermák a K. Neuman. Schůze odbývají se každou 4. sobotu v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay &

Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Ondřej Požárek, 73 R. R. ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Matěj Beneš, 56 Paynter Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 1. pondělí v místnosti J. Hartwieka, 397—407 Fairmount Ave.; taj. J. Mojžíš, 67 Magacine St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 1355 Washington Ave.

T. J. Sokol New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Fr. Mička, 335 E. 66th St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 3. sobotu v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Jind. Sýkora, 3401 N. 11th St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. New Bedford, Mass.; taj. Jan Rejsek, 19 Bulard St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. K. Krejčík, 104 Cherry St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; taj. Marie Pícka, 805 N. Chester St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříškova, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. E. Zamburek, 357 Walnut St.

T. J. S. Little Ferry, N. J., taj. Fr. Ryšavý, Sokol Hall, Little Ferry, N. J.

2

župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Štíbr; taj. E. Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Třeška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Václav Štíbr, Jos. Ouřada, Alois Urbanec, Fr. Cais, Vác. Přech, Jos. Jilek, Karel Turek, Ant. Novotný, Anton Čermák. Schůze občasné u jednot ve 3 hodiny 4. neděli odpoledne.

Sokol Cleveland, každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; tajemník V. Procházka, 2309 E. 85. St.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. V. J. Štíbr, 4963 Broadway.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. neděli ve 2 hod. odp. v Čes. Síní Sokol na Clark ave.; taj. K. Kvarda, 3439 Carlyle Ave. S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měsíci v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; taj. Frant. Jiše, 9706 Sophia ave.

Těl. a Podp. Jed. Budívojev, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchel Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Vác. Becker, 114 Lawton St. Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze každou 4. neděli v měsíci v síni br. F. Čárka, 422 Charles St.; taj. Adolf Navrátil, 502 Everett St.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinal St.; taj. Adolf G. Tvrdý, 1019 E. Ohio St., N. S. Pittsburg, Pa.

T. J. S. Horník, Dillonvale, O., schůze 4. neděli; taj. Fr. Plechatý, box 789.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa., taj. Frant. Hudec, 108 Depot St.

3

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta L. J. Palda náměstek Jos. Halq; jednatel K. F. Kirchner, 120—3rd Ave. E.; pokladník Jos. Woitišek; náčelník Fr. Filip; 1. podnáčelník A. Haller, 2. podnáčelník A. Tesař; účetní výbor: Fr. Dostal. — Schůze odbyvány jsou každý třetí čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1178 So. Kedzie Ave.; účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Vác. Vyletal, 1203 W. Iowa St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti, 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42nd Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill. — Town of Lake; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Frant. Pek, 4816 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jos. Hladovec, 638 So. Kedzie ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každý 1. čtvrtek v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Josefa Ráliho, 1116 N. 3rd St., taj. Frant. Janovský, 1023 N. 13. St.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western ave.; taj. Václav Pechoušek, 146 Warwick St., S. E., Minneapolis, Minn.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Jos. Pácal, 916 Chicago St.

T. J. S. v Solon, Ia., 1. úterý, taj. Jos. T. Krob.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každ. 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. V. K. Triska, 2039 Russell av.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St.; tajemník Fr. Široký, 3450 Itaska St.

Těl. Jednota Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v síni Č. S. P. S.; tajemník Jos. J. Hájek, 125 3rd Ave.

T. J. S. Edwardsville, Ill., tajemník Jan Šimáně, Ruskin Ave.

T. J. S. Oak Park, Ill., taj. Tomáš Továrek, 1504 Grove Ave.

župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta J. J. Mík; tajemník Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St.; pokl. Frank J. Říha, 1415 Williams St.; náčelník Jos. Štěrba, 2014 Q St., So. Omaha. Další členové výboru: Dr. Frank Jelen, Rud. Fibinger, Emil Tutsch, Jos. Vonásek, Marie Chvalova, Pavlína Michalova, Marie Burešova, Kamila Dlaskova. Schůze každý 3. čtvrtek v měsíci večer v Sokolovně.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2104 S. 9th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. Tobiška, Jr.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Jan J. Ohnesorg, 191 So. 24. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. Č. B. J.; taj. Jan W. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; 2. neděli; tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Líbuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Anna Kubín, 480 So. 19. St.

Sbor. Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Mamie Duda, 1405 William St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Karel Kovářik.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůňek.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Anna Št'astná.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb., taj. Fr. Skoedopole.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., taj. M. Chab.

4

župa Jižní.

Dopisy buďtež adresovány na F. Sádlo, Prague, Okla.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. K. L. Jadrníček.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Fr. Rendl, 406 So. Walker St.

T. J. S. Praha, Okla.; taj. J. A. Váňa, Prague, Oklahoma.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek.

T. J. S. Taylor, Tex., tajemník Jos. Nedbálek.

5

župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Starosta J. J. Justice, taj. Fr. Rýzner, 1062½ Ellis St.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Ant. Kepka, 55 Hayward St.

T. J. S. Bratři Osvěty, Seio, Oregon; taj. W. Dobrkovský, Crabtree, Oregon.

Kniha pro cvičitele!



“Tělocvik”

praktická pomůcka pro česko-americké cvičitele
mládeže a ženských odborů.

NAPSAL

JOS. ČERMÁK

UČITEL TĚLOCVIKU NA VYŠŠÍ ŠKOLE MEDILL
V CHICAGU.



Kniha tato vyhověti má dávno cítěné potřebě, neb poučuje cvičitele, jak zacházeti s mládeží různého věku, jak počínati si při cvičení ženských odborů, k čemuž přidáno jest množství cviků zvláště pro ženské odbory vhodných. Z obsahu uvádíme následující:

1. Methoda.
2. Hygiena.
3. Cvičení pořadová.
4. Ženský tělocvik.
5. Ozdobné kroky.
 - a) Kroky cvalové a suné.
 - b) Kroky polkové.
 - c) Kroky valčíkové.
 - d) Kroky šotyšové.
 - e) Kroky mazurkové.
 - f) Sestavy kroků v drobné tance.



6. Nástupy k prostným.
7. Cvičení nářadím.
8. Veřejná cvičení.
9. Athletika.
10. Hry.
11. Dodatek.
12. Slovo k cvičiteli.

Jak vidět, obsahuje dílo toto vše, co cvičiteli v nynější době věděti třeba a proto každý cvičící člen měl by si ji zaopatřiti.



Kniha jest pěkně vázaná a opatřena
velkým počtem vyobrazení.

Cena knihy, v plátně vkusně vázané,
jest následující:

Pro členy Národní Jednoty Sokolské \$2.00
s poštovní zásilkou \$2.25

Pro nečleny \$2.50, se zásilkou \$2.75
pro Evropu a do Čech 15 korun.

Objednati lze za hotové (na dobírku se nic nezasílá) u jednatele Výkonného Výboru



Jana Černý-ho, 437 E. 71st Street
NEW YORK, N. Y.